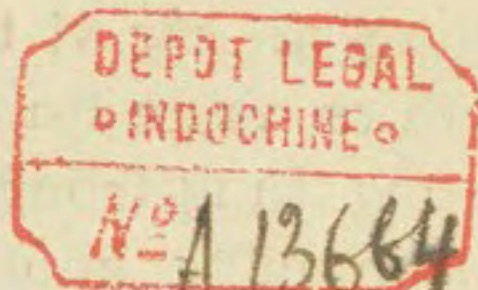

BẢO QUẢN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BÁO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

ra ngày thứ sáu mỗi tuần

Directeur : Đào-trình-Nhật

GIÁ BÁO

1 năm 7\$ 00 — 6 tháng

3\$ 60 — 3 tháng 1\$ 80

Abonnement administratif:

10\$ 00 par an

NĂM 2 — 28 AVRIL 1939 — N° 83 — MỖI SỔ 22 TRƯỞNG: 0\$ 15

Mây trái có gai

TRONG SỐ NÀY:

TRƯỚC LÀ MỦ TRẮNG
GIỜ LÀ TRẮNG MỦ
PHAN-VĂN-THIỆT

CHƯƠNG-TRÌNH XÂM LƯỢC
CỦA HITLER NĂM 1939
NGUYỄN-TÂN-PHƯƠNG

THÊM MỘT ÔNG VUA
THẤT-NGHIỆP CHUYÊN LÀ
THẾ-GIỚI

TẮT ĐÈN của NGÔ-TẮT-TỔ

BA NÀNG CÔNG-CHÙA
LÃNG-TỬ

Kỳ tới

TRỞ ĐI BÁO « MAI » RA 24 TRƯỞNG VẪN
BÁN GIÁ CŨ, THÊM RA MẤY MỤC HỮU ÍCH
VÀ KHÔI SỰ ĐĂNG MỘT TẬP LỊCH-SỬ
KỶ SỰ RẤT HAY;

BACH-XI TIÊN-SANH

TRONG THỜI KỶ PHÁP-VIỆT GIAO BÌNH.
ĐỒNG THỜI VỚI PHAN-ĐÌNH-PHÙNG. TÁC-
GIẢ LÀ NGỌN BÚT CÓ TIẾNG;
ĐẦU TIẾP NGUYỄN-VĂN-ĐỀ

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ đi, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chừa với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0 p. 25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hễ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cử mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cử về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng:

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chèn, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc: « Gia-dinh Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận ký dấu hiệu Phạt 12 tay.

• Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao; BÊNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT: Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG: Long-Hồ; LONG-XUYẾN: Hữu-Thái; SOC-TRĂNG: Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Mông-Hoa; CẦN-THƠ: Au petit gain; BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hóa Rue Gia-long; TRA-VINH: Liên-Hiệp thư-quán.

Tiêu-phong giải-độc buồn

Trừ mau tuyệt dứt các bệnh phong; ngoài da nổi mưng ngứa ngăm, ghẻ chốc, mề đai và bệnh bôn. Đàn bà có thai dùng được. Một ve chỉ có 0p.40. Có thầy chuyên-môn trị bệnh từ cung, coi mạch cho toa không tính tiền.

Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thư về thương lượng nơi: **BÁO-NAM-ĐƯỜNG 238, rue d'Espagne - Saigon** và tổng đại-lý: **depôt KIM-TIẾN 191-193, Frère Louis Saigon** **Téléphone: 21.486**

Viết máy hiệu

L'abeille

Kiểu tối tân — NGÔI VÀNG 18 CARATS

đựng trong hộp rất mỹ-thuật giá rất rẻ **3\$50**

có cả compte - gouttes

Bán sỉ do nơi nhà sách

ĐÔ-PHƯƠNG-QUÊ

31, Aviateur Garros - SAIGON

11, Tổng-đốc-Phương - CHOLON

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, để cho các văn-phòng, ưa nhận dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN

46, rue Colonel Boudonnet SAIGON - Tél.: 21.475

Xin cô nhớ: 135 món thuốc thần của nhà thuốc

THOAI-DU-ĐƯỜNG

133 rue de Paris Cholon
Téléphone: 30.467

do ông y-sĩ Loui-Kiệt đã dày công nghiên cứu, ba bốn đời gia-truyền chuyên môn, có thực học và kinh nghiệm, có lương tâm nhà nghề đã bảo chế hết sức tinh khiết, công hiệu hết sức mau lẹ.

1) Vua CỬ-LÀ SƯ-TỬ: khỏi căn, nói nhiều vì ai ai cũng đã công nhận là thứ chừa trị bá chứng hay hơn hết.

2) SÂM-NHUNG BÀ-BỔ-TINH nhân Sư-Tử trị nam, phụ, lão, ấu thân bình bạc nhược, thận suy huyết kém, gầy ốm di-tinh, kinh nguyệt bất điều và các chứng lao tổn. Thiết là một thứ Sâm nhung không đâu làm được tốt bằng. Mỗi ve 0p.60 hòa với rượu hay nước sôi mà uống sẽ thấy hiệu nghiệm trong một giờ. 3) LONG PHỤNG NHỊ TIÊN CAO chữa tuyệt bệnh bạch đới, bất điều kinh và di-tinh, mộng-tinh, huyết tinh lạnh tinh; cam đoan công hiệu lệ làng êm ái trong chốc lát và hơn trăm thứ thuốc thần nữa. Nhưng xin quý vị nhớ kỹ cho hiệu Thoai-Du-Đường nhân Sư-Tử kéo lâu thứ giả. Cần thêm nhiều đại-lý bán thuốc thiết tốt, công hiệu hết sức mau, huê hồng cao xin viết thư thương lượng nơi nhà thuốc chánh ở Cholon hay ở tổng đại-lý: **depôt KIM TIẾN Saigon 191-193, rue Frère Louis — Téléphone: 21.486.**

Bán, sửa và cho mượn

Các thứ máy đánh chữ, có đủ đồ phụ tùng thay vào các thứ máy đánh chữ

BÁN VÀ SỬA CÁC THỨ VIẾT MÁY

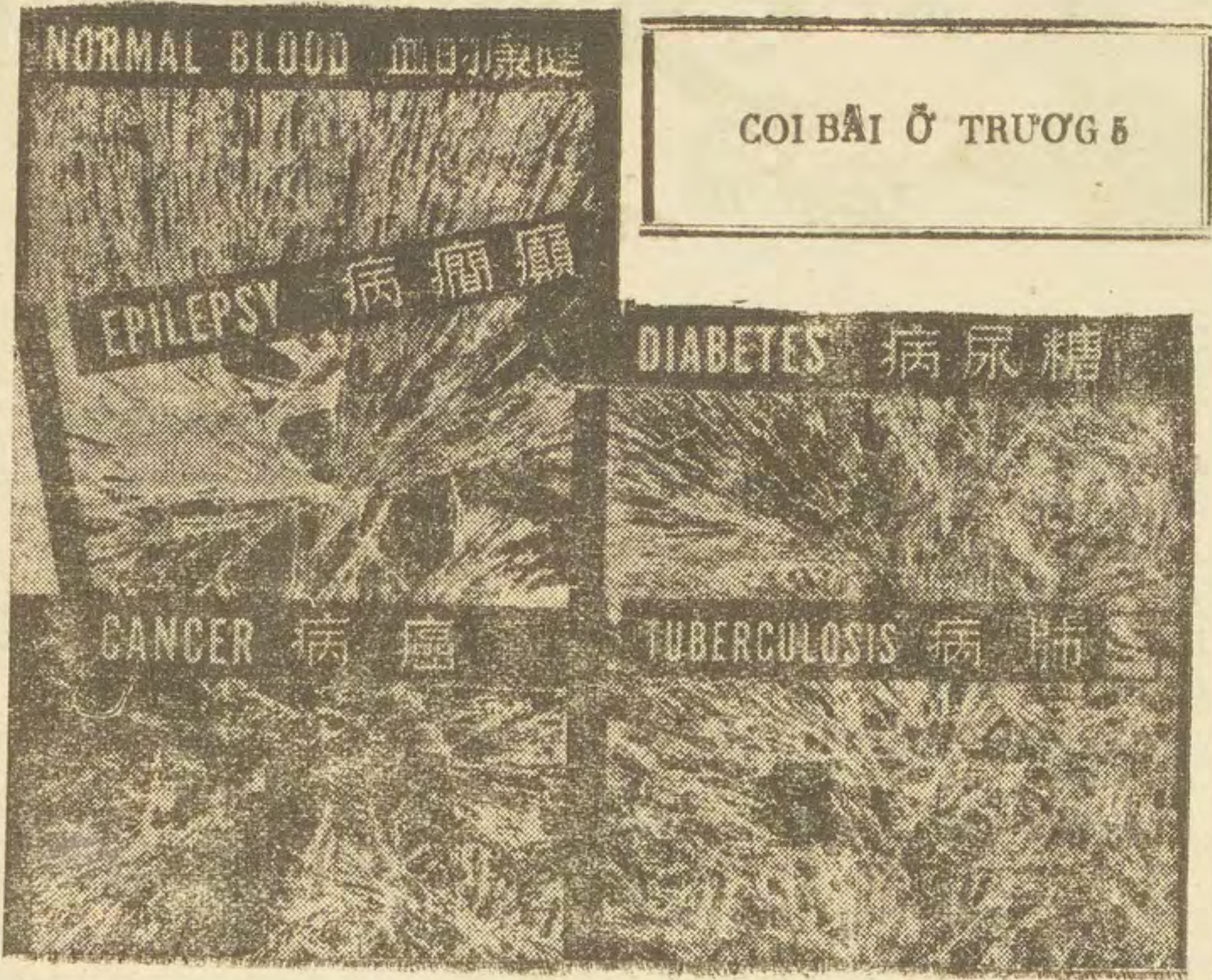
Có thợ chuyên-môn khắc chữ bằng máy điện rất thần tình

TRẦN-NGUYỄN-CÁT

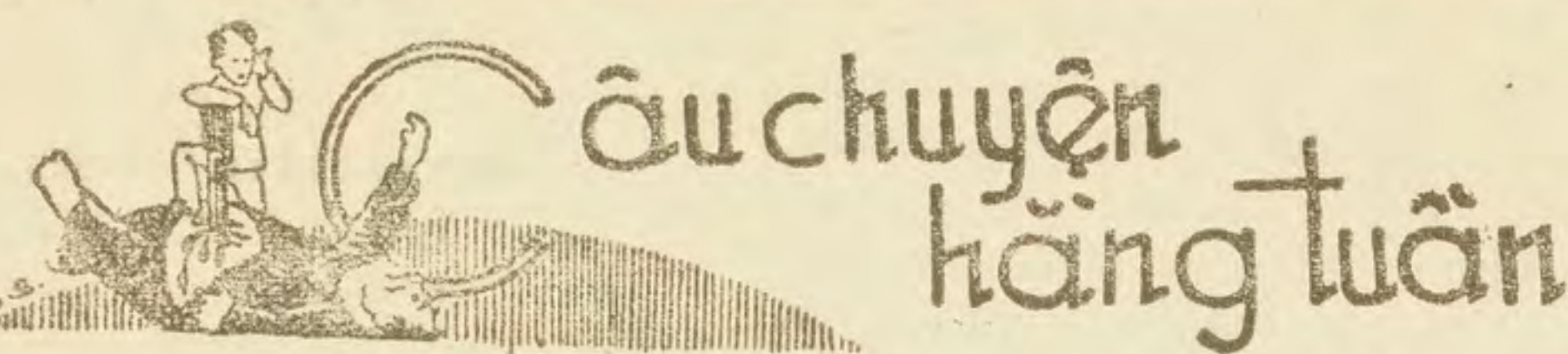
81, Bd Charner. — SAIGON. — Tél.: 21.289

Xem máu biết bịnh

AY là một việc phát-minh mới lạ của một nhà y-học kiêm hóa học Thoại-sĩ, chỉ xem hình thể kết-tinh của máu mà tìm ra căn bịnh. Xin coi bài thuyết-minh ở trang 5.

Con đi làm vua!

HÀN độc - già cũng như chúng tôi, đã thấy lắm cái cảnh tượng thương tâm và đáng ghét mà chúng tôi đem ra nói chuyện hôm nay.

Nhiều người nhờ phú-ấm mà giàu có hiển vinh, hoặc khéo chắt đầu lột da đồng-loại mà làm nên cơ nghiệp, hoặc giới họ dít ông tây mà có được chút danh - vọng gì, chưa chi họ đã có những cái thái độ khoát nạt, khinh khi kẻ yếu, kẻ nghèo, kẻ hèn, kẻ thấp.

Chắc họ nghĩ đời chỉ có họ mới là người, chỉ có họ mới phát phú lập danh được thôi, còn những kẻ yếu nghèo hèn thấp kia là con bò hết thấy, đốn mạt chìm đắm mẩn đời, chẳng khi nào bước tới hay làm nên được như họ.

Một nhà triết-học Âu-độ đã phê-bình hạng đó bằng mấy câu này, thật như búa bổ trên đầu, guốc đi vào ruột họ :

Một là tại họ vô giáo-dục.

Hai là tại họ chưa hiểu triết-lý ở đời có cái thực-sự này : cái nhỏ để ra cái lớn.

Nhỏ để ra lớn ?

Phải, đó là chỗ ông tạo - hóa chơi nghịch éo le mà thành ra luật nhất định cho cả vạn vật, và cũng hình như ông trả thù dùm cho những cái gì nhỏ bé mà bị người đời coi thường xem khinh vậy.

Nhà văn-sĩ thiếu-niên *Alexandre Dumas fils*, khi viết truyện « Trà hoa nữ » (*Dame aux camélias*) là một con dĩ-thập-thành, nhưng sợ người ta lầm tưởng là một đề-mục làm thường không đáng gì viết, nên có đoạn ông dẫn-chứng mấy cái sự vật « nhỏ để ra lớn » rất là ngộ nghĩnh. Nhỏ như con mắt mà nó phóng ra bao-quát cả ngàn dặm. Nhỏ như khối óc mà nó sản xuất bao nhiêu những việc phát minh chế tạo tân kỳ.

Thật vậy, những cái cực lớn ở đời thường do cái cực nhỏ mà ra. Ai biết đến cái thực-sự ấy — có thể nói là cái chân lý cũng được — thì không khi nào dám khinh rẻ những kẻ bé nhỏ yếu hèn.

Cổ kim đông tây, chỉ thấy những kỳ tài đại nghiệp hầu hết thoát thai trong chỗ nhà tranh vách đất hay phương khổ manh áo rách. Chớ bọn tiểu-nhơn đặc chí mới có

một cái gia tài, một cái danh vọng, đã vội vinh mặt khinh người nghèo hèn thấp thỏi thua mình, bọn ấy quyết rằng chỉ ồm có bấy nhiêu đó mà chết, không làm nên được việc gì lớn bao giờ.

Bởi vậy, nếu chúng ta ra đường thấy con người nào khổ sở và làm tiện nghệ mà khi rẻ nó, coi chừng ít chục năm sau nó làm vua, làm nguyên-soái, làm nhà đại-phát-minh cho mà coi.

Thì hạng như Lưu Bang, Triệu Khuông-Dẫn là vua sáng nghiệp Hồn Tống, nguyên trước chẳng là một chú cái bên đồ, một anh công-tử vô-lại đó ư ?

Rockefeller, ông vua dầu lửa và thế-giới đệ-nhứt phú gia, gốc tích xuất thân là một thằng nhỏ ở.

Edison, nhà phát-minh ra một trăm mấy chục thứ máy lạ cho người đời nay dùng, thuở nhỏ hàn vi, là một cậu bé báo rao nhựt trình.

Các ngài có nhớ hai con hầu đưa ở mà sau trở nên chúa-tể độc-tài một đại-quốc và đứng vào bậc đại-chánh-trị-gia, khiến bọn đàn ông phải lúp ngúp quỳ lạy dưới quần, ấy là Võ tắc Thiên, Tây Thái hậu. Nhứt là bà trên, đã mang tiếng dĩ-thỏa. Mặc kệ con dĩ có tài cũng làm vua được chớ sao !

Thế chẳng phải nhỏ để ra lớn là gì ! Những trường-hợp như mới nói trên, đã tỏ điểm và đầy đầy trong lịch-sử nhơn-loại xưa nay, chúng ta lục lạo biên chép cả tuần không hết.

Phải nói đầu xa làm chi, *Hitler* kia 30 năm trước chính là một chú thợ sơn nghèo đói, làm công năm sáu cắt một ngày chớ bao nhiêu.

Chúng tôi còn nhớ hồi đầu năm 1933, *Hitler* mới nắm lấy chánh-quyền Đức-quốc, có nhiều tờ báo ở Paris thả giọng khinh khi chế nhạo :

— « Thằng thợ sơn mà đòi cầm « quyền quốc-chánh, đồ làm trò gì « nên làm. Có lẽ Đức-quốc đồn « mặt lắm rồi mới khiến ra thế ».

Bây giờ chính thằng thợ sơn đó khuấy phá ngang tàng ở Âu-châu, làm cho người ta run sợ đến mất ăn mất ngủ lặn. Họ còn khinh người nữa thôi ?

mai

2e ANNÉE — N° 83

VENDREDI 28 AVRIL 1939

Direction & Rédaction N° 150, rue Lagrandière - SAIGON
Directeur : **Dào-trinh-Nhật**

Ý-NGHĨA CUỘC TUYẾN-CỬ' NÀY:

TRƯỚC LÀ MŨ TRẮNG, GIỜ LÀ TRẮNG MŨ

TẤN tưởng tuyến - cử còn ngày mai nữa kết liễu. Có sự gì đáng cho ta chú ý không? Ngoài sự thấy một số người có xác không hồn nhảy ra múa men một cách sỗ-sàng rồi chui mất tâm mất dạng, một số trạng-sư không tiếng tăm cũng không tài bộ làm trò múa rối rồi biến đi vào chỗ tối tăm, chỉ còn lại trên sân - khấu những người cũ có lộn vô đôi ba người, mới mặt mà, cũ lòng. Nói cho phải, trong số người ra dự-cử thất bại cũng có đôi ba người tranh đấu vì chủ-nghĩa; những người đó đầu thành công hay thất bại gì cũng đều đáng cho chúng ta ngả nón kính cần chào họ.

Tôi đã nói : nghị-viện Quân-hạt mới này nó cũng giống một chín một mười nghị-viện trước, thật là không quá đáng. Những người mới đó đều là thay mặt cho hạng đại-tư-bổn, chớ không có lấy một người nào đại diện cho hạng trung và tiểu-diễn-chủ cả. Nghị-viện trước là mũ trắng (*bonnet blanc*), nghị-viện này sẽ là trắng mũ (*blanc bonnet*) chớ chẳng có chút lạ gì.

Như thế thời cuộc tuyến-cử này rồi còn có ý nghĩa gì đáng nói chớ ?

Thưa : cũng có !

Ý nghĩa thứ nhứt : mặc dầu trình độ cử - tri còn thấp kém, còn ham tiền, một phần khá khá văn giác ngộ, bởi vậy ở Saigon, trong khi mấy ông trạng-sư phải tư-bổn chỉ có bốn năm chục thăm thì mấy tên viết báo quên thay mặt cho « bất đề huê » — tôi chủ trương sự « bất đề huê » nên tôi chỉ biết trong chương-trình của bọn đệ-tư có sự ấy là hay hơn hết, ngoài ra ý kiến chánh-trị của họ không ăn nhập gì — được đến ngót hai trăm lá thăm mỗi người, tính gộp ba người có đến năm sáu trăm thăm.

Người ta dùng bao nhiêu phương pháp chánh đáng và không chánh đáng để triệt để đánh đổ bọn nghị-chính mang ấy nhưng kết quả ngược lại, thế thì cái phong trào phản đối chế-độ hiện hành cũng là mạnh lắm chớ, không phải vừa đâu !

Ý nghĩa thứ nhì : công chúng rất chán sự đề huê giả dối của một bọn người thực - dân tham - lam Pháp và bọn chánh - trị Tân - Cối Bang-Xương Annam cho nên phần nhiều không thèm đi bỏ thăm. Tỷ số không bỏ thăm như vậy gồm có 40 % không phải là ít. Ở Saigon kỳ đầu, số người bỏ thăm không đầy một phần tư số cử tri nữa.

Ý nghĩa thứ ba : những người tài-bộ, có tâm cơ cũng chán cái cách tranh cử bằng tiền mà không thêm ra dự-cử, thành thử trong trường tranh đấu chỉ thấy hạng dung nhon, ngoài cái danh tiếng rỗng tuếch với một đồng tiền thì không còn có một chút gì đáng đề ý cả. Hạng tri - thức chán chánh trong xứ không can thiệp vào việc chánh-trị, « cho đến có người dân « nước khác mà dám chen vào « tranh giành một ghế nghị - viên « canh nông, thừa lúc công chúng « bần rợn vì việc tuyến-cử quân-hạt. « Việc ấy tôi sẽ nói rõ trong một « bài sau và nhơn dịp chỉ cho « chánh - phủ thấy một việc nực « cười ».

Tôi nói những người ra dự - cử khóa này hầu hết là hạng dung-nhon, mặc dầu đã đắc cử, chớ họ chưa biết cái a, b, c, của phận sự một nhơn-dân đại-biểu. Nếu có ông nghị nào tức lý thì xin mới nhóm một ban ủy-viên danh-dự (*jury d'honneur*) để cho tôi hỏi ba câu (chỉ ba câu thôi !) mà nếu trả lời đúng thì tôi xin chịu đôn một chục roi chẵn chon !

Đã kể rõ ba ý-nghĩa của cuộc tuyến - cử này, tôi phải nói luôn phương-pháp sửa đổi trong kỳ tới.

PHƯƠNG-pháp sửa đổi chỉ có hai nhưng phải thực hành đồng một lượt : đánh đổ cái óc ham tiền và sợ quyền thế của cử-tri và đánh đổ cái óc nông nổi của nhà tri-thức trung thành với dân với nước,

CỦA
PHAN-VAN-THIỆT

Đành rằng cứ như tình hình hiện thời, thật cũng đáng cho hạng người có tâm-cơ chán nản dang ra khỏi chốn nghị-trường. Không tiền hay không muốn tốn tiền, không chịu lụy hay không chịu chịu lụy nhà cầm quyền, họ thả là không dự vào để cho được yên phận là hơn. Bực đại-trượng-phu hề đắc chí thì đem cái khôn-ngoaan học-thức của mình mà thi - thố cho thiên-hạ được nhờ, bất-đắc-chí thì một mình vui vẻ giữ lấy cái hay của mình (1), khi nào lại chịu dùng những phương pháp bất-chánh đáng mà đi đến chỗ phú quý vinh hoa bao giờ ! Bởi vậy, muốn cho họ tham-dự vào việc chánh-trị thời phải dọn dẹp cách tuyến-cử lại cho được trong sạch công bình hơn : phần việc này chỉ nhờ nơi các nhà ngôn luận chân chính trong nước.

Kỳ tuyến-cử này còn ngày mai nữa là xong, dầu sao cái sắc-tướng của nó cũng không khác gì mấy điều đã nói trên đây. Ngay bây giờ chúng tôi phải lo đến vấn-đề cải cách cho kỳ tới, năm 1943, mà việc thứ nhứt, là đánh đổ cái tệ mua bán lá thăm. Chớ nếu muốn cho người khá ra tranh cử mà không lo sửa cái óc cử-tri trước thời thật là gác cây trước đôi trâu vậy. Thuở giờ mấy ông ra dự cử đều không ai dám dă-dộng tới cái vấn đề mua bán thăm bởi vì chính họ là ăn-trộm, còn gan dạ nào đi kêu cò lính đến trời mình mà đem nạp nữa ? Bao nhiêu đó cũng đủ thấy những ông nghị từ xưa tới nay là thế nào rồi.

Kết luận : mặc dầu hạng người thực dân tham-lam Pháp, mặc dầu hạng chánh-trị-gia Tân-Cối an nam mặc dầu hạng làm báo thiên-lôi không có một tư-tưởng gì cao-thượng, chúng ta là hạng người ngôn-luận chon chánh sẽ phải dùng những phương-pháp hần hoi mà đánh đổ tất cả hạng cử tri bán thăm và hạng dự-cử mua thăm trong kỳ tới. Có vậy những phần tử thật tài đức mới dám ra chen vai tranh-đấu ở nghị-trường cho.

Kỳ này, bọn chánh-trị-gia đầu cơ tuy đã thắng lợi, nhưng cũng để ít nhiều lòng rưng trên chiến-trường. Kỳ tới, chúng sẽ bị thất bại to tát hơn nữa và sẽ có những người dùng đầu bước vô nghị-viện quân-hạt chẳng sai.

Ai người có chút quan niệm về quốc-gia chúng-tộc nên nghĩ tới chỗ đó để hiệp lực nhau mà tranh đấu với bọn Tân-Cối, Bang Xương Việt-Nam vậy. Năm 1943 cũng không xa-xắc gì ?

PHAN-VĂN-THIỆT

(1) Lời của ông Mạnh-Tử.

«MAI» lên 24 trang

HO khỏi phụ lòng độc - giả chiều cổ và khuyến khích, bọn báo phải gắng sức mỗi ngày mở mang, tấn tới.

Mặc dầu giấy văn cầm giá mắc tới 4p.20 như hiện thời (và nếu nay mai nhà nước tăng thuế nhập cảng thì nó còn mắc hơn nữa), chúng tôi cũng phải rán sức tăng số trương của tập báo này lên 24, như lời đính ninh hứa hẹn đã lâu. Tự nhiên sẽ thêm nhiều bài nhiều mục hơn mà giá bán vẫn để y như cũ.

Sự cố gắng ấy chắc hẳn chừ vị độc-giả cũng biết dùm mà đem lòng sốt sắng cổ-động và trả tiền còn thiếu, vì tập báo này chỉ dựa vào có một nguồn sống, là độc-giả mà thôi.

Từ nay vị nào có lòng tốt gởi thơ mua báo, xin nhớ kèm theo măng-đa. Muôn văn trân trọng.

— M —

M. TRƯƠNG-VĂN-NỮA ĐI TRUNG-KY

Đầu tháng này, bốn báo phái viên M. Trương-văn-Nửa ra viếng quý bạn đọc để thăm tiền các ngài còn thiếu.

Nếu kỳ rồi, vị nào đã trả tiền cho M. Di rồi thì thôi, còn nếu như M. Di đã đến thăm mà không giáp mặt, xin các ngài vui lòng sớt sảng trao tiền dùm cho M. Nửa. Bốn báo xin cảm ơn trước.

PROFESSEUR H. H. A. AMIL

Cantho, le 1er Avril 1939

A Monsieur le Professeur
H. H. A. AMIL Saigon
Kính ông.

Tôi được nhờ ông cho lời đoán tiên tri lần thứ nhất vào tuần Décembre 1938. Thật đúng với lời đoán của ông: nay tôi có đến tận nhà ông được nhờ ông xem lại cho thật kỹ.

Muốn biết ơn ông, chẳng có chi quý hóa hơn là những câu văn hèn mọn cầu chúc ông đang vạn sự hạnh phúc. Chào ông.

Nay kính
M. TRẦN-NGỌC-CHIÊU
à Phú-hữu Cantho

Ai đeo hột xoàn nên để ý

Một đôi bông xoàn 3000 p.

Muốn cho người ta tưởng mình đeo một đôi bông xoàn 3000 p. quý bà hãy đến tiệm BA QUAN số 58 đường Vannier (chợ cũ) Saigon mà đặt mài một cặp hột xoàn mới Đức-quốc, chỉ có 30p. thôi.

Từ kiểu vớ và sự mài khéo léo cho đến nước long lanh dầu cho tay chuyên môn cũng không thể phân biệt được. Có chừng tại tiệm tế lam bằng có.

(Hột xoàn mới Đức-quốc, cứng giữa không mòn; cắt dạng kiến, nấu đốt không sao nhứt là dùng lâu mấy cũng vào tốt tự nhiên có giấy bảo kết đời đời chắc chắn).

Đời này ai mà không biết sự công dụng của gió biển? Gió biển trị được những bệnh lật vật, đem lại sức khỏe cho người bệnh trầm trọng, nhứt là bệnh thuộc về bộ hô-hấp.

Bệnh ho mới phát hay lâu năm đều cần đến gió biển. Nhưng có ai ngờ dầu trừ gió biển ra, lại còn có thuốc Bảo-Phế Linh-Dược mà sự công hiệu cũng tương đương, không kém gì gió biển?

Nhờ bào chế, toàn bằng cây cỏ chọn lựa rất kỹ, thuốc Bảo-Phế Linh-Dược có tánh chất sát trùng, sanh nhiều nước miếng, làm mất hai buồng phổi, nhờ thế nên nó trị các bệnh ho mới phát rất mau lẹ. Còn những bệnh ho lâu năm nếu được trường phục bằng thuốc Bảo-Phế thì không bao lâu thể nào cũng mạnh.

Thuốc thật hay, hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá mỗi hộp 1p.00.

Bào chế tại:
PHUC-HUNG-Y-QUAN
Cholon

Trữ bán tại nhà thuốc Võ-dinh-Dân, 323, rue des Marins, Cholon, 118, rue d'Espagne Saigon, 4, Ohier Pnompenh.

(Gửi C. Rembt, từ 2 hộp)

THẬT là chuyện... khỉ! Giời họ khoe tới bằng-cấp « ở tù ».

Chúng tôi đồng ý với bạn đồng-nghiep « Dân mới » cho là dĩ-dịm có mấy kẻ ra ứng cử Hội - đồng-Quản - hạt kỳ này mà chú thích cung khai ở dưới tên họ những là ở tù quốc-sự mấy lần, mỗi lần mấy tháng.

Họ khoe với bà con cho biết ra đều họ lo việc nước mà bị vào tù ra khám đây.

Nếu việc họ làm có một đôi chỗ - phải, một đôi chỗ thôi - nên khen, nhưng sự khoe khoang ở tù, mặc dầu là tù quốc-sự, cũng là một cái khả dĩ.

Họ tưởng thế là vinh, nhưng chính là cái nhục.

Thật vậy, một nhà chân-chánh cách-mạng luôn luôn cho sự bị tù là sự bại nhục. Chỉ đáng giầu chó có gì đáng khoe. Vì một ngày bị tù, tức là một ngày chậm trễ thất bại việc lớn; một ngày bị tù, tức là một ngày chứng tỏ ra mình chưa đủ tài năng.

Câu nói ấy của ai? Chúng tôi nhớ hình như một nhà cách-mạng nào ở Nga đã nói như thế đó.

LẦN thứ nhứt, Hoa Việt hỗn-chiến ở Haiphong, vì lẽ một cậu bếp khách đi chợ mua đồ trả rẽ, còn « tưu-hà-má » chỉ đàn bà annam bán đồ.

Lần thứ nhì, Hoa Việt ầu đã ở xóm Khâm-thiên, vì lẽ mấy chú Thượng-hải chơi nghịch cách ngang tàng, bắn ná cao-su vào mình những người qua đường.

Lần thứ ba, mới đây, Hoa-Việt xung đột ở Yên-phụ, vì lẽ một cậu sanh-tửng ghẹo gái số sảng.

Cả ba lần đều do mấy ông khách thất-giao dở lối « cường tân áp-chữ » (khách ỷ mạnh ép chữ nhà) với bà con đất nước mình là nơi họ ăn nhờ ở đậu. Hay là họ bị Nhứt-bôn chơi lối « cường tân áp-chữ » mà họ phải chạy eo giò qua đây chơi lại bà con ta để trừ chướng?

NGAY lần xung đột đầu tiên, ông tổng lãnh-sự Hứa-niệm-Tăng đã từng thông-cáo khuyến lon đồng-bào ông phải giữ lễ-độ với người bần-xứ, tức là địa-chủ. Song rõ ràng các chú thất-giao kia không biết đến hay không coi lời khuyến của ông lãnh-sự ra gì, nên mới có hai lần hỗn-chiến tiếp theo.

Có lạ gì đâu. Tờ thông cáo của Hứa lãnh-sự viết bằng văn-chương rất hay, mà phần đông người Tàu có biết đọc chữ Tàu khỉ-khò đâu mà bảo họ đếm xỉa tới lời khuyến lệnh dạy của ông.

Đại-chúng Tàu hiện còn 65 hay 70% không biết chữ. Thì chính bọn vô học có hiểu nổi ý nghĩa tờ thông tư của Hứa lãnh-sự ở đâu mà chẳng có dịp là sanh sự ầu đã với annam.

Ta chớ tưởng hết thấy người Tàu đều thông chữ Tàu, cũng không phải hết thấy người Tây đều biết chữ Tây.

Có thiếu gì ông Tây làm chức nọ chức kia mà thi viết âm-tả còn nhiều lỗi hơn một cậu học trò lớp ba.

QUẢ nhiên, có dân thơ sắp sửa tăng giá rồi, chỉ còn đợi bộ Thuộc-địa chuẩn-y là thi hành.

Trừ ra bức thơ nào nhẹ từ 1 đến 10 cò - ram mới dân có 6 xu như cũ, còn từ 10 đến 20 cò-ram sẽ phải dân có 9 xu.

Chỉ lợi nhà giàu mà khổ dân nghèo.

Nhà giàu họ sẽ dùng bao thơ và giấy thật mỏng như « pelure » để dán được có 6 xu. Dân nghèo, nhứt là ở thôn quê, làm gì có giấy mỏng, làm gì có cần dạng cần cho biết bức thơ nặng bao nhiêu, tự nhiên mỗi lần gửi phải tốn 9 xu.

Chưa chắc gì công - nhơ Bưu-chánh được thêm lợi vì cò tăng giá, không chừng sẽ sụt cho coi, bởi vì cò mắc, người ta sẽ ít gửi thơ cho nhau.

KỖ thật! nội năm 1938, số đúc tiền (La Monnaie)

ở Paris đã đúc và lưu-hành ở Đông-dương 101.058.643 vừa bạc cắt, vừa xu năm vừa xu đồng, trị giá đến 5.663.661p.845 và chia ra như vầy:

1- 11.383.582 cắt đôi (tức là góc tư) và 5.461.780 cắt một bằng bạc.

2- 1.480.000 đồng 5 xu bằng kền và 50.569.000 đồng xu bằng thứ đồng trắng gọi là Maillechort

3- 15.499.009 đồng 1 xu.

4- 16.665.473 đồng nửa xu.

Số bạc cắt và xu năm xu nhỏ đã đúc và lưu hành trong Đông-dương nhiều như thế mà từ năm ngoái cho đến bây giờ vẫn khô khan mới lạ.

Nó đi đâu kia?

Có lẽ nó trở về Âu-châu một mớ và lọt qua bên Tàu một mớ chẳng?

CÁCH ba bữa nay, diên-tin Âu-châu nói rằng ba nước dân chủ hùng-cường là Anh Pháp, Nga, sửa soạn ký hiệp-ước với nhau. Có lẽ thêm Mỹ vào nữa.

Hiệp ước chi đó?

Chắc là hiệp-ước « làm thịnh ». Trong mấy nước dân-chủ anh chỉ đó xưa nay đã có bao nhiêu hiệp-ước, họ ký với nhau có, ký với tiểu-bang có, thế mà đến khi Đức thôn Ao, xâm Tiệp, chiếm Memel, Y lấy Abyssinie và diệt Albanie, Nhứt đang làm thật Trung-quốc, họ đều ngậm miệng làm thịnh cả, bây giờ còn hiệp ước gì nữa.

Việc đời đến nỗi nước này, họ không có sức cho gươm đao súng đạn ra binh vực đạo công và kẻ yếu thì thôi, chịu nhân nhục để mặc ba con chẳng tinh Hitler Mussolini Bình-chiến hoành hành, họ còn nói chuyện công lý nhơn-dạo nữa chi.

Máu kẻ bị hiệp bức đã tuôn linh láng, mà mấy ông anh chúng ta còn lo hứa hão bàn suông, rõ thật chán ngán.

TÉ ra Hoa-binh chưa lấy lại được Tăng - thành như tin diên Tàu hồ rùm từ tuần trước.

Chẳng những là Nhứt đã cỡi chánh ngay tin ấy, mà chính một người Pháp mới ở Quảng-châu về ghé qua đây, cũng nói Hoa-binh còn xa cách Tăng-thành hơn hai chục cây số và xem thể họ phân-công thì có, nhưng thắng lợi hay thất bại phục gì được thì chắc là không.

CŨ xem tin nhiều báo Tàu ở Hương-cảng mới qua tuy họ không nói trắng ra, nhưng ta dò trong ngữ ý của họ cũng biết

là chuyện phản - công ở Hoa-nam lúc này cũng chỉ là cách tuyên truyền, chứ không thực-sự thắng lợi.

Họ đổ tại Đur-hơn-Muru chần chờ làm làm lỗ quân-cơ (đi-ngộ quân-cơ) và không có thật lòng muốn đánh cho nên việc phản-công chẳng được tấn triển.

Càng ngày tỏ ra anh chàng này chỉ có hư danh đại-tướng lại còn có ý tư-thông với Nhứt là khác.

Ái bảo Trưởng-giới-Thạch không dám thắng tay trị tội họ Đur sau lúc thất thủ Quảng-châu, lại cho đối tội lập công tới giờ?

GIỮA châu-thành Haiphong đang có cái phong-trào bãi công của hơn 1000 thợ cưa.

Một việc bãi công không nhỏ.

Theo bài cũ, chắc bọn chủ nhơn và nhà đương cuộc lại báo có phần tử cộng-sản xúi giục.

Chúng tôi xin diêm chỉ nhà nước biết tên thằng nào xúi giục đó. Thưa, nó tên là thằng... Đói!

Phải, nó là thằng Đói xúi giục.

Luật lao động tuy đã ban hành nhưng sự thật còn có nhiều hăng nhiều chủ không chịu làm theo. Giả sanh hoạt bây giờ cao hơn lúc trước hội nghị hội tam, mà lương tiền của những kẻ bán mồ hôi nước mắt kia vẫn y như cũ. Bọn chủ, phần nhiều được lợi muôn vàn, mà công thợ vẫn giữ ở mực chết đói.

Họ đối thì họ phải xin thêm tiền công cho đủ ăn, chớ không cần ai xúi giục cả. Chỉ có thằng đói xúi giục họ được thôi.

Làm sao trừ thằng ấy đi, tự nhiên ai nấy an cư lạc nghiệp, dẫu cộng-sản nói gì cũng chẳng ai thèm nghe!

QUẢN-giới và chánh - giới bên Pháp, khi hay tin Nhứt-binh chiếm cứ Hải-nam, giật mình lo ngại cho Đông-dương sẽ phải nguy ngập.

Một nhà binh có chánh-kiến phe hữu, là quan tư Guillaume, chủ tuần báo «Choc», mới rồi viết một bài chủ-trương cái ý kiến nên phái một vị đại-tướng qua làm thủ hiến Đông-dương để đối phó với thời-cuộc Viễn-dông, nhứt là đối phó với Nhứt cho cứng.

Ông ta nói lúc này không phải là lúc để Đông-dương cho quan văn cai trị nữa. Phải dùng quan võ như ở Tunisie và Maroc mới được.

CŨ cái luận - điệu trên đây biết phe Hữu bên Pháp đang dọn đường cho một vị quan võ sang trấn nhậm Đông-dương.

Chữ thủ-hiến xứ này, sau quan toàn-quyền Brévié, cầm chắc mười phần sẽ là một ông tướng nào đó, chớ không phải ông Châtel hay ông Pagès, hay một vị văn - quan nào khác.

Không chừng sẽ là đại - tướng Bührer như tin đồn bấy lâu.

SAU ba bốn thứ báo tiểu-thuyết, ông bạn Vũ-dinh-Long ra tạp-chí « Tao-dân » để truyền bá văn-hóa.

Vậy thì cái văn-hóa của « Tao-dân » truyền bá trước hết là... làm reo.

Hội Báo-giới Nam-kỳ mới được tin rằng tất cả văn-sĩ viết báo và biên-tập-viên của các báo của nhà Tân-dân xuất-bản đã nhứt luật làm reo.

Chắc vụ lương bổng chớ gì.

BÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy thấy như mới "bơm sức khỏe" vào trong người.

Ta cần phải lâu cho gan mỗi ngày để một lít mật xanh vào trong ruột. Nếu mật xanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Bụng phình hơi, ngủ không yên. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn bã ủ rũ, ý tưởng về gì cũng đen mờ!

Càng quá phải dùng thuốc tẩy. Nhưng hãy đi đại tiện như thế không chừa tới người con bệnh. Chỉ có VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS để cho GAN làm cho một sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như trước. Chất tẩy có: ngon ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. Nên đại thuốc viên nhỏ hiệu Carters đã xuất GAN. Các bao chế, \$ 1,25.

Cần dùng đào kép hát bóng nói

Hãng ASIA cần dùng nhiều đào kép để quay phim nói Việt-nam.

Vậy xin mời các bạn thanh-niên nào có thể đóng trò đến hãng hay là đi ngay lên rạp quay phim mà thương lượng.

ASIA Film

37, rue Colonel Grimaud

SAIGON

Studio ASIA

Route de Tân-khai

Phú-lâm (15e quartier)

NATUREL PHOTO

393 - 395 Paul Blanchy

SAIGON

họa hình lớn

thiết giống

khéo, bền

và thiết rẻ

chuyên môn trên mười năm

Cô gái như một cánh hoa. Mới buổi sáng vừa khoe khoang hương nhụy, mà đến chiều đã tàn tạ một đời.

Làm thân cô gái nên lo nghĩ đến lúc tàn hoa, mà lo sợ những ngày da nhẵn má cốp, bao nhiêu cái xinh tươi rực rỡ không thể trở về.

Đành rằng có son có phấn, làm cho cô trở lại với thời xuân, nhưng chỉ trong chốc lát bề ngoài.

Còn muốn cầm giữ mãi cái sắc đẹp thiên nhiên, muốn kéo lại những ngày trẻ trung quang đăng, muốn giữ mãi hạnh phúc bên mình, các bạn gái còn phải nhờ đến Bạch-yến-Hoàn của Phức-Hưng-Y-Quan.

Chẳng những Bạch-yến-Roàn sẽ giúp các bạn gái được hồng hào, trẻ mãi, đẹp từ cái thớ thịt mà nó còn giữ kinh-nguyệt luôn luôn đúng ngày, mạnh khỏe, không đau vặt. Thuốc rất dễ uống giá mỗi hộp 1p.00.

Bào chế tại:
PHUC-HUNG-Y-QUAN
Cholon

Trữ bán tại nhà thuốc Võ-dinh-Dân, 323, rue des Marins Cholon, 118, rue d'Espagne Saigon, 4, rue Ohier Pnompenh.

(Gửi C. Rembt, từ 2 hộp)

Tôi quyết sang Tây

CHỒNG.— Phen này tôi hỏi mình ác-chất một câu ; vì thời thế Âu châu có chiến-tranh đến nơi rồi ; mình có chịu cho tôi cưỡi vợ bé hay không nhá ?

VỢ.— Nếu tôi không chịu thì mình làm cách gì ?

CHỒNG.— Tôi đi lính sang tây đánh trận để mình ở nhà nằm không cho biết chừng.

CHÚT IT KHOA HỌC

Một cách đoán bệnh mới phát - minh *

XEM MÁU MÀ BIẾT AI CÓ BỆNH GÌ?

VỀ khoa y-học của Tây-phương ai cũng phải nhìn nhận là mới lạ và trọn lành, không còn thiếu một cách trị bệnh nào nữa.

Song không phải đến như hiện tại là hết mực tân-kỳ hoàn hảo của Y-khoa Tây-phương rồi đâu.

Các nhà Y-khoa bác-học của họ càng ngày càng tìm hay đổi mới thêm mãi.

GẦN đây có hội nghị Y-học thế-giới mở ra ở kinh-

đô Paris nước Pháp. Ông đốc-tơ Ehrenfried Pleiffer,

một nhà y-học kiêm hóa-học đại-danh của nước Thụy-sĩ (Suisse) đã công-bố một cách xem xét bệnh-căn của ông mới phát-mình ra, rất là trọng yếu.

Theo phương - pháp của ông chẳng phải chẩn mạch hay rọi kiếng gì lôi thôi, chỉ cần chích lấy một giọt máu của người bệnh, rồi lấy kiếng hiển-vi dòm xem máu họ kết-tinh và biến ra hình-thức thế nào, tự nhiên biết ngay họ đau bệnh gì, không hề sai chạy.

Ông suy-nguyên ở cái lý này : phàm là kết-tinh (crystallisation) của các vật-chất luôn luôn có hình-thức như định của nó. Giả tỷ một vật-chất gì có pha trộn thứ khác ở bên trong, bề nào trong cái hình-thức kết-tinh của nó cũng phải biến hóa. Đó là một lý như định trong vũ-trụ.

Đốc-tơ Pleiffer cho máu ở trong thân thể con người ta cũng thế. Rồi ông cặm cụi nghiên cứu và

thí-nghiệm mấy ngàn lần, quả nhiên chứng rõ ra máu của những người mạnh khỏe vô bệnh, cái hình thức kết-tinh một loại giống nhau. Tức là mỗi chứng bệnh khác nhau, cái hình-thức kết-tinh của máu cũng khác. Bệnh nào, máu có hình thức riêng của bệnh ấy.

Mười mấy năm thực - nghiệm công-phu, ông đốc-tơ Pleiffer thấy sự phát minh của ông rất đúng và có kết-quả hoàn toàn mỹ-mãn khi xem xét căn bệnh người ta.

Bởi vậy lâu nay những bệnh nhơn tìm đến nhờ ông điều-trị, ông chẳng phải bắt mạch, rọi kiếng hay là gạn hỏi câu nào ; một thầy điều-dưỡng giúp việc ông, chỉ có việc chích ở đầu ngón tay người bệnh mà lấy ra một giọt máu trộn vô một thứ nước hóa-học để cho nó kết-tinh cho ông xem. Công việc này làm mau lẹ dễ dàng lắm.

Tức thời, ông lấy kiếng hiển-vi chiếu soi, cốt xem cái hình thức biến-hóa của giọt máu, rồi liền đoán đoán định người có máu ấy hữu-bệnh hay không ; như hữu-bệnh thì là bệnh gì, nặng hay nhẹ. Ông chỉ dùng cách đoán bệnh ấy đúng 100%, cho nên chưa nghe ai cãi chối với ông bao giờ.

Tầm hình in theo đây, chính là hình thức máu kết-tinh của một vài chứng bệnh quan-hệ. Mỗi thứ máu của mỗi chứng bệnh có ghi chữ ở trên, độc-giả dòm kỹ mà xem, nó biến hình khác nhau đảo

đề. Người đau bệnh ung-độc (cancer) máu kết-tinh rồi biến ra vô số những hình ba góc năm treó nhau.

Kính ông Cai-tổng Phước-thời O-môn

Thưa ngài, Chúng tôi có mấy vị độc - giả trong làng Phước-thời hay bị mất báo hoải. Lễ tự nhiên nhà báo muốn kêu nài với ngài, vì ngài là quan-chức một địa-phương vậy.

Chuyện nói ra đây, chúng tôi chưa dám quyết đoán là sự thật, nhưng theo chỗ điều-tra hẳn hỏi của chúng tôi, thì mỗi tuần chủ trạm đi lấy báo đem về, bị cậu Ba chặn lấy coi và cậu dặn chủ trạm rằng nếu mấy ông có báo kia cần đọc thì đi ngay lại nhà cậu mà lấy.

Cậu Ba nào ? Người ta nói chính là con của thầy Cai.

Chúng tôi không tin và cũng không ngờ rằng một vị công-tử con thầy Cai lại không nỡ mua báo mà đọc, để mỗi ngày chặn báo này báo khác của dân làng.

Vậy xin ngài lấy lượng công mà điều - tra dùm, nếu thật cậu Ba muốn đọc báo «MAI» khỏi tốn tiền, xin cậu viết thư cho hay, chúng tôi sẵn lòng gởi tặng cậu, còn báo của độc-giả trong làng, thì cậu để chủ trạm phát đều đủ cho độc - giả chúng tôi.

Nay kính

MAI

Một tin cần kíp

XIN chư-vị đại-lý có kế phương danh sau đây cần kíp gởi relevé số báo và tiền báo về cho chúng tôi :

Nam cương Mytho — Janv. Fév. Mars Trương-h-Thanh Baliêu. Fév. Mars. Minh nguyệt Phanhiết Fév. Mars Kimanh Nhatrang Janv. Fév. Mars. Hồng nhứt Nhatrang Déc. Janv. Fév. Mars Thanh - niên Soc-trang Fév. Mars Việt - tân Ômon. Janv. Fév. Mars.

Rất mong chư-vị sẽ gởi relevé đều đủ nội trong tuần tới, luôn cả tháng Avril nữa. — M —

Thơ tin

M. Lương-cao-
Thiến à Mimot

Số bạc 3p. 50 ông trả kỳ 18-4-39, tức là mãn hạn ngày 31-5-39.

Vậy, xin trả lời ông rõ.

NGUYỄN-ĐỨC-KÍNH

Người mắc chứng điên cuồng tê đại, máu kết-tinh thành hình ngó như cây quạt.

Người mang bệnh nước - đái đường, máu kết-tinh có hình như những mảnh lúa bị lại.

Người đau bệnh phổi, máu kết-tinh có hình như những chữ chẳng chịt lấy nhau.

Còn người mạnh khỏe vô bệnh vô tật, thì máu của họ kết-tinh rồi ta thấy có hình như những sợi tơ nhỏ tí và chạy hàng ngay thẳng lắm.

Xuân đã qua ! Người mau già

Muốn trẻ hẳn lại, mà tóc của quý ngài đã bạc là một điều đáng ân hận. Vậy quý vị cần phải nhuộm với một thứ thuốc thật công hiệu rất dễ dùng đã nổi danh khắp cả hoàn cầu hiệu « PÉACOCK » nhảu con CỎNG sẽ giúp quý vị được mẫn nguyên. Có chỉ cách dùng trong mỗi hộp. Công hiệu lạ lùng. Trữ bán thật nhiều tại :

NAM-HUNG

3, PLACE CUNIAC

165, Boulevard de la Somme

SAIGON

Gởi lục-tính mau lẹ mua từ 2 hộp sắp lên.

Giá bán chiểu hàng mỗi hộp 0p.60

Có bán đủ thứ đồ học trò dùng. Mua buôn xin tới bồn hiệu thương lượng sẽ được giá thật rẻ.

Cuộc du-lịch xưa nay ít ai tổ-chức

Ai muốn đi Huế xem Các Lăng và Cung-Diên, và viếng nhà thờ Lavang.

Ai muốn đi Thanh-hóa xem đền thờ đức Thánh-Mẫu có cá châu ở Phố-cát đền thờ Triệu-Tường, biển Sầm-Son, cầu Hàm-Rồng, đền thờ đức Lê-Lợi.

Ai muốn đi Hanoi, Haiphong, xem Vịnh Hà-long, chùa Hương-Tích, đền thờ Trần-hưng-Đạo.

Ai muốn đi Nam-dịnh, Ninh-bình dâng viếng đức cha Tông và nhà thờ Phát-Diem.

Xin mau viết thư ghi tên gấp, đủ 40 người khóa sổ.

GIÁ TIỀN : 64 \$ 00.

Lúc đăng tên xin đóng 10p.00 còn bao nhiêu bữa đi đóng tắt, tiền đóng trước nếu bạn việc nhà sẽ trả lại, song phải cho hay trước 3 ngày.

Người giúp việc nhà nước hoặc các sở được hưởng remise 10% cha mẹ vợ chồng đi chung cũng được remise, song không quá hai phần.

10 Mai 7 giờ rưỡi tối đi, 11 đi trên xe, 12-13 ở Huế, 14 ở Thanh-hóa, 15 ở Huế chiều tới Hanoi. 16, 17, 18, 19, 20, ở Hanoi. 21 5 giờ chiều về Saigon, 22 đi trên xe, 23 11 giờ về tới Saigon.

Trên xe khách du-lịch dùng bánh mì, hoặc cơm, có đem người theo nấu cơm, xuống xe ăn cơm 4 món có nước đá. Sẽ mượn một toa xe riêng đủ 40 người đi mà thôi. Trên xe có đủ 20 cái ghế bố nhỏ cho mượn 2 đồng bán đi, 2 đồng bán về để giúp cho hội Phước Thiện, ai muốn mượn phải hỏi trước.

Đến Huế ở nhà hay là ở dưới dồ. Ai muốn ở dồ hay nhà hàng xin cho biết lúc đăng tên. Đi viếng lăng đức Khải-Định, Tự - Đức và Minh-Mạng, điện Cẩn-Chánh, điện Thái-Hòa, Musée Khải-Định, Musée économique, nhà thờ Lavang.

Ở Thanh-hóa đi viếng đền thờ Triệu-Tường ở Qui-hương, đền thờ đức Thánh-Mẫu, Liễn-Hạnh Công-chúa ở Phố-cát, và động mới tìm được gần Phố-cát.

Ngay chỗ đền thờ có thác nước rộng vùng ra như một cái hồ có những viên đá lớn ngăn, dưới có hằng muôn ngàn con cá lớn nhỏ chen nhau ở chầu, cá ấy khôn lắm, không ai dám câu.

Tại Kim-son, quý khách sẽ được viếng thêm cảnh Đền Sông tức là đền Sùng-Son, nơi thờ đức Thánh-Mẫu. Lại được xem đền thờ đức Lê-Lợi và Cầu Hàm-rồng không trụ, treo ngang sông như vồng vậy.

Bữa sau sáng sớm lại đi thăm biển Sầm-son là bãi biển đẹp nhất, không thua Côte d'Azur, xin đem đồ tắm theo. Luôn dịp xem thêm đền thờ Thần Độc-Cước.

Đến Hanoi đi xem lăng cụ Văn-minh Hoàng Cao-Khai ở Thái-Hà Ấp, Công-nghệ Hà-Dông, chùa mới Võ-Hưng ở Hoàng - Mai, hãng đồ

bát ở Thanh-Trì, chùa hai bà Trưng nghĩa địa, học xá học sanh và nhà hội Trương-tế Nam - kỳ. Đi viếng hội Khai-trí-tiến-Đức, Hồ Hoàng-Kiểm, hồ Trúc-Bạch, Hồ-tây, chùa Trần - Quốc, chùa Quan - Thánh, chùa Một-Cột, nhà bà Chánh - Tý, vườn Bách-thú Musée Finot, Musée Maurice Long.

Đến Hanoi còn đi viếng mấy chỗ xa như dưới đây.

2' — Đi xem Vịnh-Hàlong, sáng 4 giờ đi Haiphong, nghỉ tại Haiphong một giờ dâng qui khách thông thả xem châu thành, rồi đi Hải-dương, Uông-Bí ra Hòn - Gay mượn xe ra xem hang Đầu - Gỗ (Grottes des Merveilles) và hang Thường-Luồng, bạn về đi ngó Đổng Triều ghé Bảy chùa xem đền thờ đức Trần-hưng-Đạo rồi về Hanoi.

2' — Chùa Hương-tích là một cảnh chùa đẹp nhất ở Đông-Pháp không cảnh chùa nào tốt đẹp bằng.

3' — Đi Phu-Lý, Nam - Định, Ninh-Bình viếng cha Tông và nhà thờ Phát-Diem là một nhà thờ lớn và tốt đẹp nhất ở Đông-Pháp.

Quý ông, Quý bà, Xin quý ông, quý bà xét lại coi từ xưa đến nay có ai tổ-chức một cuộc du-lịch dân qui ông quý bà đi xem đủ các nơi như vậy chăng, đã vậy tôi còn tính giá nhẹ, quyết giúp cho quý ông, quý bà đi chơi, việc ăn ngủ tôi lo điều chỉnh từ tế không giám sơ sót, và tôi sẽ làm sao cho quý ông quý bà luôn luôn nhớ tới quyền lợi của mình, những quyền lợi ấy là : vui vẻ, viếng đủ các đền hay, được người tổ-chức lo lắng từ chừ.

Dã năm phen tôi lo đưa đoàn du lịch đi chơi Hanoi. Lòng tin cậy của các bạn du lịch vẫn không phai, ngày nay tôi xin thành thật mời quý Ông, quý bà sáng ngày đi, đến nhà tôi trước uống chén trà sau bàn bạc đôi câu chuyện và ghi giấy cần cước, ai chưa xin kịp giấy cần cước xin biên tên họ, nghề nghiệp, ngày vắng để, tên cha mẹ, chỗ ở, gởi trước lên đăng tôi xin giấy thông hành tạm. Đoàn du lịch có thợ chụp hình, mỗi khách du lịch được hiến 20 tấm chụp chung.

Chương trình này nếu cần được sửa đổi một hai điều. Ai có bình thủy và đèn pile xin đem theo, khỏi đem đồ ăm.

NGUYỄN-KHẮC-NGUONG
(Thu'ơng-gia)
98, Largandière Saigon

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer — SAIGON
M. MATUSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON

HANOI

PNOMPENH

46, Rue Viénot

55, Rue des Paniers

3, Rue Ohler

BÁN ĐU CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - ĐỒN

Phù dung và nhan sắc

những - sự

của LANG-TU

Một cuộc điều-tra của «Mai» trong làng «chơi»

BA NÀNG CÔNG-CHÚA

với thời oanh liệt qua rồi

Chơi bởi có Nh... Th... Tr...
Saigon lục tỉnh ai mà không hay.
(VỀ LÀNG CHƠI)

KHÔNG biết vì sao mà tôi mãi thấy cái vui của mỗi người gái đi đều như có ẩn một nét buồn và cái cười của mỗi nhan sắc là như đều đề niu lấy mạch sâu của hai hàng lệ thấm.

Cho nên lúc thấy họ muốn gọi tâm sự theo làn khói ngát của Phù Dung, tôi không ngạc nhiên gì cả. Lạc chon vào bước giang-hồ, ai lại chẳng thấy nổi khổ tâm mình rộng rãi như sóng gió của đại dương? Họ như những hòn đá rơi từ trên chót núi cao rồi lăn xuống mãi hoài mà chỉ sẽ dừng lại lúc đã vắng mình nằm tận dưới chon của đỉnh non xanh thăm.

Trong buổi thịnh - thời, có lúc trông ra trời mưa đội ướt ngoài đường, họ cũng đã tự hứa hẹn rằng đến ngày quang đăng tới đây, họ sẽ dập dờn cánh ngó và xóa ván bài đời, mà đánh lại. Nhưng ngày mai tậnh rảo ấy đã nhiều lần đến mà rồi nặng thu trong treo tuy lữa đối cũng đã có thể làm cho họ lừng quên. Để cho một ngày mưa khác họ lại ngó đây trông ra đường rồi để lại đau đớn cho cái cuộc đời lấy lại mãi.

Họ không có gan rứt bỏ xiềng xích của những trận cười thâu đêm, cuộc vui suốt tháng. Sóng gió phong lưu ý chừng đối với họ, cần thiết vô cùng. Họ như tìm thấy ở sự được muốn người quần quít một khoái trá lạ lùng. Đường như chỉ ở địa-hạt phù hoa thì họ mới thấy thiết tình rằng họ có «sống». Tâm lý họ cũng phiền phức như của những thi-nhơn phiền phức. Thế nên họ cứ thả trôi thân thể xuôi giòng, phó mặc cho những cơn dật dật của ba dào. Cổ quên đi vắng, cổ không nghĩ tới tương-lai.

Mặc dầu bên tai họ vẫn đồng vọng những lời thiết tha kêu gọi, Tiếng gọi ấy, lúc nhắc lúc khoan theo to gió chiều diều diều đưa lại. Chính vào lúc lòng họ đương nao nao vì vừa ngủ trưa giẫy mà trông ra chung quanh khách chơi đều đã vắng dạng cả rồi. Họ mơ hồ nghe thấy dễ mà chán, dễ mà buồn. Và cũng dễ mà chẳng thiết, chẳng muốn làm một việc gì, đầu cho là tự tử.

Lời kêu gọi ấy là của khách văn chương trong muôn thuở đã xót thương lo sợ cho:

«...Khách hồng nhan

«Sắc sảo khôn ngoan trời đất ghen.

«Phong trần xui gặp bước lưu lạc.

«Đầu xanh theo một chuyến xuân tàn (1)

Lời kêu, một buổi chiều đi qua trong kẻ là ấy, mang máng như bằng tiếng Pháp là: *Alcippe, re- viens dans nos bois.* (2)

Mà bằng tiếng ta thì mơ hồ như «Nương nương hãy về nơi tang tử là chốn đồng ruộng này. Cái cảnh hái đầu gặt lúa, gánh gạo

Tôi muốn trở lại với ba mảnh hương nhan đã rơi trong mây số rồi vì tôi đoán biết rằng đối với những vì tinh-tử kia, bạn đọc còn muốn cho ngòi viết tôi đi sâu vào trong cuộc đời hiện thời của họ. Chuyện ước muốn của các bạn xem ra cũng có hơi dễ chịu một chút. Vậy thì tôi xin bắt đầu ngay từ chỗ bắt đầu.

tôi đã nói, ở đầu chon trời Yên-Hoa bỗng mọc lên ba ngôi sao. Rồi làng chơi từ đó bỗng có ba nàng Công-chúa. Họ gắng nhau đến tận tuổi cả ba đều nước tiếng, khiến thời nhơn phải có câu hát:

«Chơi bởi có Nh., Th., Tr.,
«Saigon Lục-tỉnh ai mà không hay.

Tôi hãy khoan nói đến chuyện «đạo ố đạo» và những mẫu đời «sẩy bước phong-lưu» của các cô nàng. Mà chỉ riêng kể đến cuộc đời hiện tại của họ vì kẻ viết hàng này nhận thấy ở chỗ đó, có một tiếng trả lời cho dĩ vãng.

Sở dĩ ngòi viết này để ý đến đám nhan-sắc tên tuổi kia với tất cả lòng thành thật và mến yêu là vì biết rằng tuy ngày nay họ có lùi lại sau sân khấu của làng chơi, nhưng tuyệt nhiên cũng chưa có một ai nhảy ra để đàn áp cái danh tiếng còn lầy lừng của họ được.

Cuộc đời ngày nay, giữa xã-hội tuy có tiến bộ về mặt ăn chơi, phù hoa, văn minh và «lố», nhưng nào đã có một cô nào có được cái phong độ ngông cuồng, «bảnh» hay «kỹ» bằng các «đẳng» ấy xưa kia?

Bây giờ đã có cô nào dám hút tới một ngày 16 đồng? Tiền son phấn, đã một ai cuối tháng trả trên 5 trăm bạc? Đã có ai sẵn nổi xe hơi như cô Tư, thua bạc ngàn như cô Ba và lập gánh hát chơi như Alice?

Nhưng đồng thời chẳng có ai ghi tên theo kế tiếp thì thời liệt-oanh của các cô cũng đã êm thấm qua rồi. Vì không sớm liệu, nên tuy các cô không giữa biển dầm thuyền chờ cũng là những kẻ sống sót sau một đêm bão táp.

Buổi nằm trên đám mây, ngồi trên đồng bạc, phiêu diêu trên đôi cánh của Phù Dung, các cô cũng như cả thiên hạ không bao giờ đề tới những sự gầy gò sau này. Và nhơn đó mà trong điệu chơi bời, một đôi khi vì cạn suy nên các cô đã tỏ vẻ cao kỳ kiêu hãnh.

Nhan sắc hỡi! Người không đáng trách mà chỉ đáng cho ta thương hại. Nhứt là cùng đi đôi với người lại có á Phù Dung. Đó là người bạn vô tình có thể kiểm tra giám-đốc hành-dộng của người. Và buổi sau cùng, luôn luôn có dịp để cùng người tình toan sổ sách.

Mấy năm trước đây, trong một phút khờ dại, Maria... đã quá quyết rằng sẽ không bao giờ dùng thuốc «đỏ». Và đồng thời cũng tự hứa rằng sẽ không bao giờ làm bạn với một kẻ có địa vị thấp hèn. Nhưng năm sáu tháng trước, nàng đã có lúc vì cảnh đời mà lê la trong khói thuốc từ tiệm hút này qua tiệm hút kia. Đến bây giờ, nghe đầu nàng đương «cặp» với anh tư B., một ngôi sao trong «giang sơn áo mào».

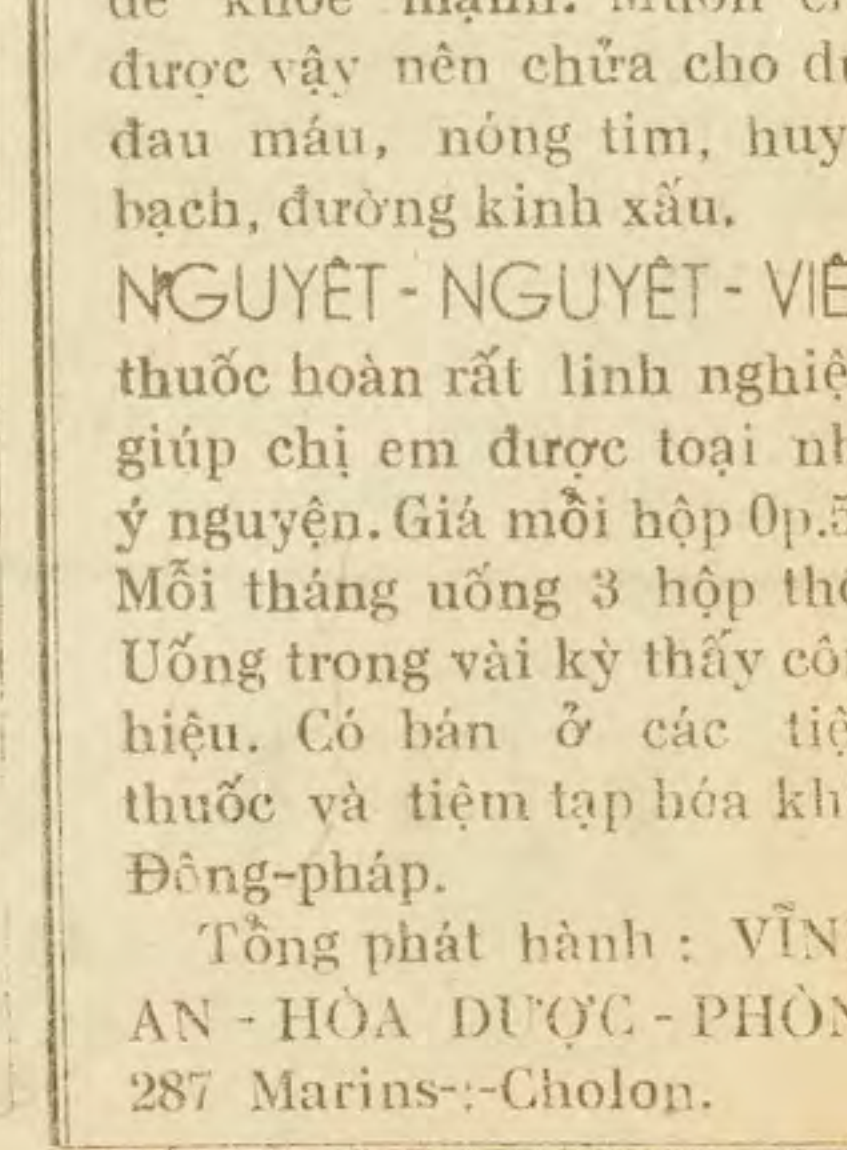
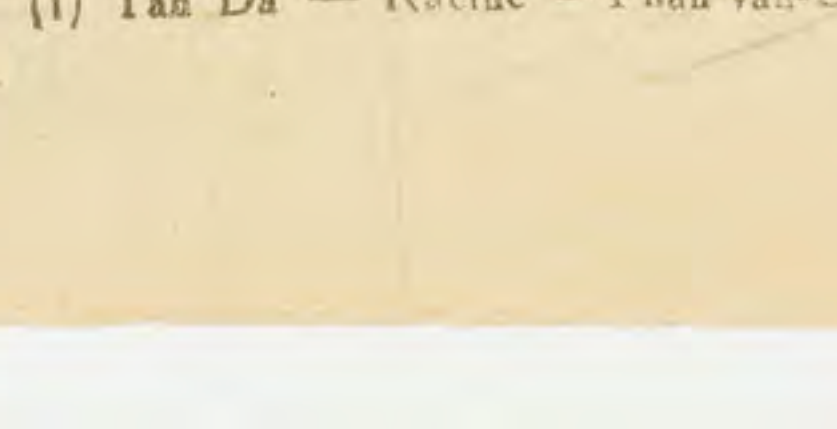
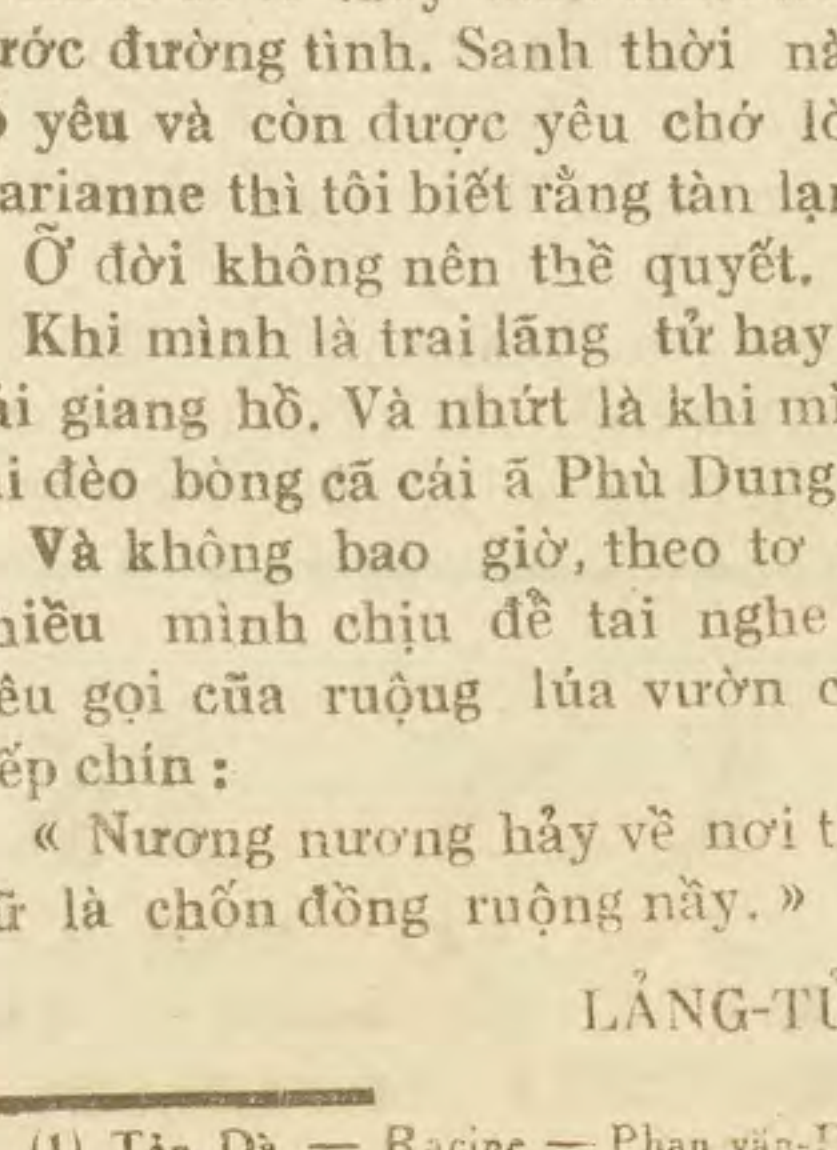
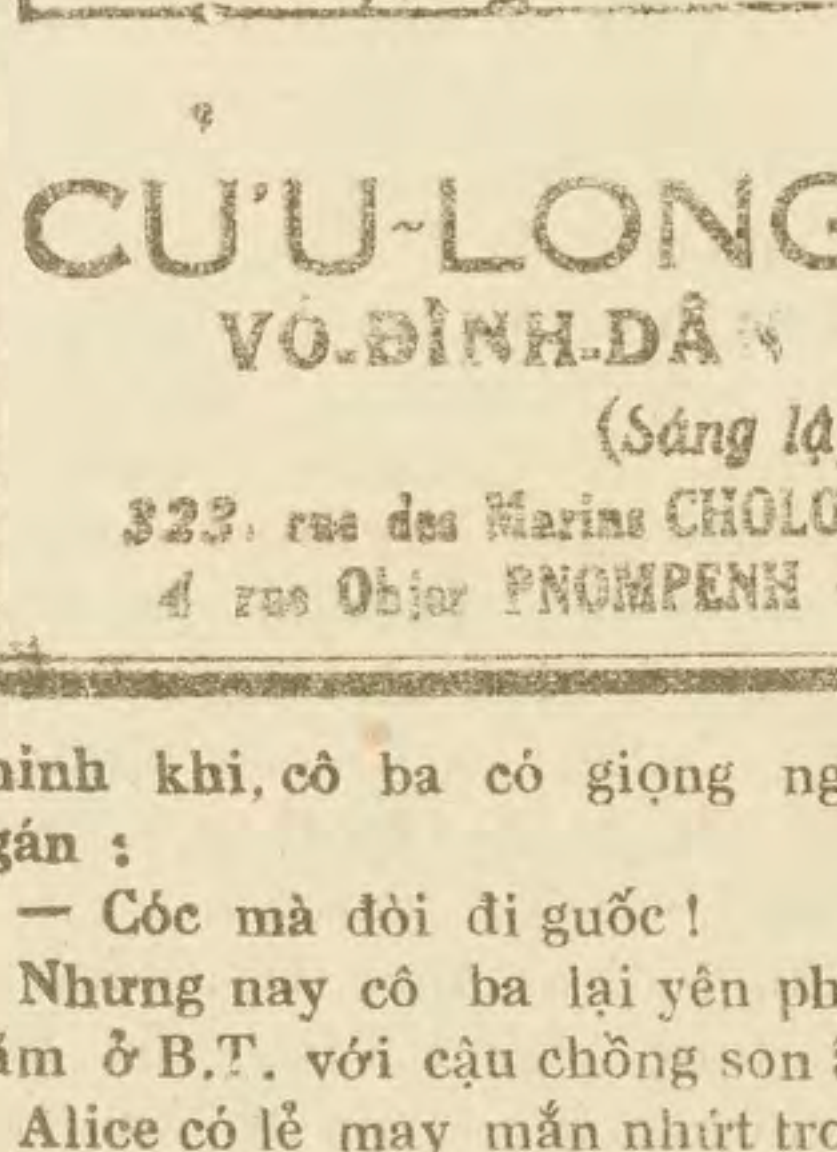
Khác hơn một bậc có cô Yvette. Hai năm trước đây, ở căn nhà gái giang hồ. Và nhứt là khi mình đương C. cô Yvette-gặp gỡ một cậu công tử tên là Đ. Cậu ấy con nhà, làm thơ ký, và nhỏ tuổi hơn cô Ba, chiều mình chịu để tai nghe lời nhưng lại si mê cô vì... tên tuổi.

Thấy cái cách cậu Đ. ngồi nhìn cô Ba hút với một vẻ âu yếm say mê, có người điều:

— Có chồng nhỏ rồi đa!

Nhưng bìn môi với tất cả cái ý nghĩa mà người ta có thể gọi là

Những điều nên biết

Chuyên vào trong người các chất độc ở cây cỏ làm cho ai cũng được khoẻ mạnh. ROMASCOL, thuốc có chất trích từ cây cỏ, lấy ở các chất độc đó rất quý và nó cũng chịu là tốt nhất để chữa tất cả các bệnh đau gan, lấy các sức mạnh có thể rửa sạch, làm cho chạy đều, chữa về Gan.

Thuốc ROMASCOL
thuốc tiên làm cho sống lâu

làm cho ai cũng có gan lành lặn, thành ra da giẫy và ruột làm việc được đều thường

Mỗi lọ thuốc ROMASCOL: 2\$
Lọ thuốc nhỏ biếu các thầy thuốc, tất cả các hiệu bao chế - Phòng chế thuốc MOREL & Co, HOUDAN (France)

BIÊN-MINH MỘT VÀI ĐIỂM VỀ KHÔNG-GIÁO

III

CỦA

ĐẠO-DUY-ANH

Vì sao Không-giáo ở đời Xuân-thu là một học-thuyết tiến bộ mà tư trong đã hàm những điều mâu-thuẫn, trên kia tôi đã biện giải đủ rồi. Vì sao học-thuyết ấy lần lần thành hủ bại mà không dung được với đời nay nữa, trong tập tiểu-luận tôi đã thuyết minh kỹ càng, nay tôi xin tóm tắt cái lịch trình tiến hóa ấy để tặng riêng những độc-giả nào của tạp-chí MÀI chưa thấy tập sách nhỏ của tôi.

Khi bọn sĩ-phiệt và tân-dịa-chủ nổi lên chiến lấy chính quyền thay cho bọn phong-kiến quý-tộc xưa thì nho-gia, đại-biểu của lớp người mới ấy, đề-cử ra một thứ nhân-sinh-quan mới, lấy « quân-tử » làm mô-phạm cho loài người bấy giờ đương tìm đường sống giữa cảnh điêu tàn của xã-hội phong kiến cũ. Trước kia phẩm cách giá trị của người ta là tùy theo môn phiệt và tài sản, bây giờ đối với nho-gia thì phẩm cách giá trị của người ta chỉ tùy theo đạo đức và lễ nghĩa mà thôi. Nghĩa vụ thứ nhất của người ta bấy giờ — tôi không cần phải lập lại rằng tuy nói chung là người ta, nhưng kỳ thực là hạng thường-dân không thể kể vào đó được — là phải tu thân để đạt đến đạo đức. Cái quan-niệm ấy, so với nhân-sinh-quan của người phong kiến xưa rõ ràng là có tánh chất tiến bộ và kiến thiết. Nhưng từ đời Tần Hán ở Trung-quốc, và từ đời Lý Trần ở nước ta, những sự biến động triệt-đề của nền kinh-tế phong kiến và những cơ hội chánh-trị đã làm vững vàng địa-vị của sĩ-phiệt và tân-dịa-chủ trong chánh-giới, thì nho-giáo không phải tranh-đấu với các tư-tướng và nhân-sinh-quan khác nữa mà nghiêm-nhiên lên ở địa-vị độc tôn. Các văn-hóa tranh đấu tiến thủ và hăng hái ở đời Xuân-thu Chiến-quốc bây giờ đã thành cái văn-hóa thắng lợi, chễm-chệ ở ngôi cao tôn quý không cần phải sáng tạo gì mới nữa mà chỉ cần làm sao cho vững vàng địa-vị đã chiếm lãnh được thôi. Từ đó, nhân cách mô-phạm, tuy vẫn là quân-tử, nhưng không phải là kẻ quân-tử đức cao mà là kẻ quân-tử cầm quyền. Người ta không tu thân để cầu đạo đức nữa, mà chỉ cố học để làm quan. Nhất là từ khi Tống-nho và Minh-nho thành hành (ở Trung-quốc thì từ đời Mãn-Thanh, ở nước ta thì từ đời Lê trở xuống), thì mấy chữ « Minh-đức tán dân » trong sách Đại-học chỉ làm câu lót miệng cho những kẻ « đi học làm quan ». Chế độ khoa cử là cái lợi khí tuyệt diệu để giữ gìn cái văn hóa quan-liêu ấy, khiến người ta muốn đạt cái chí nguyện làm quan thì không cần đạo đức, không cần kiến thức, mà chỉ cần học thuộc lòng một ít sách thể-chú đại-toàn, làm văn theo đúng thể thức định sẵn, tránh riết những điều cấm chế tỷ mỹ, nghĩa là chỉ cần có tinh thần phục tòng xu phụ mà thôi. Văn hóa của Trung-quốc và của nước ta trong suốt thời-dại quan-chủ chuyên chế chỉ là thứ Không-giáo chật hẹp, khô khan, cần cỏi, giả dối ấy vậy. Đối

với dân chúng thì văn hóa ấy chỉ phù trì kẻ bề trên mà hết sức đè nén kẻ bề dưới bằng luân-lý tam-cương và tam tòng. Cứ xét kết-quả Không-giáo trong xã hội ta, thì ta thấy nó không có lợi gì cho dân-chúng, mà đối với hạng thượng lưu trí thức nó cũng không có lợi gì nữa rồi.

Nhưng ông Trúc-Hà, đầu nhận rằng về phương diện chính-trị thì « chính kiến Không-giáo » thật không hợp với tình trạng xã-hội nước ta ngày nay, nhưng ông lại tin rằng « tinh thần Không-giáo không chết được ». Tôi rất lấy làm băn khoăn vì bài này đã dài rồi mà còn phải biện giải một điểm cuối cùng này nữa.

Tôi vẫn nhận rằng trong Không-giáo vốn có những giá-trị vĩnh-cửu dấu ở đời này cũng quý (1). Tôi từng nói « Không-giáo không thích hợp với trạng thái xã-hội hiện tại nên phải suy đổi, nhưng không phải là nó sẽ mất hẳn trong tư-tướng giới, sẽ bị xóa bỏ hẳn trong trường học - thuật mà không ai nhắc nhở đến nữa » đâu. Những bậc

có thể làm di-sản quý cho văn-hóa tương-lai, thì phải lột bỏ cái tánh chất thượng-lưu quý tộc của nó đi, nghĩa là phải đem nó mà bình-dân-hóa, tức là nhân-loại-hóa vậy. Song lột tánh chất thượng lưu quý tộc đi thì đã là phá Không-giáo rồi, vịn vào đâu mà nói rằng Không-giáo vẫn tồn tại được? Nếu ông Trúc-Hà lấy thế mà cho rằng « tinh thần Không-giáo vẫn không chết » thì tôi cũng tán đồng. Tôi tưởng nếu ông hiểu rõ ý tôi thì ông đã khỏi phải biện bác chỗ này, vì ý kiến của ông giống như cũng không xa ý kiến của tôi lắm. Song sự hiểu lầm và sự bất đồng ý kiến vốn có nguyên nhân sâu xa, là ở chỗ tôi nhìn thế-gian theo phép biện-chứng duy-vật mà ông nhìn thế gian theo phương pháp suy lý duy-tâm, hay nói riêng về Không-tử, là ở chỗ tôi xem ngài là một người của thời-dại mà ông xem ngài là một nhân-vật cao-siêu, cứ « bình tĩnh để nghe chừng khát vọng âm thầm của tâm và trí », mà tâm trí ấy không chịu gì ảnh hưởng của điều-kiện xã-hội và kinh-tế đương thời. Không, sự quan-sát lịch-sử duy-tâm như thế không thể giúp cho ta biết rõ được chân tướng của tiền nhân. Chỉ vì quan sát lầm như vậy cho nên người ta thường cho rằng Trung-Trắc đánh đuổi Tô-Định là vì thù chống hận nước, chứ không nhận ra rằng cái cơ giúp cho bà làm được việc lớn lao như vậy là vì sự khởi nghĩa của bà đại-biểu cho cuộc phản kháng âm thầm của thế-lực phong kiến bấy giờ đối với chế-độ và văn hóa mới của Trung-quốc đương truyền sang cho người các quận phương nam. Cũng vì quan sát sai lầm như vậy cho nên người ta vẫn tưởng rằng Napoléon đã một tay, chỉ cậy sức mình, tài mình, trí mình, mà xoay chuyển cả thời cuộc theo mình, làm nên sự nghiệp kinh thiên động địa, chứ không nhận ra rằng bậc anh hùng địch thế, bậc thiên tài vô song như Napoléon, cũng chỉ là đại-biểu cho tinh thần hăng hái, quả quyết, tự tin, tự phụ, thiết thực, mãnh tiến của lớp người tư-sản mới nổi lên để chiếm chính-quyền. Khi họ cần ông để bước tới thì họ ủng hộ, họ sùng bái, nên ông thành công rất dễ dàng, đến khi ông quá trớn làm ngăn trở đường phát triển của họ thì họ bỏ nên ông thất bại đau đớn. Tôi dẫn hai thí dụ ấy để kết luận rằng nếu ta muốn « tìm hiểu người xưa » không những ta đừng nên « bẻ gãy cổ vào cách tổ chức xã-hội hiện thời », mà không nên phủ nhận những quan hệ của người ta với hoàn cảnh, vì dẫn cho thành hiện hay anh kiệt cũng chỉ là con đẻ của thời-dại thôi.

ĐẠO-DUY-ANH

(1) Không-giáo phê-bình tiểu luận, mục Kết-luận trang 148

(2) Xem Kh. G. P. B. T. L. trang 149,

LÒNG CHIẾN-SĨ

Trước ngày
tòng chinh

Một thanh-niên Việt-nam, sửa soạn xuống tàu qua Pháp tòng chinh, gửi lại cho nhà báo mấy vần thơ bi-tướng này:

A đã từng nghe khúc nhạc mừng,
Oai-hùng chấn-động cả non sông,
Hàng-hà dũng-sĩ tranh nhau tiến,
Lạc ngựa vang trong lửa đỏ rừng...

A đã từng trông những bóng cờ
Trùng-tùng như bướm lượn bên hoa
Và bao thành đồ, bao nhiêu xác
Tướng-sĩ ngâm trong máu đục mờ!

CẢNH ấy ai trông chẳng nào nùng!
Sao lòng ta lại thấy như mừng?
Lại hằng mong phút-giây kinh-khủng,
Giữa cảnh tiền hoang của chiến trường?

RỒI một ngày kia gác nhớ thương,
Xông-phà cho rõ mặt phi-thường:
Chiến-bào dẫm máu không dừng kiếm
Suông phủ ngàn thông ngựa thối cương.

MÁU chảy thành sông, xác chất non,
Đầy trời sát-khi với oan-hồn.
Dừng gươm ta sẽ trông mây nước,
Nhấn bàn rằng nay nợ trả xong!

THUY-CHI

Chúng tôi đọc

“TẮT ĐÈN”

của Ngô-tất-Tô

« TẮT ĐÈN » là đầu đề một lòng thú-giục rồi kiểm chuyện đời cuốn truyện mô-tả những cảnh sanh lên Phũ đề... toan cường bức:

hoạt cay chua, cực nhọc của đám — « Hãy vào trong giường này dân nghèo thôn quê xứ Bắc. « Tắt đèn... mây đánh lính trong khi làm Đèn » mà ông Ngô-tất-Tô cốt mạng việc phản sự, tội nặng lắm... Vào danh cho cuốn tiểu-thuyết mình, đây... Rồi tao châm chước đi cho », để tỏ ý nghĩa là ở trong bóng tối, Đáp lại lời của cha mẹ dân, thị-bọn hào lý thiếu lương tâm, bọn Dậu nói:

quan lại thiếu liêm-sĩ, bọn chủ — « Con lạy quan lớn, chúng nhơn thiếu nhơn cách... đã gây nên con là gái có chồng, xin quan lớn tha cho ».

Đại khái ở trong « Tắt Đèn » người ta đã thấy trong ao tù trường

giã có chứa nhiều tấn kịch đáng thương tâm như thế. Bọn trường-giã ấy, quá thù phụng cho xác thịt, thù phụng cho khoái lạc gần như không còn biết liêm-sĩ là gì nữa.

Đấy là những cứu-cánh của chế-độ xã-hội bất-lương sản-xuất ra. Sống trong một thế giới chật

hẹp, phức tạp, sau lũy tre xanh, và tao liêu lĩnh làm một việc tôi bọn nông-dân vật lộn với sự sống gay go, khó khăn, thiếu cả sự học,

Đáng ghét hơn nữa, ông Phũ, thiếu cả sức khỏe, tha hồ cho là bức tai mắt, là cha mẹ của dân, bọn hùm sói bóc lột, áp bức. đả cầm cân nảy mực cho công-lý, * Những thâm kịch ông Ngô-tất-

mà trong một vụ sưu thuế, thấy Tổ đã diễn tả trong « TẮT ĐÈN »

nhân sự của thị-Dậu cũng động ta phải nhận là những vết thương

◆ DIP MAY ◆

* CHỖ NÉN BỐ QUA RẤT UỐNG
CHỤP 1 POSE TẶNG THÊM 1 POSE

Chụp lớn từ 9 x 13 sắp lên quý ngài
chỉ trả tiền 1 pose mà bốn hiệu sẽ chụp
tặng thêm 1 pose lớn bằng pose đã chụp.

Chụp hình kim-thời (cartes postales) lại rẻ hơn năm
cũ, 6 tấm kim-thời, tặng thêm 1 tấm rơi lon 18 x 24 mà
bốn hiệu chỉ tính có 1p.50. Còn chụp hình cỡ nhỏ quá
bốn hiệu sẽ tính hạ giá 20 phần trăm.

Bốn hiệu chuyên môn bán và sửa đủ thứ đồng hồ,
máy hát, máy may. Bán thật thật, hàng thiệt tốt.
Có lãnh in hình amateur, làm mau giá rẻ.

PHOTO NGHỆ-QUANG

190-192, rue des Marins (Đường Thủy-binh, hàng cháo mui)

CHOLON — Tél. : 30.209

Tới mùa sưu-thuế, món tiền nạp cho nhà nước, bần-dân rần lo chạy cón được. Đầu này còn lẽ-mẽ lo lột bọn cường-hào lý-lịch, hao tổn gấp hai tiền thuế, thành ra bần-dân nếu vay mượn không được, chỉ còn có cách gánh con đi bán, luôn cả con gà con chó trong nhà.

sau cho nhơn loại. Nếu ta tin tưởng rằng một tia sáng của ngày mai không soi đến, thì tất cả cuộc đời ấy không còn gì thấm đậm bằng, ông nghĩ thay mặt cho dân ấy đã coi mười bốn con chó của mình hơn một mạng người. Cơm của chó ăn thừa thải, dồn lại mới đem cho thị-Tý ăn. Thật cũ kỹ quá đã man, ngoài sức tưởng tượng của chúng ta.

Ta hãy nhìn thấy sự thật trong « TẮT ĐÈN ».

Tấn kịch đã xảy ra trong một vụ sưu thuế: thời ngang tàng, hách dịch của thầy xā cùng là cảnh nghèo nàn, túng thiếu của thân mình, ấy là những tầng đá nặng đã đè oằn lên vai đám nông-dân. Một bọn cường hào, trên từ chánh-lồng, lý-trưởng, dưới đến thủ bộ, phân thu, tặc biểu, là... những thủ-phạm làm việc tồi tệ ở thôn-quê. Họ đã đem hết những mảnh khoé gian hùng, xảo trá để đè nén, bóc lột đám dân ngu: sưu thuế thì phù thu, lạm bổ; công ích, trích thì khéo lươn lẹo chằm mút; đóng một-triệu cho dân cũng làm khó để kiểm-án; xảy ra một việc gì thì xui nguyên dục bị, hay đặt điều vu hãm để ăn hối lộ. Tại và đồ lên đầu dân. Sưu thuế đã thâm lam, trể nải một chút thì hách dịch, dọa nạt, rồi xiết đồ đạc, trâu bò, cây bừa. Kể nào dám biện bạch thì chúng dùng sức mạnh mà ức hiếp, đánh khảo người ta...

Nhờ những tàn nhẫn, độc ác ấy bọn hào lý mới có những bữa tiệc no say ở đình để ăn uống với nhau. Ngoài sự ăn uống no say, mỗi kỳ sưu thuế họ kiểm chác bạc trăm do những thủ-đoạn lột da chặt đầu dân.

Như lời tác-giả, mỗi năm tới kỳ sưu thuế, bọn nông-dân lo chạy cón đường hết ngõ, mà họ đã bán con còn chưa đủ, phải bán cả chó nữa, mới thể thắm làm sao!

Độc đến đoạn thị-Dậu đem con và chó đi bán cho Nghị Quế với cái giá hai đồng bạc người ta phải cau mày chắt lưỡi mà kêu gào sao đời này không còn tình nhơn loại nữa chăng? Trước sự khắc khổ, nhàn nhục của thị-Dậu; trước sự hách dịch, kiêu hãnh của Nghị Quế; người ta thấy cái xã-hội mục nát này đã giết chết mất lòng nhơn đạo, và khỏa lấp mất cả chân lý rồi.

Lẽ nào lại có một ông dân biểu, thay mặt cho dân, mà đi bóc lột dân đến thế được? Vô lý hơn nữa là ông nghĩ thay mặt cho dân ấy đã coi mười bốn con chó của mình hơn một mạng người. Cơm của chó ăn thừa thải, dồn lại mới đem cho thị-Tý ăn. Thật cũ kỹ quá đã man, ngoài sức tưởng tượng của chúng ta.

« TẮT ĐÈN » là tất cả một bức tranh tả-chơn cảnh sống khổ của dân cùng-dinh xứ ta.

« TẮT ĐÈN » là một cuốn tiểu-thuyết, vừa là một thiên phóng-sự về thôn quê, ông Ngô-tất-Tổ dùng trực giác của mình, đã tả rõ tình cảnh sanh hoạt của đám nông dân đã khéo vận-dụng sự biết của mình để làm cho tất cả cảnh âm thầm khuất tịch sau rừng tre xanh nổi hẳn lên một cách linh động. Ngô-tất-Tổ viết cuốn tiểu-thuyết này, đã làm việc tổ-cáo nỗi khổ của dân quê một cách chu chỉ, hết lương tâm, vừa làm cho nghệ-thuật của mình được toàn hảo.

Sự toàn hảo đó vì tác-giả đã gần gũi và tâm bạn với bọn nông dân, đã hiểu thấu lòng họ, và đã cùng chung một cảnh sanh hoạt với họ. Đây, là đặc sắc của ngòi bút Ngô-tất-Tổ vậy.

ĐỒNG-CHI

Hàng trăm giấy làm chứng cho sự thần hiệu rất chắc của BLENYL Thuốc uống

Hiệu nghiệm để chữa tất cả CÁC BỆNH ĐAU ĐƯỜNG TIÊU TIỆN

Bệnh lậu, sưng bàng quang, sưng đường tiêu tiện, hư phong lậu chủ, vãn vãn...

BLENYL

làm khỏi phảidùng thuốc rửa, thuốc tẩm Có thuốc riêng để chữa bệnh lậu Ở Nam-kỳ: Pharmacie Normale 119-123, đường Catinat, ở SAIGON và các hiệu bán thuốc tốt.

Laboratoire BLENYL, 14, Bd Poiroulière, PARIS

Quý ngài muốn sự kính trọng cá nhơn trong đám đông thì qu ngài hãy mặc một bộ đồ cắt đúng điệu do M. LE-VĂN-NHẠC chủ-nhơn hiệu may « AU TROPICAL » số nhà 292 đường Paul Blanchy (ngang nhà thờ Tân-dịnh) là cựu sinh-viên trường Trung-học Pétrus Ký có học cắt theo lối thợ từ bên Pháp. Nhiều hàng nữ, tussor, shantung mới lại thật đẹp và thiết rẻ.

Chủ-nhơn kính thỉnh LÊ-VĂN-NHẠC directeur

AU TROPICAL TAILLEUR 292, rue P. Blanchy - SAIGON

CHUYEN TRI BINH TRENHỎ

Docteur HỒ-TÁ-KHANH

Ancien Interne des Hôpitaux Ancien chef de Clinique à la Faculté de Médecine de Marseille

GIỜ KHẨN BỊNH: Từ 10 giờ đến 12 giờ trưa Từ 3 giờ đến 6 giờ chiều

Góc đường Colombert số 8 và Pellerin số 105.

TÉL: 20.369

???

NẾU CÁC NGÀI:

đau tim, mệt trí, biếng ngủ, nhấc ăn, tinh thần đã đuối, bần thần, xương cốt mỗi mệ, nhưe nhối, cho đến đôi mắt ông thì xanh xao, dân bà thì kém huyết v.v... phàm các chứng bệnh do nơi Tâm và Thận suy yếu khiến ra thì nên dùng ngay hườn thuốc này, mạnh liền:

ĐẠI BÒ NINH KHANG SỐ 25

một phương thuốc kinh nghiệm và nghiên cứu trải 20 năm nay mới cho ra đời, của y-sĩ Nam-thảo-đường số 59 Quai de Belgique Saigon

MỖI HỘP 4 HUỖN LỚN: 2p.20

Sâm nhung chánh hiệu 100 % và các dược vị chế luyện hườn thuốc này đều mua tận gốc ở các danh-sơn nước ta và bên Tàu về dùng phép khoa học kim-thời bảo chế ra.

PHÚT GIẤY

Có lúc một mình, ta lặng im, Trông với mây nước một đôi chim Êm dềm thảng cánh bay tìm ô — Sương lạnh, trời đông — ă ắp tìm

Chợt nhớ đêm nào ngấm bóng trắng, Siết em, anh nhủ với em rằng:

« Yêu em cả một tình say đắm Em hỡi! lòng em đã thấu chăng? Không dám nhìn anh..., em cảm động

Vỡ trông gió cuốn lá vàng bay, — Tuy nhiên anh đã đưa khăn thấm

Lệ cảm tuôn tràn trên má ai...

THỜI TẠM KHUẤY SẦU

Thăm xa, xa thăm mây mờ nhạt, Lòng cảm đau hieu đau bồi đau, Có thấu chăng ai ngao ngán nhẽ! Yêu nhau thời tạm lắng khuấy sầu.

Mme Hà-quỳnh-Diêu

TÌNH LY BIỆT

Một bước đưa nhau một bước sầu, Kể về người ở ngán làm sao? Bao nhiêu tâm sự bao nhiêu lệ, Mấy khúc tơ lòng mấy khúc đau. Non nước còn kia lời hẹn đó; Cô cây chốn cũ chờ thề đâu? Hôm nay xa bạn hôm nào gặp? Cũng nguyện chờ ai đến bạc đầu.

Mlle M.N.

BUỔI CHIỀU Ở LƯƠNG - HOÀ

Bằng lăng trời tây đậm ràng chiều, Lương-hòa phong cảnh thật vô-iếu. Làn mây in nghệ, pha màu bạc, Đáy nước lồng gương từng sắc điều, Riu rít dân chim khi chàng rặng, Gật gờ cành liễu thời riu riu Khách buồn đứng ngắm tranh non nước, Càng ngắm bao nhiêu khổ bấy nhiêu.

CHƠI BENTRE CẨM-TÁC

Hoàng-trị xưa kia vốn sọc tre, Bầy giờ trắng lệ có ai dè. Sóng ngày tàu Kiệu thường qua lại, Đường tối đèn Tây chiều sáng loè, « Xóm cũ » thay vì cầu cá lóc « Ông quần » còn lại miếng vườn huê Đầu đuôi được biết nhờ ông cụ, Rõ chuyện vui lòng kể lại nghe.

Bưu Thọ

«MAL» N° 83 — 28 AVRIL 1939 — TRANG 8

HOA BÀI

« NHẬN BẠN THIÊN-TU »

I. — Niềm thanh khí nghĩa tri-giao Dấu cách muôn trùng dạ chớ nao Non nước tuy là xa-xác vậy, Bút-nghiên đã giũt nợ nần sao? Bá-tông vẹn tiết danh càng rặng. Sơn phần đừng say chỉ mới hào. Hỡi bạn mây rầu trong bốn biển Hai bên từ h hieu nặng bên nào?.

II. — Tao-dan được dịp nhần thăm-giao, Thiết thạch lòng đừng dễ núng nao Khóc hạ, mình ve vàng-vỏ bấy! Thương thu, giọng quốc nào nùng

Sơn hà đề hận trang tài tuần! Thời thế vui chôn khách kiệt-hào! Thắc-mắc niềm riêng khôn cạn tỏ. Hỡi ai, ai đã biết cho nào?

Melle Thanh-Tâm

LÚC TÔI TRỞ LẠI

Từ thuở tôi đi... biệt hẳn cô Phương trời lặn dần kiếp giang hồ. Bằng khuông tôi nhớ con ly biệt, Cô tiền đưa ôi tận bến đò.

Lúc đó xa bên chờ tôi đi, Cô khóc nhìn tôi chẳng nói gì. Thấy thế, tôi càng đau khổ quá, Nhưng vì nghĩa vụ bất phân ly.

Nghĩa vụ thân trai gánh nặng hoàng, Ngại gì hiểm trở bước gian-truân. Muốn cho danh rặng trong thiên hạ, Tôi chả vội gì cuộc ái-ân.

Rồi cách quá lâu, tôi trở lại, Thì ra cô đã có chồng con. Nay thời xuân fy đầu còn nữa, Chân nắn nhìn cô ma đã thon.

Phan-vân-Di

LÊN NHÌN EM

(tặng em Quyên)

Xuân về anh thăm em Em thẹn, đứng bên rèm. Đôi mắt nhung huyền ảo Nhìn anh làn sóng êm!

Môi son đỏ đỏ hồng Ma phấn trắng trắng trong Làn tóc đen đen nhơng Miệng cười như nhớ mong

Hôm ấy nước mây xanh Đồi oanh hót trên cành Tâm hồn anh ngây ngất Lén ngắm em sau màn

Anh mộng lắm vần thơ Say đắm trong sương mờ... Luồng gió rung hoa lá Ngoài vườn bướm vãn vơ.

HOA TÌNH ÁI

Người anh của gió sương Cửa mộng, của yêu đương Xin em hoa tình-ái Cho đời thoãng chút hương.

Trọng-Tâm (Giadinh)

VIỆNG MỘ ANH

TRẦN-LUÂN-PHIÊN

Nước nhà mong đợi bạn đi đâu? Gấm kiếp phù-sinh ứa giọt sầu!

Mảnh xác hùng-anh trời cướp mất Lá gan nghĩa-hiệp đất chôn sâu. Mồ oan cô úa sương mù mịt, Đường vắng rêu phong nắng dải-dầu Cúi lạy linh-hồn yên cõi thọ, Việc đời rày có tố lo âu.

T. H. B. Cholach

TỰ THUẬT

Ăn tích mai danh một góc trời; Nhần người biết dấu ghé nhà chơi Thi thần câu cũ hòa câu mới; Rượu thành chén đầy hủ chén voi. Tiếng sáo chiều hôm bàn chuyện thể; Nước cờ ban sáng luận trò đời.

Giàu sang mộng ảo coi bằng rác, Cơm gói nước bầu chí thành thời.

Huỳnh-kim-Thỉnh Trầnvinh

Sách báo

Ông Nguyễn-văn-Đinh, chủ-nhơn báo « Sáng » mới xuất-bản cuốn sách tựa là « TẠ-THU-THẦU từ quốc-gia đến quốc-tế », tự thuật cái lịch-trình chánh-trị của hàng lãnh-tự Đệ-tứ ở Nam-kỳ ta.

Sách dày một tấc trưng giá bán 0p.30.

Chúng tôi mới tiếp được « PHỤ-NỮ TẬP CHÍ » số 2, do Mme Nguyễn-thị-Thảo chủ-trương lần này đóng thành tập nhỏ, mỗi tập 0p.15.

Báo quán ở số 5 voie 169 Hanói.

Báo « NGÀY MỚI » đã ra số 1 ngày 19 Avril, ông Dương-tự-Quân giám-đốc.

Nhà báo ở số 195 rue du Coton Hanói.

« Ngày mới » ra 8 trang, mỗi số bán 5 xu. Thề-tài mới và in khéo.

Chúng tôi trân trọng giới-thiệu hai bạn đồng nghiệp mới và kính-chúc phát-đạt.

PHAP mới qua nhiều thử vãi may áo mưa thiết đẹp để tặng không cho ngài nào đã may một bộ nữ tím hoặc flanelle chỉ có 22p.

HANOI mới gởi vô các thứ tussor shantung, và tussor Tonkin, sé may giá chiếu hàng chỉ có 12p. 1 bộ tussor Tonkin.

SAIGON chỉ có tiệm Phước ngọc Lợi là làm được vừa lòng quý ngài về những bộ Âu-phục.

PHƯỚC-NGỌC-LỢI

26, Sabourain - Saigon

Téléphone : 21.559

Y - Kiến Cách ta và cách tây

Về chuyện luyện
tập thân thể theo

MỘT BỨC THƠ CỦA M. NGUYỄN-VĂN-NẾP

Saigon, le 18 Avril 1939

Nguyễn-văn-Ba dit Nếp, *culturiste*
Cùng ông chủ nhiệm tuần báo «MAI»

Kính ông.
Trước nhứt, tôi xin tỏ lòng cảm ơn ông thuật lại một cách thành thật cuộc thao - diễn nơi nhà tư của chúng tôi.
Đọc báo «MAI» ra ngày thứ sáu 14 Avril, nơi trang 15, bài «Vô luận cách tây hay cách nam, miễn sao dân tộc Việt-nam trở nên khoẻ mạnh», trong lời nói đầu, ông có viết: «Sau đó có mấy bạn thanh-niên muốn chứng tỏ phương pháp truyền của ta hay hơn. Rồi thành như một cuộc tranh nhau cao hạ ở giữa hai cách tây nam... Song nếu bảo cách ta hay hơn cách tây e tự phụ quá».
Tôi xin ông vui lòng đính chánh trên mặt qui báo xuất bản tuần này để độc-gia báo «MAI» và các bạn cùng tập một phương pháp với tôi không hiểu lầm tôi.

2) Đối với các bức tiền bối cùng tập một phương pháp, chúng tôi chưa sánh vào đâu,
3) Chưa gặp cơ hội.
Nay nghe ông Nguyễn-hợp-Vỹ diễn thuyết về Culture Physique. Động mỗi tâm tình, chúng tôi tìm lên nghe ông nói chớ nào biết ông tập phương pháp Âu hay Mỹ, vì chưa bao giờ ông tuyên bố. Sở dĩ, chúng tôi trình diện cho anh em thỉnh giả đêm ấy vì chúng tôi muốn trưng thêm bằng chứng (preuve) cho lời nói ông Vỹ và luôn tiện cho đồng bào hãy tin rằng Annam cũng có một phương pháp luyện tập cơ thể. Bởi vậy, ông nhớ lại coi, chúng tôi chỉ đưa hình vóc cho anh em thỉnh giả xem chớ có nói tiếng nào đâu.
Chúng tôi không khi nào muốn chứng tỏ phương pháp tổ-truyền

◆ Nhà nước mới chằm lửa đốt cháy hơn 30 căn nhà của dân ở tỉnh Ninh-bình ngoài Bắc. Thêm 3 con trâu cháy đen ra tro, 2 con heo và mấy trăm thùng lúa.

Mấy tiếng trên đầu nghe như dữ dội, nhưng để chúng tôi giải nghĩa. Hôm đó, M. Tuyền, một tên dân trung thành tiên - thụ «nha phiến quốc-gia», chắc vì lúc này giá cơm đen bỗng vọt lên cao, không thể mỗi lúc bỏ tiền ra mua hoài bèn hụi nấu nhưa để hút tạm đỡ một cử. Hà tiện được cắt nào hay cắt ấy mà!

Nhưng ngặt vì M. Tuyền còn sợ tai vách mạch rừng của ty Thương chánh nên phải ngồi trong mùng, thấp đèn dầu an-côn lên mà nấu. Lửa tạt cháy mùng, rồi cháy nhà rồi cả hàng xóm và trâu heo.

◆ Dầu ông Bao-công tra xét vụ này, tất có một cuộc đối đáp giữa ông và M. Tuyền như vậy:

— Tại sao cháy nhà?
— Tại nấu nhưa á-phiện để hút.
— Tại sao phải nấu nhưa.
— Tại á-phiện nhà nước mới lên giá mắc quá, mỗi cử mỗi mua không nổi.

Vậy thì cùng nguyên triệt để, sự lên giá á-phiện nhà nước chẳng phải nguyên nhân của đám cháy này là gì?

◆ Mặc dầu ông Roosevelt lớn tiếng, mặc dầu Huê-ký có tử sắt dây nhót bạc vàng, có binh lực hùng cường, Hitler không thêm

Mọi nơi trên thế giới, mấy năm ngoài, trong mây vô tuyến truyền thanh, người ta đọc một đoạn tiểu-thuyết của Wells tưởng tượng một trận đại chiến của người Địa - cầu với người trên Hoả-tinh. Thế mà nhiều người ở Nhiều-do tưởng thiệt, đến đổi khóc lóc, kêu la, rũ nhau từ tán đào tàu. Tình hình xao xuyến cả giờ, phải có lính cảnh-sát can thiệp mới yên.

◆ Hôm 21 Avril lại một chuyện nữa cũng thế.

Trong mây vô tuyến, bác nào chơi nghịch, rao rùm cái tin rằng ở Âu-châu, Đức Ý đã tuyên chiến với Anh Pháp.

Thiên hạ ở Nhiều - do kinh-khủng, xôn xao lạ thường. Nhiều bà nhiều cô khóc mướt và té ngựa bất tỉnh nhơn sự.

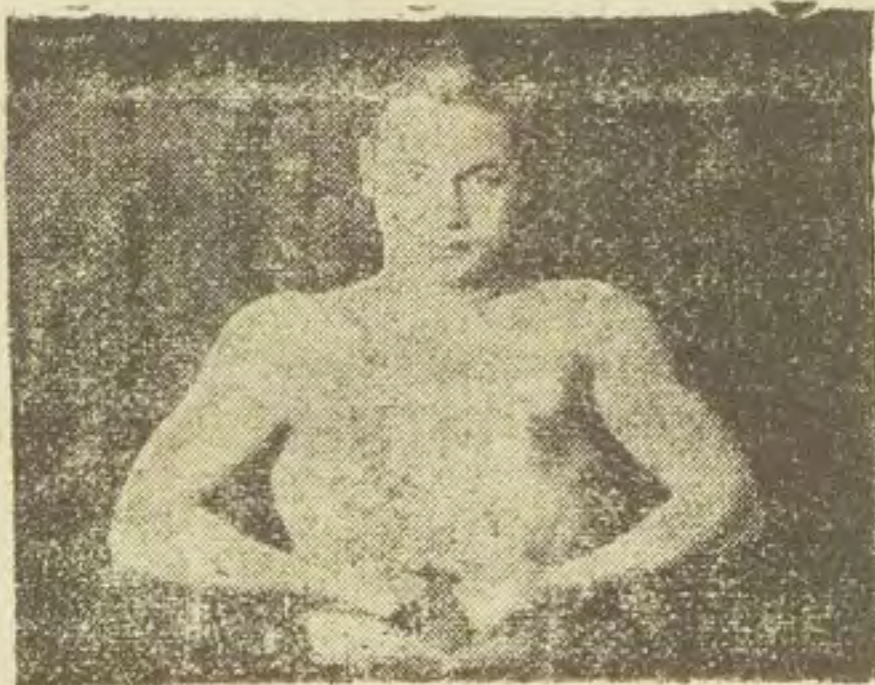
Một dân-tộc giàu có sung sướng quá, tự nhiên họ sợ có chiến-tranh. Cái sợ ấy làm cho Hitler thêm được tròn, không coi những lời nói hăm dọa của ông Roosevelt ra gì. Đức còn dọa lại Huê - kỳ nữa là khác.

◆ Kỳ nhĩ bỏ thăm hội - đồng Quân-bạt, có mấy vị ứng cử đã có hảo ý gởi tờ lịch-trần lại bổn-báo. Nếu các ngài không thấy báo đăng, xin miễn phiền trách. Vì chúng tôi trung lập không dự chi vào cuộc tranh cử này.

Hai là giá giấy mắc quá, nên chúng tôi không có cái hảo-ý đăng lên báo một cách tình nghĩa được.

«MAI» N° 83

Ich lợi của gông Trà kha DO GIÁO-SƯ VŨ-ÔN HANOI-TONKIN

Một bí-thuật của Phật Giáo gốc từ Cao-miền do võ-sĩ Vũ-ôn về-dịch Quí-nhơn 1937 truyền dạy. Dao chém búa bổ không đứt, đòn đánh không đau, không bao giờ đau ốm vật. Ngay tới đầu đã có hiệu quả! Đàn ông, đàn bà ở mọi yếu, trẻ con từ 15 tuổi đều học được. Không phải kiêng kỵ, không hại sinh dục, được suốt đời. Ở gần xin mời lại tận nhà. Ở xa xin gởi ngân phiếu 3p. — kèm theo tên tuổi sẽ có bùa và kinh luyện sẵn gởi đến. Viết thư kèm có 0p.06. Các bạn muốn biết rõ tương lai hạnh phúc của mình, đường công danh ra sao, nhân duyên như thế nào, cửa hàng vắng khách tự nhiên đông hãy viết thư về cho tôi: M. Vũ-ôn 120 bis rue Chancelma Hanoi, tôi còn viết bùa chiêu tài cho các nhà buôn đang vắng khách tự nhiên đông, vẽ bùa yêu nhân đạo cho vợ chồng hòa hợp, và các bạn trai gái, khỏi phải thất vọng vì tình và chửa được bệnh thần kinh.

Nhân duyên	Học Gông Trà-Kha lối hàm thụ mandat 3p.
Vận hạn	Bùa chiêu tài, bùa yêu nhân đạo, bùa thương 3p.
Tiền vận	Xem tướng tay (in rõ 2 bản tay vào giấy kèm theo tuổi).
Hậu vận	Xem tướng mắt gởi ảnh face 6x9 kèm tuổi.
Kế thừa	Xem tướng chữ kèm theo tên tuổi, không phải kỹ cở
Song hèn	viết một lá thư là đủ. 1p.00

Một tòa nhà thờ tổ-diêm bằng

6 MUÔN BỘ XƯƠNG NGU'Ò'I

HITLER LÂM LÊ MUỐN LẤY CẢ NHÀ THỜ
VÀ 6 MUÔN BỘ XƯƠNG ẤY ĐEM VỀ ĐỨC

TRENN báo này mấy tháng trước, có bài so sánh và tưởng tượng Hitler bây giờ chắc là hậu thân của Tần Thủy - hoàng nước Tần ngày trước.

Một người sanh ở Đông-phương và một người sanh ở Tây-phương, cách xa nhau gần hai muôn dặm và mấy ngàn năm, mà sao từ tánh cách, tham-tâm cho đến hành-vi bạo-ngược, giống nhau như đúc một khuôn.

Y như Tần Thủy-hoàng, Hitler cũng đốt sách vở, đầy những nhà trí-thức phải bỏ nước mà đi, cũng hăm chuộng võ - công, cũng thôn-tính các nước ở gần. Giờ tới cái diêm này cũng giống nhau mới lạ,

Ai làm việc trang-diêm này, thật là một nhà mỹ-thuật thiên-tài chớ không phải vừa. Hình in theo đây chỉ tỏ ra đại-khải vậy thôi.

Thay vì vẽ hình đắp tượng và sơn phết như các nhà thờ thường thấy, ở đây người ta lựa những xương, những đầu-sọ, khéo sắp đặt tỉ-mỉ, liên lạc, treo khắp bên trong nhà thờ, từ trên nóc xuống nền nhà, từ mỗi cây cột hay cửa sổ, đầu đầu cũng có xương người tổ diêm, chằng chịt. Ai mới bước vào ngó thấy, đổ khối rồn ể lạnh mình.

Chữ ý người ta trang diêm kỳ quái như thế cốt để làm gì?

Họ đem 6 muôn bộ xương người

Xưa Tần Thủy-hoàng mỗi khi diệt vong một nước nào, rinh luôn cả những kho tàng vật báu của nước ấy đem về chất đầy ở Hàm-đương có ý để làm giàu cho bản-quốc và khoe khoang công nghiệp mình.

Thì ông Hích tướng-quốc nước Đức ngày nay cũng rinh.

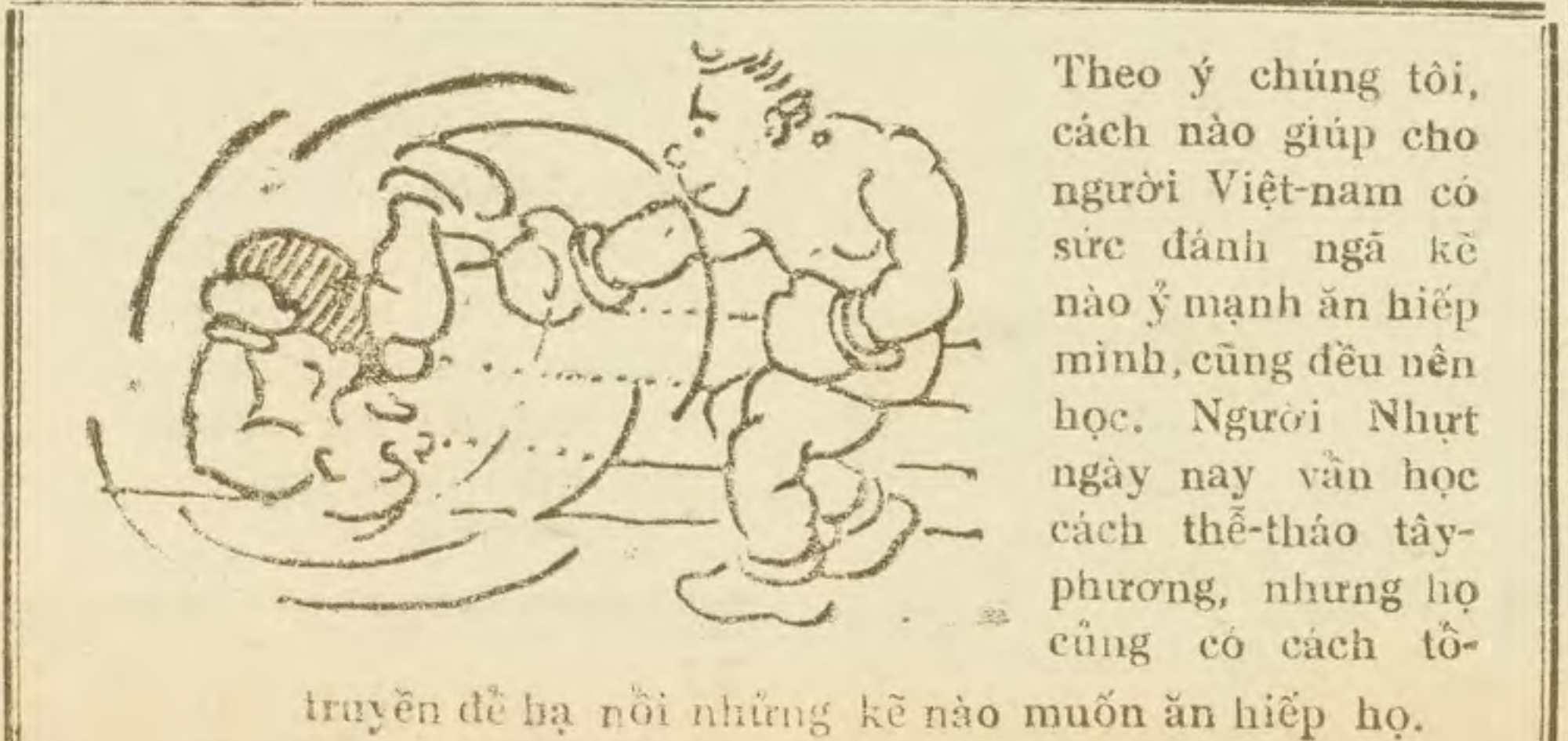
A I có đọc qua lịch-sử Tây-phương, chắc hẳn cũng nhớ rằng hồi cuối thế kỷ 14, bước qua đầu thế kỷ 15, Áo - quốc trải qua một lúc tôn-giáo cách - mạng ghê gớm.

Ghê gớm, vì cuộc cách-mạng ấy làm chết tới 60.000 người ta tuân-tiết vì đạo.

Về sau người ta đào lấy hết thấy 6 muôn bộ xương ấy lên, dùng làm vật trưng bày tổ diêm bên trong một tòa nhà thờ thiên chúa ở gần kinh thành Vienne.

Tham lam báo thặng như Hitler, chỉ trong sớm tối gây nên đại-chiến ở Âu-châu thì muốn mấy triệu bộ xương người cũng có, chừng ấy tha hồ trang hoàng trong dinh Tướng-quốc, tưởng không cần phải lấy 6 muôn bộ xương cổ-tích bên Áo về làm chi.

— 28 AVRIL 1939 — TRANG 9

Ai cũng biết đêm 25 Mars, tại nhà hội S.A.M.I.P.I.C, ông Nguyễn-hợp - Vỹ tổ chức một cuộc diễn-thuyết về «Thế-dục» chớ không phải là một cuộc tranh biện hay so sánh phương pháp. Thấy có người đứng ra khuyến khích anh em lo trau dồi thân thể, nhứt là người ấy lại là người Annam, thì chúng tôi đã quá đổi mừng rồi, lẽ đâu lại tranh cao thấp với người ấy. Huống chi, ông Vỹ đã biết chúng tôi mà chúng tôi lại càng biết ông Vỹ nhiều từ khi ông chưa lập «Studios de Culture» kia lẫn.

Tuy, từ lâu, chúng tôi âm thầm luyện tập cơ thể, chúng tôi đã đi từ Nam ra Bắc, viếng hết thấy các Studio de Culture Physique của Tây Nam, gặp nhiều người có công tập luyện trong Đông-dương, nên chúng tôi phải biết sự tranh hơn thua về Culture Physique chỉ ở Concours de beauté plastique, hay là Concours du Plus Bel Athlète mà thôi.

Bấy lâu, chúng tôi vẫn núp trong sự im lặng vì:

1) Chúng tôi tập chỉ mưu cầu sức khỏe,

NGUYỄN-VĂN-BA dit NẾP

TRAN LAM HOC-MON
TÉLÉPHONE : 4
Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

MỘT NHƠN TÀI CHUYÊN MÔN

+ TRỊ BỆNH HO LÃO +

Ông **TRẦN-QUANG-MINH** & *Cây-que*

Tôi là người Ấn-độ, lâu nay không tin dùng thuốc Annam. Gần đây tôi có nghe nhiều người đồn thuốc ho lao và đau tim của thầy **Trần-quang-Minh**, nhà số 45 bis, Route Communale n° 21 : ngã tư *Cây-que* Giadinh, ngang sân banh Bình-hóa rất hay. Vợ tôi từ mua rồi ép tôi uống, không để nội đêm đó tôi hết ho, bớt mệt, hết nóng ngực, tôi uống không đầy nửa tháng mà đàm đặc và nước nhớt vướng cổ hết dứt. Sau tôi lại chỉ cho người bạn đồng hương là M. A. Pacha buôn bán vải ở đường *Tổng-đốc-Phường* Cholôn uống về bệnh lao cũng hết tuyệt. Tôi thấy phương thuốc Ho Lao của người Annam sao hay quá, nên để vào đây mà khen ngợi thật tình.

A. Abdoul Gafar

Bán hết xoan mới và hết đã, hết Similit v.v.,
N° 10 RUE LLE FRÈRES LOUIS — SAIGON

Bán máy xay lúa gạo

Trở đủ đồ phụ-tùng dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quáng hút mặt gạo, xa gió, bàn đảo, bù dài vào v.v. Đại-lý nhiều hiệu máy xay gạo đầu cũng, máy chà, m. trâu và đã rập nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mãng.

ÉTABLISSEMENTS
21, 30 GALLIENI
(TEL. N° 21.008) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

+ Docteur LÊ-VĂN-QUYỀN +

Diplômé de Médecine Colociale Diplômé en Dermatologie-Vétérinaire de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie et de l'Hôpital de l'Université de l'Université de Bordeaux
và Mme Marie QUYÊN
Diplômé d'Infirmière et Diplômé de Pédicure de l'Université de Bordeaux
33, Colonel Grimaud (sau ga xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT
Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh sản (đau tử cung) đau bụng dài v.v., do tay Marie QUYÊN săn sóc. Chuyên trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh phong tình các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.
GIỜ KHÁM BỆNH : Sớm mai : 8 giờ đến 12 — Chiều : 4 giờ đến 7 giờ. Chứa nhựt và lễ : 8 giờ đến 11 giờ.
Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 94 Léon Combes

◆ Hãng làm gạch bông của người Annam ◆

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ.
Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites.
Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Hoi tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhứt của các hội-chợ Huế, Hanoi và Hải-phong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gởi thơ thường lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES REUNIES
« CARREAUX IMPERIAL »
BÀO-TRẠC và NGUYỄN-VĂN-HUỘT
88, Quai de Belgique — SAIGON — Téléphone 21.088

QUA QUYẾT THẬT HAY...

DƯƠNG MAI thăm căn cơ để mười mấy năm thầy kệ.
HUÊ LIÊU LINH ĐƠN SỐ 01 trừ tuyệt nọc cấp kỳ.
LẬU nặng nhẹ cách nào, mới củ bao lâu gặp thuốc
LẬU số 08 uống vào trong một giờ thấy nhẹ ngay.
Bôm thuốc BÔM số 18 thấy khoẻ ru.
Dùng luôn tuyệt bệnh, cam đoan chắc như lời.
Thuốc cứu cấp Trâu, Bò, Heo Nựa hay độc đặc,
LỤC-SỐC-HÔI-SANH-HOÀN số 13 đã nổi tiếng.

Thuốc TÔI GÀ số 29 trị bệnh gia điều thật hay, hay lắm.
Nhờ thuốc **DINH-THANH-SONG**
112, RUE D'ESPAGNE — SAIGON
Thuốc trừ bán tại **Depôt Kim Tiên**, 191-193 Frères Louis Saigon
P.S. — Cần dùng đại-lý khắp Trung, Bắc.

NHỮNG TIN QUAN HỆ VỀ HOA-NHẬT CHIẾN-SỰ

CÓ NHIỀU NGƯỜI NGÀ làm quân-sư cho Tàu

NHỜ ĐÓ MÀ MẤY TUẦN NAY, BÌNH TÀU
NỔI DẬY PHÂN-CÔNG HĂNG HẢI Ở 3 NƠI:
SƠN-TÂY, HO-BẮC, QUANG-DÔNG

HÌNH như vài tháng nay, đối với chiến-sự ở nước Tàu, quân-bộ Nhựt thi-hành cái kế-hoạch «chỉ đánh cầm chừng» chứ không dùng đại-binh-tổng-công nơi này nơi kia kịch-liệt như trước. Bởi vậy hiện thời chỉ có ba mặt trận đáng để ý, là Sơn-tây ở phía trên, Hà-nam ở khoảng giữa, Quảng-dông ở dưới này. Từ ra mặt trận Hà-nam, sau khi Nhựt-binh lấy được Nam-xương và Cổ-linh ở Giang-tây rồi, bây giờ đang đánh xuống Trảng-sa, ấy là mặt trận hơi nóng nhất mà chính Nhựt-binh đóng vai chủ-động, còn hai mặt trận kia (Sơn-tây và Quảng-dông), xem ra Nhựt-binh lại đứng vào địa-vị bị-động nhiều hơn.

S AU khi các nhà quân-sự cổ-vân Đức bị Hitler triệu về hết, những chức ấy hầu hết về tay người Nga. Trong không quân Tàu cũng có người Nga làm phi-công-nhân. Hình trên đây là một phi-công Nga, trong một trận không chiến với Nhựt, bị máy bay Nhựt bắn ngã. Con chim máy gây tan tành, may phước cho phi-công Nga chỉ bị thương tích ở đầu, người Nhựt bắt bỏ và hậu đãi.

Nhà quân-sự Tàu nói là tại Nhựt thiếu binh.
Cũng có lẽ nhiều ít.
Vi Nhựt đem binh qua xâm lược Tàu có đến 32 sư-đoàn, lối 9 hay 10 muôn người, chứ không phải ít. Song phải chia số phòng-thủ trên 100 nơi thành trấn lớn của Tàu mà Nhựt đã chiếm-cử được, mỗi nơi một vài ngàn hay năm bảy trăm, thành ra không có đại-binh để dùng vào việc tổng-công mặt trận nào đáng.
Nhưng cũng có thuyết nói không phải họ thiếu binh đâu, chỉ tại lúc này họ trông ngóng hòa bình cho nên hướn-dãi những cuộc đại chiến. Và lại họ muốn dành cái chứng để lo mở mang nguồn lợi và sắp đặt chánh-trị ở phần nửa Trung-quốc đã thuộc về tay họ thống trị.
Có người nói:
— Sư thiếu binh để tổng-công, hay là sư hướn-dãi của Nhựt-quân sẽ giúp cho Tướng-giới-Thạch, ngay giờ chính đồn khi-giới, thao luyện tân-binh, chừng đó tất cả các ngà, Tàu đều có sức phản-công, thì Nhựt chắc nguy.

Vợ của An-Đặng trung tướng là tổng-tư-linh Nhựt-quân ở Hoa-nam, cách vài ngày ở Đông-kinh lại dùng vô-tuyến điện-thoại hỏi thăm tin tức và nói chuyện với chồng. Nu cười ở cửa miệng này đủ chứng tỏ tình-thệ Hoa-nam vẫn Nhựt thắng lợi. Chẳng những không có cuộc phản-công của binh Tàu khiến cho Quảng-châu nguy cấp, như tin báo Tàu đăng một tuần nay, trái lại An-Đặng còn xuất binh đang đánh huyện Trung-sơn và Sơn-dầu nữa.

Một bà vợ tướng Nhựt mở bụng chết

VI NGHE TIN ĐỘI QUÂN CHỒNG MÌNH ĐÃ BỊ TỬ THƯƠNG RẤT NHIỀU

MỘT tờ báo Tàu đăng tin rằng cứ theo lời một người ngoại-quốc vừa ở Đông-kinh sang Trùng-khánh kể lại thì trong nội-bộ quân Nhựt thường có những cuộc bạo-dộng phản đối chiến-tranh. Việc đó có thật, song phạm vi còn hẹp, chưa có liên lạc, nên chưa thể thành cuộc hành động có hiệu lực được. Nhựt rất kiêng sợ tin do, nghiêm cấm các báo không được đăng, cho nên ít người biết.

Có một việc có thể làm chứng mà không phải chuyện bịa đặt ra. Báo « *Triều-nhat tân-văn* » ở Bắc-khân có đăng tin vụ viên đại-uy Nhựt là Ung-Lâm đã dùng dao tự-sát, nguyên-nhân chỉ vì nghe tin người chồng cầm quân ở mặt trận Trung-hoa để cho binh lính bị chết và bị thương rất nhiều; và lại có một bọn lính nổi lên một cuộc biến-cổ mà trách-nhiệm của người chồng rất nặng, nên người vợ quyết liệt chết để kích thích. Báo đó gọi là «biến-cổ» đó, tức là cuộc bạo-dộng phản-đối chiến-tranh.
Lại có tin nói phải thanh-nhiệm Nhựt, vì phản-đối việc xâm lược Trung-hoa, đã bị-mật tử đạo Hoa-thập tron sang Nga càng ngày càng nhiều. Một viên giáo-thọ ở trường đại-học Nhựt là Huyền-ký Nhặt-lan nói nhòm tờ-chức đồng-minh phân-đội chiến-tranh ở trong nước rất lớn, phải hữu cùng phải thiếu-trang-quân - nhân xung - đột nhau cũng rất kịch-liệt.

Cứ cho quan-sát của viên giáo-phòng thì hết nhiều nơi như thế, cho nên lâu nay Nhựt-binh không thể tổng-công được mặt trận nào chăng?

MÃ-TU'O'NG-BÁ

Ông già 100 tuổi này 9 lần ngộ thấy quốc-gia bại-nhục

ĐỌC-già đọc báo chắc thấy có tin hôm đầu tháng Avril, tại Trùng-khánh có lễ mừng cụ già Mã-trung-Bá thọ 100 tuổi, từ chủ tịch Lâm-Sum, đại nguyên soái Tướng-giới-Thạch cho tới các hàng quan to trong chánh-phủ đều dự lễ chúc-tho này. Tất nhiên chưa vị muốn biết ông cụ già khủ này là ai, có công đức gì mà được nhà nước đối đãi long trọng như thế?
Mã-trung-Bá, người Quảng-tây sinh năm 1839, bắt đầu làm quan với Mãn-Thanh, nổi tiếng là nhà ngoại-giao xuất-sắc, nhà hiền-thuyêt hừng hực. Sáu chục năm trước, nghĩa là hồi Mã 40 tuổi, từng làm Tổng-lãnh-sự Trung-hoa ở Thái-bộ bên Nhựt, đã biết trước Nhựt-bôn có âm-mưu xâm lược Trung-hoa, cho nên về sau bỏ chánh-trị về làm nhà giáo - dục, luôn luôn khích-lệ đồng bào về việc kháng Nhựt cứu quốc.

Nay quả-nhiên Nhựt-bôn xâm lược Tàu, từ chánh-phủ đến quốc-lân Tàu đều kính phục Mã-trung-Bá là người có tiên-kiến.

Mã trở về quê nhà ở Quảng-tây dưỡng lão mấy chục năm nay, mắt đã tay diếc, con trai lại chết trước chỉ còn có người cháu gái 23 tuổi, phụng dưỡng sớm hôm. Bấy lâu thanh-phủ Quốc-dân vẫn gọi tiền cấp dưỡng mỗi tháng và bắt cứ yếu nhơn nào ghé chơi Quê-lam cũng tìm đến viếng thăm Mã-trung-Bá. Có lần Tôn-Khoa ghé thăm, Mã không nhìn rõ là ai, người nhà phải nói lên bên tai ba tiếng « Tôn viển-trưởng » cả giờ đồng hồ, mà Mã nghe cũng không rõ. Mã nói:
— « Ta khuyên các người chớ « cầu sống tới 100 tuổi làm gì, để « chịu cảnh mắt mờ tai diếc, vô ích « cho quốc-gia. Sống 100 tuổi như « ta, từ lúc đầu xanh đến giờ, ngộ « thấy quốc-gia bại-nhục chín mươi « lần, thật là đau đớn. Các người « tuổi trẻ sức trai phải có làm việc « cứu quốc mà thân già như ta « không làm được nữa. »
Thật vậy, Mã-trung-Bá ra đời mới 2 năm đã phải chạy giặc, vì

Nhật đem 900 ngàn quân qua Tàu

NƯỚC Tàu lớn mình-móng mà binh Nhựt đánh chẳng ngại ngần. Không kể những phủ huyện nhỏ nhỏ, nội các thành trấn lớn, binh nhựt chiếm cứ, như Nam-kinh, Trư-châu, Võ-Hôn, Khai-phong, Nam-xương v.v., có một trăm ngoài, chứ không ít.
Hễ đã chiếm được thành trấn nào tất phải dùng quân để giữ. Mỗi thành lớn một vài ngàn quân, thành nhỏ năm bảy trăm không chừng.

Còn những số lính chiến đấu ở các mặt trận nữa. Bởi vậy người ta tính ra hiện thời số binh Nhựt ở nước Tàu có tới 900.000 người, tức là 32 sư đoàn.

Có lẽ tại binh số phải chia chác phòng thủ hết nhiều nơi như thế, cho nên lâu nay Nhựt-binh không thể tổng-công được mặt trận nào chăng?

trận Nua - chiến chiến tranh. Rồi từ đó trở đi, trái Mãn-thanh cho tới Dân-quốc, nào trận Giáp-ngô, nào giặc Quyên - phi, nào 21 điều khoản nhục-quốc, nào mất Đông-tam-tĩnh, đến giờ Trung-quốc mất nửa giang-sơn, mà cả chỗ Quê-lam là nơi Mã-trung-Bá dưỡng lão bấy giờ e ngại mãi không khỏi một cơn như-lạ. Nên chỉ Mã than mình 100 tuổi mà chín mươi lần ngộ cảnh bại-nhục của quốc-gia là có ý van lơn khuyên khích đám hậu sanh Tàu phải lo cứu quốc vậy.

QUANG DÔNG CÓ NHIỀU HỒN-GIAN GHÊ GÓM

TRUYỆN CHUNG-THỊ GIẾT CHỒNG CỨU DÂN

TÔN Trung-Sơn tiên-sanh ở trên trời đó linh, chắc đang buồn rầu ngộ thấy khi còn sanh - thời tiền - sanh đã liên-kiên thoát ra cầu này rất đúng:
— « Nước Tàu không sợ vong - quốc vì ngoại - địch mà chỉ sợ « vong-quốc vì lũ Hồn-gian. »
Quả thiệt như vậy.

Hồi nào người ta vẫn khoe rằng Quảng-dông là nơi nhao rún cách-mạng, có dân-khí rất cao, binh lính rất giỏi, quân Nhựt đánh tỉnh nào thì đánh, nếu rớt tới Quảng-dông thì chắc phải bề mặt mềm-xương. Ai dè khi binh Nhựt tới đánh, người ta mới thấy Quảng-dông yếu nhứt, không chống cự gì hết; Quảng - đông mau mất hơn các tỉnh khác, Quảng - đông cũng vô-nhiên Hồn-gian hơn đâu hết.

Mấy lần người ta nói phản-công Quảng-châu chỉ là hư-tương thanh-thệ vậy thôi. Cả lần này cũng vậy. Báo Tàu khoe những thắng lợi và gần tới Quảng-châu, nhưng kỳ thiệt là tỉnh hình ỉm ru, rồi

chuyện phản - công lại kết cuộc « vuốt đuôi lươn » là hết.

Vi Quảng-dông có nhiều Hồn-gian nư Nhựt quá, lại thêm Nhựt-binh hùng-cường thiện - chiến hơn, làm sao quân du - kích Tàu chống lại và trông mong gì khỏi cho Quảng-châu cho được.

Có lẽ nhơn-tâm phụ-nữ Nhựt-dông còn mạnh hơn đám tu-mi chính là vợ của Mạch.

22 tháng danh nhau

MÀ KHÔNG HỀ NGHE CÓ CHẾT MỘT ÔNG TƯỚNG!

HOA-quân giỏi thiệt, trái 22 tháng giao chiến với Nhựt mà chớ hề có nghe một ông đại-tướng hay sư-tướng nào của Tàu tử - tại trận - tiền. Còn phía tướng Nhựt thì cách vài ba tuần lễ lại thấy báo Tàu đăng tin rằng quân mình đã bắt chết được đại-tướng họ trung-tướng-kia của Nhựt. Thật vậy, từ khi Hoa Nhựt đánh nhau, phía Tàu chỉ tử trận những hạng tiểu-tướng như Triệu-dăng-Vô chẳng hạn, chứ không có quân-tướng sư-tướng nào tử trận cả. Tàu có những tướng tài như Trần-Thành, Lý-tôn-Nhom, Bach-suog-Hi, Tiết-độc-Bật, Lý-hán-Hiền, Trương - phát - Khuê v.v... có trút trảm đại-tướng, vẫn còn y nguyên.
Sư đó chỉ tử ra cho người ta thấy ông tướng Tàu ít dám xông từ đó trở đi, trái Mãn-thanh cho tới Dân-quốc, nào trận Giáp-ngô, nào giặc Quyên - phi, nào 21 điều khoản nhục-quốc, nào mất Đông-tam-tĩnh, đến giờ Trung-quốc mất nửa giang-sơn, mà cả chỗ Quê-lam là nơi Mã-trung-Bá dưỡng lão bấy giờ e ngại mãi không khỏi một cơn như-lạ. Nên chỉ Mã than mình 100 tuổi mà chín mươi lần ngộ cảnh bại-nhục của quốc-gia là có ý van lơn khuyên khích đám hậu sanh Tàu phải lo cứu quốc vậy.

Mỗi khi đánh trận, ông tướng Nhựt luôn luôn đi trước quân lính, còn ông tướng Tàu chỉ ở đằng sau, nên gì đánh nhau 22 tháng, Tàu có ý van lơn khuyên khích đám hậu sanh Tàu phải lo cứu quốc vậy.

.....

QUANG DÔNG CÓ NHIỀU HỒN-GIAN GHÊ GÓM

TRUYỆN CHUNG-THỊ GIẾT CHỒNG CỨU DÂN

TÔN Trung-Sơn tiên-sanh ở trên trời đó linh, chắc đang buồn rầu ngộ thấy khi còn sanh - thời tiền - sanh đã liên-kiên thoát ra cầu này rất đúng:
— « Nước Tàu không sợ vong - quốc vì ngoại - địch mà chỉ sợ « vong-quốc vì lũ Hồn-gian. »
Quả thiệt như vậy.

Hồi nào người ta vẫn khoe rằng Quảng-dông là nơi nhao rún cách-mạng, có dân-khí rất cao, binh lính rất giỏi, quân Nhựt đánh tỉnh nào thì đánh, nếu rớt tới Quảng-dông thì chắc phải bề mặt mềm-xương. Ai dè khi binh Nhựt tới đánh, người ta mới thấy Quảng-dông yếu nhứt, không chống cự gì hết; Quảng - đông mau mất hơn các tỉnh khác, Quảng - đông cũng vô-nhiên Hồn-gian hơn đâu hết.

Mấy lần người ta nói phản-công Quảng-châu chỉ là hư-tương thanh-thệ vậy thôi. Cả lần này cũng vậy. Báo Tàu khoe những thắng lợi và gần tới Quảng-châu, nhưng kỳ thiệt là tỉnh hình ỉm ru, rồi

chuyện phản - công lại kết cuộc « vuốt đuôi lươn » là hết.

Vi Quảng-dông có nhiều Hồn-gian nư Nhựt quá, lại thêm Nhựt-binh hùng-cường thiện - chiến hơn, làm sao quân du - kích Tàu chống lại và trông mong gì khỏi cho Quảng-châu cho được.

Có lẽ nhơn-tâm phụ-nữ Nhựt-dông còn mạnh hơn đám tu-mi chính là vợ của Mạch.

Sự ích lợi tờ học-báo **Pour la Jeunesse Scolaire** của nhà in MAI-LINH Hanoi xuất bản

Pour la Jeunesse Scolaire

là tờ học-báo soạn riêng cho nam-nữ học-sinh lớp nhứt và nhì các trường Pháp-Việt ở Đông-dương.

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE giúp các bạn luyện pháp-văn và toán-pháp một cách rất mau chóng, vì các bài đều do những nhà sư-phạm rành nghề soạn. Các bạn bỏ ra 2 p. 50 mua năm, hoặc mỗi tuần bỏ ra năm xu mua lẻ.

POUR LA JEUNESSE SCOLAIRE lên cuối năm đóng lại thành một bộ sách, quý giá, đầy ngót 2000 bài, đủ các loại rất cần cho học-sinh về bậc tiểu-học.

Pour la Jeunesse Scolaire

về niên-học 1937-38 đã đóng thành bộ, gáy da chữ vàng đầy ngót 2000 trang có 1946 bài. Bán giá đặc-biệt 3p. ở xa thêm 0p. 50 tiền cước gởi. Thơ và mandat mua báo để và gởi cho Imprimerie MAI-LINH Hanoi (Giá báo : 1 năm 2p, 50 — 6 tháng 1p, 30). Ở Saigon hỏi tiệm MAI-LINH 120, G. Guynemer (trước cửa tòa Tân-đảo)

CLINIQUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ
93 RUE PELLERIN — TÉLÉPHONE : 20.912

Trị các chứng bệnh đàn ông và đàn bà.
Trị bệnh bằng điện khí (Diathermie) và rọi kiến RAYON X.
Có nhiều phòng rộng rãi để các bệnh ở xa về nghỉ.

GIỜ TIẾP KHÁCH

Sáng từ 7 giờ tới 11 giờ
Chiều 3 giờ 5 giờ

Quý ngài muốn mua đôn Guitar và Mandoline Kêu và đẹp Xin mời lại

HARMONIA
23 RUE SABOURAIN - SAIGON

Trời trong mây trời gió hiu hiu Em lắng tai nghe thấy khúc đơn
Dưới trăng khuya buồn em nhớ mãi Ô kìa chi thấy... không trời xanh

LẬU... GIANG-MAI... dám cam đoan trị tuyệt nọc có giấy bảo kiết, chỉ có nhà thuốc chuyên môn

Phòng-tinh dục cực
n° 4 rue Martin des Pollières Dakao
và n° 191 193 rue Frères Louis Saigon - Tél. : 21.486

Bệnh lậu mới mắc, đau tức, ra mủ xanh, vàng hoặc lẫn máu, chỉ 5 ve thuốc số 40 giá mỗi ve 0p.60 là hết tuyệt nọc.
Bệnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bôm rửa mãi mà sáng ngũ dãi vẫn còn tị mủ thì dùng thuốc số 42 giá mỗi ve 0p.60, cũng chỉ 5 ve cam đoan trị tuyệt nọc. Bệnh phong-tinh trị chưa tuyệt căn trong máu còn dư độc (toxine) cho nên sanh ra : nước tiểu vàng đục, đau lưng, điếc tai, mờ mắt, nhức mỗi gân cốt v.v., chỉ uống 2 hộp **TÂY HUYẾT TUYỆT TRÙNG** (Toni dépuratif) giá mỗi hộp 1p.50 thì máu sẽ trở nên trong sạch, các bệnh đều tiêu hết. Nhận chữa bảo kiết có giấy giao kèo các thứ bệnh phong-tinh đầu nặng và lâu đến mấy cũng mau hết tuyệt nọc.
Ở xa biên thơ kể bệnh sẽ gửi thuốc lãnh hóa giao ngân, rất kín đáo. Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thơ (kèm có trả lời) về thường lượng nơi :

TỔNG ĐẠI-LÝ: **Depôt KIM TIÊN** 191-193, rue Frères Louis — SAIGON

Nota : Quý ngài đã thấy chắc chắn rằng thuốc **BỒ MẠNH HỒ HOÀN** mỗi hộp 1p.80 chữa bệnh liệt dương rất mau chóng

Bấy lâu vợ Mạch thấy chồng bán nước theo giặc, vẫn lấy làm khinh bỉ và đau lòng, nhưng Chung thị — vợ Mạch họ Chung — cần ngăn hoài không được, bèn lập tâm giết chồng.

Hôm rồi Mạch lại hiến một diệu kế mới cho Nhứt-quân, là bày đặt ra sự điếu-trà dân-số Phật-sơn để Mạch có dịp dòm biết những nhà nào có con gái đàn bà trẻ đẹp, tính bề mỗi tháng bắt ra một tốp nhan sắc ấy, trước là cung sư dâng-giục cho mình, sau đem hiến cho Nhứt-quân tiêu-khiến rồi bắt họ làm việc lật vật trong trại.

Sau khi định kế vậy rồi, Mạch bảo Chung-thị sửa sang bữa tiệc thật lớn để mời mấy vị quan-quan cao-cấp Nhứt về nhà đãi đằng. Chung-thị dò biết độc mưu này, quyết ý hôm nay giết luôn cả chồng và giặc.

Tối ngày, mấy vị quan-quan Nhứt đem mấy chục vệ-sĩ tới nhà Mạch dự tiệc. Chung-thị phần son trang điểm, cũng ra tiếp khách, nhỡ có nhan-sắc lại khéo xà-giao, khiến cho cử-tọa đều phải trầm trồ diên đảo.

Chung-thị khuyên đồ chông và khách uống rượu thật say, rồi thừa cơ rút ngay khẩu súng của một vị quan-quan Nhứt đeo bên mình, nhắm ngay mặt chông mà bắn rồi chạy qua bắn luôn 2 vị quan-quan Nhứt. Cả ba đều trúng phạm, ngã chết tức thời.

Bọn vệ-sĩ Nhứt ở ngoài cửa, nghe tiếng súng nổ xông vào, ngờ thấy Chung-thị đang cầm khẩu súng nơi tay. Họ bắn Chung-thị ngã liền, nhưng trước khi tắt hơi Chung-thị còn răn chừa súng bắn một tên vệ-sĩ Nhứt bị thương rồi mới chịu nhắm mắt.

Cho hay những tên Hồn-gian mai-ước, chẳng những là bị quốc-nhơn bắt-dùng, mà thường khi chính vợ nó cũng bắt-dùng nữa.

Chuyện này phát ra, cả thành Phật-sơn khoái ý về tên Hồn-gian họ Mạch đã chết, lại thương xót Chung-thị vì nước vì đồng-bào mà phải giết chồng!

Quan Huyện Tòa bỏ

Quan Huyện Trương-quang-Thị ở Tòa-hồ Rạch-giá chứng rằng thầy tương PHAN-KHÁ nói trúng cả đức tính của ông và nói trúng cả đời hiện tại của ông. Nên ông cho Certificat để làm bằng cớ. Certificat ấy tôi treo tại nhà tôi.

Vậy ai muốn rõ việc đã qua, việc sẽ đến, xin mời đến nhà PHAN-KHA số nhà 32 đường Hamelin Saigon. Qui ngài sẽ khỏi phải thất vọng, vì tôi là người coi tay lâu nay, đều được các quan lớn ban khen và còn cho Certificat để làm bằng cớ. Giá coi tay từ 1p. đến 2p.

HAI HỘP DƯƠNG. THAI HIỆU NHANH MAI GIÁ 1000 p.

Đem sanh mạng, đem sự nghiệp trăm ngàn để đổi lấy sự đau đớn, nguy hiểm của người vợ, ông chồng vẫn vui lòng. Thế mà lâu nay, trước sự cực nhọc, đau khổ nguy nan của người vợ, thai nghén lâm bồn, người chồng đành vô phương chia sẻ. Đó là sự đau đớn nhất của đời chồng vợ. Sanh mau lẹ, dễ dàng mạnh khỏe, không đau bụng, đứa nhỏ được sơ là đem tất cả hạnh phúc cho gia đình; có trắc trở thì bao nhiêu hạnh phúc đều phải tan. Vì vậy mà bất dau có thai, cả đôi vợ chồng đã lo âu, trong cho giờ phút ấy qua chóng. Nhưng nào ngờ có 2 hộp Dương-thai hiệu NHANH MAI, bảo đảm chắc chắn trong giờ phút nguy ấy. Vợ vững lòng, chồng yên trí.

Coi tiếp ở đây

CÓ NHIỀU NGƯỜI NGÁ LÀM QUÂN-SU CHO TÀU

Trong tỉnh Sơn-tây, quận Tàn đã phân-công Hòa-huyện.

Còn lĩnh Quảng-dông, quận Tàu điều động đại-binh ở phía Bắc thành phố Quảng-châu, đã thân-phục được mấy trọng trấn là Thạch-long và Tăng-thành, nhưng quân Nhật lại tấn công ở gần Hoa-huyện ở phía Bắc Quảng-châu cách 50 cây số và họ đang đánh tới huyện Trung-Son là nơi nhao rún của Tôn Trung-sơn tiên-sanh.

Về hai mặt trận Hồ-bắc và Sơn-tây ở trên xa kia, tình hình hư thiệt ra sao thật khó mà biết. Có-nhiên là tin Tàu nói quân mình thắng lợi mỗi ngày, tuy chưa thân-phục được thành trấn nào lớn, nhưng ngày nào cũng nghe nói lấy lại được huyện này phủ kia, và giết chết Nhứt-binh mỗi ngày năm bảy trăm luôn luôn (Cứ cộng những con số này lại quân Nhứt cũng đủ chết hết ráo rồi!).

Đến như ở Hoa-nam, cuộc phản công của Tàu xem như rầm rộ, nào là đã lấy được Thạch-long

Tăng-thành, nào là phân binh 3 đạo tổng-công Quảng-châu, song không hiểu sao chẳng thấy điện-tin ngoại-quốc như Reuter, Havas v. v... nói đến? Lại cũng không hiểu sau trong lúc Quảng-châu bị phản-công nguy cấp như thế mà binh Nhứt lại ung dung đi đánh những Hoa-huyện hay Trung-sơn?

Có lẽ đó là mưu kế của Nhứt dồn hết binh-lực Tàu phải hợp quân Quảng-châu để họ thừa hư danh lấy mấy chỗ kia cho dễ chăng? Sau khi lấy xong mấy chỗ họ muốn đó rồi, họ sẽ quay binh về đánh giết những đạo binh Tàu ở bốn phía chung quanh Quảng-châu chỉ trong mấy ngày là ếm cả. Vì những đạo binh Tàu ấy phần nhiều là quân du-kích, thiếu luyện-tập, thiếu khi-giới, làm sao đương-trường đối chiến với binh Nhứt cho nổi.

Hèn nào hôm tuần rồi — độc-giã đọc báo hằng ngày có thấy — tổng-tư-lệnh Nhứt-binh ở Hoa-nam là An-Đặng trung-tướng đã ngỏ ý kiêu căng vui mừng về cuộc phản-

TẠI HANOI BÂY GIỜ CẢ CHỨC ÔNG TÂY THẤT NGHIỆP VÀ SÚNG ĐẠN NGÀY ĐÊM CANH GÁC

Uông-tinh-Vê

TRÁI hẳn với những tin các báo đã đăng trước, Uông-tinh-Vê chưa đi Âu-châu hay sang Hương-cảng gì hết; vẫn còn ở Hà-nội như thường. Có lẽ là Uông ở trong nhà 29 đường Colomb là nơi Tăng-trọng-Minh đã bị ám sát.

Một bạn đồng nghiệp tây ở Hà-nội mới đăng tin rằng: giờ nhà đương-cuộc Pháp chăm lo hộ vệ sanh mạng của Uông một cách cẩn thận lắm. Nơi nhà Uông ở, vách tường và cửa sổ đều bọc sắt hết cả. Nhà nước mướn 10 ông tây thất nghiệp, vóc đặc không-lò khỏe mạnh, luôn luôn mang khi-giới trong mình, tối ngày canh gác bên mình Uông, không rời phút nào. Tóm lại chỗ Uông ẩn-cư tại Hà-nội bây giờ kiên-cố như một bức thành sắt vậy.

công của binh Tàu, vì nó giúp quân-đội Nhứt dễ bề thành-tựu một cái kế-hoạch quân-sự mà họ định sẵn.

Nếu vậy thì binh Tàu nên coi chừng kéo bị trúng kế độc của Nhứt, chớ khoan mừng mấy sự thắng lợi còn con!

BÌNH LẬU

Rất dễ chữa
Đỡ ngay khỏi hẳn

Kinh-niên cũng 3, 4 ngày thế mủ, 7 ngày sạch gủi gủ, khỏi mãi mãi, ăn độc không phát lại. Ai cũng chỉ dùng có 7 phong uống 7 ngày bán 3p.80. Đàn bà 9 phong 5p. Bình nặng nhẹ chỉ khác « thang ». Muốn đỡ tài cũng thuốc khác và có người phân minh chứng thật để tỏ là thuốc gia-truyền AN-HOA hay nhưt, ai dùng cũng khỏi chắc chắn. Thuốc thơm, không nhọc, không hại sinh dục. Bị dãi, dãi giắt, uống thuốc cấp cứu « Cứu tiên hoàn » 0p.40 khỏi ngay. uống ngồi chờ khỏi mới lấy tiền. Đãi ra máu, hoặc loãng hay đặc dùng « Tiễn huyết linh đơn » 0p.50 khỏi ngay. Thiên trụ, hôn ngọc hành sưng đau nhức, đắp thuốc một đêm khỏi hẳn 0p.50.

GIANG MAI

Lở loét ngọc hành rất chóng khỏi. 4, 5 ngày đóng vảy thành sẹo 0p.35 một phong. Nếu có xoài ở háng dùng thuốc đắp xoài 0p.50 nhất định 2 ngày tiêu hẳn. Kinh niên ăn lẹo mắt mũi, răng, lợi, chốc đầu, lở gáy, ngứa loét hậu môn, đại tiện có máu, đau đớn khắp mình, lở ngứa, hạ nang và ngọc hành sản sinh, chỉ có một con gà thuốc là khỏi rồi, dùng gà chữa bệnh thật là một cái kỳ quan trong nghề thuốc, 1 liều 3p.50. Trẻ em bị đi-nọc giang-mai, dùng mình lờ chốc, đầu danh, mạch lượng trên đầu, mẹ dùng thuốc này con bú sẽ khỏi hết. Cam đoan chắc như vậy.

HOA LIÊU TUYẾT TRÙNG

Bệnh hoa-liêu sau khi hết đau dớn ở chỗ kín đầu sao vẫn còn nọc bệnh lẫn trong các bộ thân thể, thành nhưc đầu, chốc đầu, rụng tóc, mờ mắt, đau mắt, lở loét, hôi mồm, tức ngực, đau bụng vật, ho khan, tiểu nóng đục, đại-tiên bón uất, lẫn máu mủ, nổi tịt chỗ kín, đau mình mẩy, máy thịt nhưc xương, ngủ dặt mình, nổi mề mề cổ, gáy, nách v.v., nhiều khi thành chốc sống, dùng thuốc « Hoa liễu tuyết trùng » luôn 2, 3 ngày đã dễ chịu. Thuốc dễ uống, không kiêng cử, sát trùng rất mạnh. 1 phong 0p.40 6 phong 2p.

THUỐC PHIET

Lại tăng giá. — Làng bẹp phải đòi cho được chai thuốc « Cai nhà-phiến An-Hoa » 1p.50. Ngày hút một bữa thì 3 ngày, lâu năm nhất định 5 ngày bỏ hẳn. Không vật, không hút lại, vì sau khi hút thấy mùi thuốc là buồn nôn mửa, ghê kinh. Có chữa khoán, khỏi mới lấy tiền. Cam đoan bảo đảm lâu ngày hút lại thì chữa đến. Ở xa cũng chữa khoán. Viết thư hỏi thăm, kèm có trả lời.

Thuốc PHÙ THẬP

Ái mắc chứng thập sinh phù bấp chơn, đầu gối, mắt cá, sau lằn chơn, nặng mặt, gân cốt nhưc nhối, thớ thịt buồn mồm, mới mắc chỉ 3, 4 phong thuốc phù thập AN-HOA 0p.30 là khỏi rồi. Nếu chơn tay không sưng nặng, mà chỉ tê buốt, buồn mồm, cắt nhấc không thuận, liệt bại, thì dùng thuốc Tê thấp vừa uống vừa bóp luôn tuần lễ khỏi hẳn. Mỗi phong 1p.

Nhà thuốc AN HOA

53, Nam-Ngư - HANOI

Ở xa gửi lãnh hóa giao ngân. Cần nhiều đại-lý khắp lục-tỉnh.

NAM NỮ TRĂNG KIẾN NHỜ DÙNG THUỐC BỒ

The advertisement features a woman in traditional dress holding a large bottle of 'Sâm Nhung' (Ginseng) and a box of 'Hieu Ong Gia' (Old Master Brand). The bottle has text in Vietnamese and Chinese, including 'SÂM NHUNG BỒ TH PHARUC' and 'GIÁ 0.60 NƯỚC SÈ'. The box has 'HIỆU ÔNG GIÀ' and 'VIEN DONG SHANG'. To the right is a circular logo with a figure and the text 'MARQUE DÉPOSÉE' and 'HIỆU ÔNG GIÀ'. Below the woman is the text 'SÂM NHUNG ĐƯỢC-TÍNH'.

cửa nhà thuốc trứ danh

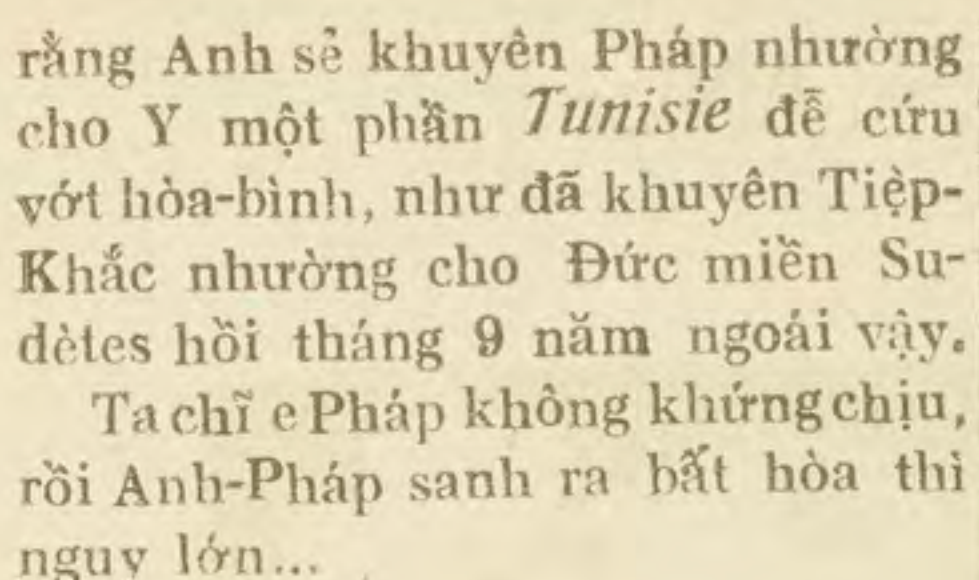
hiệu ÔNG GIÀ

VIÊN - ĐÔNG

115, rue de Paris CHOLON - Tél. 30.509

Có bán khắp nơi trong toàn cõi Đông-dương, mỗi ve 0.60

Ở Saigon nên đến depôt KIM-TIÊN 191-193, rue Frère Louis mà mua. Hoặc kêu telephone số 21.486 mà biểu, thì depôt KIM-TIÊN sẽ đem ngay đến tận nơi. Các thứ thuốc đại danh hiệu ÔNG GIÀ đều có trữ bán sỉ và bán lẻ tại đây và depôt Kim-Tiên không hề bán thứ giả mạo.

C HƯƠNG - trình hành-
động của Đức năm nay
có 3 yêu điểm :
1') Chiếm lấy ngổ
Dantzic và xứ *Haute - Silésie*,
khiến cho giá-trị quân lực của Ba-
lan không còn nữa.
2') Thành lập nước *Ukraine*
độc lập với 40 triệu người để làm
cơ sở cho cuộc đồng tiến của Đức.
3') Buộc Pháp nhường *Tunisie*
cho Ý.

Cố nhiên là Ý phải chờ Đu
động binh tới bên cạnh Pháp thì

Bác thợ sơn họ họ Hích và thầy giáo làng họ Mui làm cho Àu-châu lo sợ xông xáo. Chớ chỉ hai bác vẫn giữ nghề cũ..!

Hitler cần hứa hẹn như thế lắm.

như lời của *Blitzkrieg* đã nói. NGUYỄN-TÂN-PHƯƠNG.

ĐƯA CON CHÚNG TA ĐÃ CHẾT!...

(Tiếp theo số 82 và hết)

Tặng những ngôi bút đã đến lúc, không còn tình yêu, vì cơ-cực của nghề quá nhân tâm với họ

VỚI số vòng bạc của một đời phong phú còn sót lại, em đem cầm bán, lấy tiền muốn một gác trọ ở tạm, chờ ngày sanh nở.

Ngày em chuyển bụng, bất tỉnh trên giường, là ngày em bị mẹ chủ nhà độc hiểm lặc rương vơ vét cả số tiền em dành dụm. Rồi sanh nở xong được ít ngày, em bị mẹ kiểm soát đuổi ra khỏi nhà.

Giữa lúc một mẹ một con, còn đói hóm, đang bơ vơ, em được một người có tuổi, góa vợ, đem về làm vợ. Thế là em được yên thân. Đứa con của chúng ta cũng được tươm tất. Em mừng mà trông nó lớn. Nó lớn chừng nào, nó ngoan chừng nấy, Hoài-Anh ạ! Nó giống Hoài-Anh như khuôn. Em nhìn nó, em cũng đỡ tủi. Người chồng già của em hiềm con, nên đối với nó, cũng hết dạ yêu thương.

Không mấy lúc mà đứa con của chúng ta đã lên sáu tuổi. Nó đi học. Nó thông minh như Hoài-Anh. Ở nhà trường về, nó ăn nói huyên thiên với má nó và ngọt ngào gọi cha nuôi nó bằng « ba ». « Ba » nó cũng chẳng ngăn ngại gì, trứu mến ôm nó vào lòng, đặt vào môi trình tiết nó một cái hôn của người cha vờ. Ngó thấy cảnh « ba » con yêu nhau, nhiều lúc em nghĩ đến Hoài-Anh. Giá Hoài-Anh có nhiều tiền?... Hoài-Anh mà có nhiều tiền, sự trứu mến của Hoài-Anh đối với nó hẳn không thua « ba » nó. Hoài-Anh ơi! Hoài-Anh thấy

chưa? Em bao giờ cũng nhắc nhở đến Hoài-Anh. Em không muốn để hình ảnh Hoài-Anh lu mờ một phút nào trong trí nhớ em. Em không muốn một người đàn ông nào khác đi sâu vào tâm hồn em. Chồng em, tuy đối với em hết dạ, đối với con chúng ta hết lòng, cũng không cướp được quá tim em. Đối với một người chồng tử tế như thế mà em còn nghĩ đến Hoài-Anh là em lỗi đạo vô ngần.

Nhưng Hoài-Anh ơi! sao em cứ luôn luôn nghĩ đến Hoài-Anh? Em vẫn biết Hoài-Anh hay khinh bỉ hạng đàn bà bạc bẽo vong ơn như em, nhưng sao em không thể yêu chồng em được? Không phải tại chồng em già, xấu, mà em không người đàn ông đẹp trai lại uôm thử lòng em, coi em có xiêu không.

Hắn Hoài-Anh còn nhớ chứ? Trong đêm dạ-hội Bạch-Cúc, tại dinh Đốc-Lý, một người đàn bà đẹp tuyệt trần từ nan không nhảy với Đốc-tơ Hằng mà bằng lòng nhảy với Hoài-Anh làm cho mọi người phải lấy làm lạ. Đốc-tơ Hằng là người thanh-niên đẹp trai, ăn vận sang trọng, có địa-vị khá quan, theo chốc em luôn mà em không bằng

Và đêm ấy, chắc Hoài-Anh cũng còn nhớ? Thừa lúc chồng em đi du-lịch vắng nhà, em dắt Hoài-Anh về nhà em, ban cho Hoài-Anh đêm ấy « những phút sung sướng ở thành Capoue » (*les délices de Capoue*)

Sau đêm vui ấy, Hoài-Anh cười lật bắt tay em già từ. Trong nụ cười của Hoài-Anh, em đọc được nét khinh khỉnh đối với một người đàn bà lẳng lơ ham thú gió trăng. Phải, lúc bấy giờ Hoài-Anh nhìn nhận ra được em, chắc Hoài-Anh không có nụ cười gay gắt ấy. Phải lúc bấy giờ Hoài-Anh biết được đứa con chánh thức của Hoài-Anh đang ngủ ở giường nhỏ bên kia, gần giường chúng ta, chắc Hoài-Anh không nỡ chia tay em sớm thế. Nhưng không. Bấy giờ Hoài-Anh chỉ coi em như một con đi, hay hơn nữa một người đàn bà « bán » dâm không tiền khoáng hậu.

Sau đêm hợp mặt gang tấc ấy, em không còn dịp vào được gần Hoài-Anh nữa.

Nhưng kể từ đây, mỗi ngày thừa lúc Hoài-Anh đang bận việc tại tòa báo, em đều có lại nhà Hoài-Anh. Lại để được nhìn thấy những vật thân yêu do chính tay Hoài-

Anh mỗi ngày sờ mó. Lại để soát lục các học tử của Hoài-Anh, đang tìm những bức thơ tình ở các nơi gởi đến cho Hoài-Anh. Thơ tình của Hoài-Anh trời ơi! sao mà nhiều thế? Hoài-Anh nhiều nhân tình quá. Hèn nào Hoài-Anh chẳng chóng quên em?! Hèn nào cách nhau không đầy năm năm mà đêm hợp mặt tại buổi dạ-hội Bạch-Cúc. Hoài-Anh không còn nhớ em.

Hoài-Anh thử hỏi người ở già của Hoài-Anh. Ắt biết người đàn bà bí mật mỗi ngày hằng đem hoa huệ trắng lại cắm ở bàn viết Hoài-Anh. Chớ Hoài-Anh đi rình mò làm gì, cho phí công, mà không bắt gặp được người ta! Hoài-Anh có biết không? mỗi ngày hề Hoài-Anh vừa ra khỏi nhà, là người ở già của Hoài-Anh lại cho em hay, để em đem hoa đến.

Có nhiều bạn, Hoài-Anh vì không tìm ra mối, mà quá bức tức, muốn đuổi người ở già ấy đi. Nhưng lòng tốt bẩm sinh của Hoài-Anh lại bảo thôi. Nghe người ở già ấy thuật chuyện lại, em bắt tức cười quá.

Nhưng Hoài-Anh ơi! đứa con của chúng ta hôm nay đã chết rồi.

Chỉ tại nó chết rồi, em mới cạy bầy tấm lòng em cho Hoài-Anh biết. Đứa con chúng ta mà còn, quyết không bao giờ cho Hoài-Anh hiểu rõ được nỗi lòng em. Đã nói rằng em hi-sinh cho Hoài-Anh cho nghệ-thuật của Hoài-Anh, thì quyết không bao giờ còn nên hờ môi để Hoài-Anh phải bận lòng. Nhưng người giàu lòng hi-sinh thường hay im lặng. Chỉ có sự im lặng mới đáng kể.

Hoài-Anh ơi! đứa con của ta đã chết rồi!

Nó là nguồn yên ủi, nó là nguồn sống của em.

Nó chết. Em không thể sống được!

Con chim trước giờ chết, còn kêu thương. Thế-nhơn, trước giờ chết, sao cho khỏi thổ lộ can tràng? Em tuy đã hứa hẹn với đời quyết hi-sinh thân thể cho anh, nhưng Hoài-Anh ơi! chết mà mang xuống tuyền đài những u-ân của cõi lòng, em uất ức lắm. Em nếu có lỡ làm Hoài-Anh phải bận lòng vì những giòng tâm huyết này, xin Hoài-Anh cũng niệm tình mà tha thứ cho.

Đứa con chúng ta đã chết rồi!

Nó chết một cách nhanh chóng, uất ức, tất tưởi, nó đau có mấy ngày. Nó chết. Chỉ có mấy ngày thôi! Trời ơi!

Nó chết. Những giòng này — những tiếng nói trái tim của mẹ nó — sẽ giúp cho hương hồn được khoan khoái trong cõi vô hình: nó sẽ khôn thiêng, vì nó là giọt máu của một danh-gia văn-sĩ. Nó sẽ ngậm cười nơi chín suối, khi nghĩ đến cha nó, với một ngọn bút tài hoa sẽ thi-vị-hóa cái chết của nó. Nó sẽ sung sướng, biết rằng: « rồi đây, muôn năm thế-nhơn sẽ can-gọi cái chết của nó bằng những lời hoa gấm tự tay cha nó tô nên. »

Đứa con chúng ta chết rồi!! Hoài-Anh ơi! em cũng chết.

Em không nói chơi đâu. Hoài-Anh nên tin rằng: khi những giòng này đến tay Hoài-Anh, em, Lệ-Thu của Hoài-Anh đã ra người thên cỏ.

Lệ-Thu. Giọt lệ mùa thu, kể từ đây, sẽ tiêu diệt vào găm đen cõi tối, chớ không còn mỗi độ thu về, theo gió nồm vào mà rơi rớt trên cõi trần lấm cát bụi này nữa.

Lệ-Thu, 22 tuổi đầu bạc mạng! Hoài-Anh ơi! có thương xin van vái hộ,

3 giờ khuya, tháng chạp năm 1938

LỆ-THU cần bút

PHÂN AGROPHOS

là một thứ phân hóa-học của hàng Phosphates de Constantine ở bên xứ Algérie

Phân hiệu TAM-TÀI

này gồm có 26 % chất Dương-Long-Hoàn (Acide phosphorique) thành ra có 50 % chất vôi, rải cho các thứ cây thì mau bắt phân lắm

ĐẠI-LÝ ĐỘC-QUYỀN:

DENIS-FRÈRES D'INDOCHINE

Chuyện giả - ngộ này làm cho Fischer sợ xanh mặt, lập tức bỏ thành Tirana đi trốn, nhiều nỗi gian nan mới là đảo thoát.

Tuy là vua Zogou dốc lòng duy tân cải cách nước nhà, song không đề gì bổng chốc sửa đổi được tâm

Thêm một ông vua thất-nghiệp

ZOGOU VUA ALBANIE

MỖI rồi chỉ trong 20 ngày, mà giữa chỗ thế-giới văn-minh Thái-tây, xưa nay người ta khoe khoang công-lý nhơn-dạo, có hai nước bị kẻ mạnh tiêu diệt hết sức dễ dàng, tức tởi, mà các nước « anh chị » dân - chủ không dám cứu vớt hay hờ hững ngăn gài hết.

Ngày 15 Mars, Tiệp - khắc mất về Đức.

Ngày 5 Avril, Albanie mất về Ý. Từ 1936 tới nay, cặp Phát - xít Hitler Mussolini làm cho Âu-châu thêm ra 3 tổng - thống phôi ảo (Schuschnig, Azana, và Hacha) và 2 hoàng-đế thất-nghiệp (vua nước Ethiopie và vua Zogou nước Albanie).

Làm tổng-thống bị thất-nghiệp con khá, làm hoàng-đế mà bị thất-nghiệp coi sáo nó hồ người và đau đớn lắm.

Ngày nay nước quân-chủ Albanie bị tiêu-diệt hình như đã yên phận uó rồi, nhưng còn ông vua thất nghiệp của nó có cái tiêu-sử lý thú ngộ nghĩnh, chúng tôi không thể nào tự cần được ý muốn thuật qua tiêu sử ấy cho độc-giả nghe.

ĐỘC-giả mở địa-đồ Âu-châu ra mà xem, sẽ thấy gần nước Ý và phân cách nước này do biển nhỏ Adriatique, có nước Albanie nằm trên bán đảo Ban-căng.

Nước này gồm nhiều bộ-lạc hiệp lại, từ xưa nổi tiếng lâu-la trộm cướp, nhưng vẫn cố giữ tánh-cách độc-lập của mình. Cho nên trải nhiều phen bị các dân-tộc cường thịnh ở xung quanh tới áp - chế, người Albanie chống cự luôn luôn hề chống cự ở chiến trường bị thua thì họ lui vào trong núi, dõ lối du-kịch dễ khuấy phá kẻ chinh-phục mình không bao giờ nghỉ.

Trước hồi Âu-chiến 1914-18, các nước đế - quốc trung-bộ Âu-châu (les empires centraux) còn cường thịnh, vua Guillaume II nước Đức phong một vị vô-quan cận thần sang làm vua xứ Albanie.

Đến sau Âu - chiến, nước này mới trở nên độc-lập và có một người bản-xứ lên làm vua, tức là vua Zogou, nói chuyện trong bài này, trị-vị trong một khu-vũ 24 ngàn cây số vuông và gần một triệu dân.

Vua Zogou chính tên là Ahmed Zogou, con một vị tù-trưởng của bộ-lạc Mati ở miền thâm-sơn xứ Albanie. Lúc thân-phụ qua đời, bà mẹ sợ các bộ-lạc dân cứu thù bắt con mình đi, nên phải cho con đi tới thành Vienne nấu nướng, học tập.

Kể có Âu-chiến phát ra, vừa gặp lúc ngôi vua Albanie bỏ trống đã một năm, Zogou muốn nhơn cơ hội này để quang-phục tổ-nghiệp, dựng lại quốc-gia, bèn đăng vào trong quân-dội Áo-Hung (Armées Austro-hongroises) ra trận giao chiến với người Serbes gần bên tổ-quốc mình. Quân - bộ Áo - Hung phong ngay cho Zogou làm chức quan đại-tá. Nhưng sau ông thấy ông này được cả quân dân Albanie duyệt phục, sợ một mai mất quyền thống trị đi chẳng, họ bèn cướp hết binh quyền của ông và buộc ông về ở thành Vienne, làm như giam lỏng ông vậy.

MÀY SỰ LẠ CỦA

Ông vua này

◆ Mười lần bị ám sát mà vẫn bình - an, một lần Mussolini tới nhà đuổi đi phải chạy.

◆ Như một vị vua nhà Lê mình đời xưa, biệt hiệu « chúa Chôm », lúc chưa lên ngôi, ăn uống thiếu chịu tứ tung, còn nợ nhà hàng tới 680 tách cà-phê chưa trả

◆ Đang báo mua rẽ được hai chiếc tàu binh mà để nằm mục trong bến.

Lúc ở đây, tuy trong bụng không có nhiều tiền, nhưng ông cũng giữ cách sanh hoạt phong lưu hào-phóng, đêm nào cũng dong chơi các tửu-quán trà-dinh, rượu sâm-banh chảy tuôn như suối. Lúc không tiền thì thiếu chịu lung tung. Một người phục dịch ở hàng cơm lớn nhưt thành Vienne bây giờ còn sống, thỉnh thoảng vẫn nhắc lại chuyện cũ, khoe khoang rằng mình hồi đó có bán chịu cho ông Zogou cả thấy 680 tách cà - phê. Mỗi lần đều có viết bông thiếu chịu để lại nhà hàng, luôn cả số tiền cho những người hầu hạ mà ông cũng thiếu chịu nữa.

Số nợ này chắc sau ông Zogou lên làm vua, nhà hàng ở Vienne gửi thư đòi hỏi một cách kín đáo và ông đã trả rồi.

TỚI khi các nước Đức Áo bại trận, ông Zogou mới được tự do trở về cố hương.

Nhưng lúc này toàn cõi Albanie rối loạn, đánh nhau tứ tung, vì bộ-lạc nào cũng muốn đem một người anh chị của mình lên làm chủ-tể.

Năm 1919, nước Albanie tuyên-bổ thành-lập dân-chủ. Một chánh-phủ lập ra, nhờ có ông Zogou làm Nội-bộ tổng-trưởng, nên chỉ trật tự trong xứ được khôi-phục mau mắn.

Cách sau mấy tháng ông được cử lên làm tổng-thống. Lúc ấy mới có 28 tuổi.

Việc trước nhưt của ông tổng-thống Zogou là ký điều-ước thân thiện với Ý để Ý cho mượn một ít tiền mở mang mọi việc. Từ đó ông thêm có oai quyền thế-lực mạnh, bèn tự tôn mình lên làm vua nước Albanie, lấy vương-hiệu là « Zogou đệ-nhứt thế ».

Sau lúc ông Zogou xưng vương mấy ngày, có một chuyện tức cười nôm ruột. Một tài - tử hát xiếc, người Đức, tên là Fischer tới diễn trò ở kinh thành Tirana. Va bận đồ sắc-phục hết sức kỳ-khởi hào nháng, có phường nhạc thổi kèn đánh trống đi dẫn trước mặt. Các ông hội-đồng thành-phố ở Tirana làm tướng là đức tân - quân của mình, mau mau đi rước Fischer về dinh đốc-lý, đọc chúc-từ một cách cung kính rồi nhưt định tiễn đưa nhà vua trở về hoàng - cung, mặc dầu Fischer gần cổ biện bạch rằng mình không phải là vua.

tánh của một dân - tộc còn giữ cổ tục ngàn đời, vẫn chia ra nhiều bè đảng, bảo chiến và nghịch thù xung đột nhau hoài. Các tù-trưởng có thế lực, ganh ghét vua Zogou và muốn dành lấy ngôi vua, cho nên họ tìm đủ cách ám hại nhà vua. Trước sau, vua bị thích-khách muốn đâm, muốn bắn, muốn bỏ thuốc độc, đến chín mươi lần, nhưng vua đều được thoát nạn. Trong hoàng-cung, chỉ có bọn thù-hạ thân tín lắm mới được trông nom miếng ăn miếng uống cho vua.

Bởi nội tình khó khăn, vả lại chính vua cũng không tài năng biến hóa một dân-tộc quốc-gia được như hạng Mustapha Kemal, thành ra không khuất - phục được nhơn tâm, không thực-hành được những việc sửa sang. Nội-chánh và binh bị thấy đều lòi thối. Mỗi việc cải cách chỉ có hình thức, không tinh-thần.

Nhà vua có sáng kiến dọn dẹp cửa biển Durazzo thành ra quân-căng, nhưng không có một chiếc tàu binh nào.

Tức cười, muốn có tàu binh, nhà vua gửi đăng các báo ở Hambourg bên Đức một lời rao như vậy.

Vua Zogou và Hoàng - hậu Geraldina. Hôm rồi, Hoàng-hậu mới dân-sanh hoàng-tử được 2 ngày thì nhà tan nước mất, lưu lạc quê người, khiến cho Hoàng-hậu bị kích thích dữ quá mà phát bệnh nặng có lẽ nguy đến tánh mạng

— « Tôi chịu mua những chiếc « tuần-dương-hạm cũ mà bán giá « rẽ ».

Rồi nước Albanie mua được hai chiếc tuần-dương-hạm với giá thật rẻ ; nhưng chỉ mua về để đậu trong bến mà chơi, chớ không dám cho chạy ra ngoài biển bao giờ.

Đã vậy mà vua Zogou vẫn xa hoa phóng túng, tha hồ rút rĩa tiền kho bạc thuế để cung phụng các cuộc xây dựng lầu đài vui chơi yến ẩm, không biết thương tiếc mồ hôi nước mắt của dân. Có người đã sánh vua Zogou như Ân-trư-vương ngày xưa. Vì đó mà dân-tính, oán hận, nội loạn liên miên, có có cho Mussolini chiếu theo điều-ước, dùng võ lực can thiệp và chiếm cứ Albanie làm đất bảo hộ như ta đã thấy.

Gia vong quốc phá, vua Zogou phải chạy qua nương náu bên Hy-lạp hiện nay và trong số Hoàng-đế thất-nghiệp của thế-giới ghi thêm vào một tên mới nữa.

MỘT BẢN CHU'NG TRÌNH

Thi hành ở Saigon và khắp các tỉnh Nam-ky

Tu' 10 Avril đến 30 Juin 1939

1' Tăng sức khoẻ cho toàn thể Quốc-dân.

2' Trừ tuyệt nọc bịnh phong-tình cho thanh-niên và bịnh bạch-đái-hạ cho phụ-nữ.

Nhơn dịp mới thành lập một nhà tổng phát hành tại Saigon nhà thuốc Lê-huy-Phách nhưt định thi-hành một bản chương-trình gồm có hai điều đặc-biệt sau này, để đáp lại tấm thanh-tình của anh em bà con đã tin dùng thuốc Lê-huy-Phách từ xưa tới nay.

I — Tăng sức khoẻ cho toàn thể quốc dân

Kể từ ngày 10 Avril đến hết ngày 30 Juin 1939, các ngài mua 4 thứ thuốc bổ sau này của Lê-huy-Phách (thuốc bổ của Lê-huy-Phách hay nhưt), dầu ở nhà tổng phát hành hay ở các đại-lý lục-tỉnh, thì cứ mỗi 1p. được biếu 1 hộp échantillon Vạn Năng Linh Bồ.

1' Lưỡng Nghi Bồ Thận số 20 giá 1p.00 (thuốc bổ thận đàn ông), chữa hết các bịnh đau thận, di-tinh, mộng-tinh, hoạt-tinh, liệt-dương. Hiệu nghiệm hơn hết.

2' Sâm Nhung Hoàn số 64 giá 1p.00. Các cụ già sức lực yếu suy, ít ăn, kém ngủ... dùng thuốc này khôi hết, tăng thêm tuổi thọ.

3' Tư Lai Bồ Huyết số 68 giá 1p.00. Đàn bà con gái huyết hư, đau mỗi thân thể, kinh kỳ trời sụi, dùng thuốc này bổ huyết, đổi huyết cũ sanh huyết mới, mọi điều như ý.

4' Phi nhi hoàn số 83 giá 0p.50. Trẻ em dùng thuốc này hết các bịnh cam sại, hay ăn, chịu chơi, lên cân, mau lớn.

Bốn thứ thuốc này là những thứ thuốc bổ quý giá vô ngần, hàng vạn vạn người dùng qua đều công nhận là những thứ thuốc bổ hay nhưt. Uống vào công hiệu ngay, nhưt là trong dịp này lại được biếu 1 hộp échantillon Vạn Năng Linh Bồ (thuốc bổ tâm-sức) để dùng kèm thì eái hay của 4 thứ thuốc này không có bút giấy nào nói hết được. Tất cả nam, phụ, lão, ấu hãy đòi cho được dùng mấy thứ thuốc trên, sẽ được mọi điều như ý. Vạn Năng Linh Bồ số 90 giá 1p.00. Ai mua 4 thứ thuốc trên từ 1p.00 được biếu 1 hộp échantillon thuốc này.

II. — Trừ tuyệt nọc bịnh Phong tình cho thanh-niên...

Số 12, Tuyệt trùng, nguyên giá 0.p60, bán giá đặc-biệt 0p.48

Số 22, Bồ ngũ tạng, 1p.00 0p.80

Những người mắc bịnh phong-tình chưa tuyệt nọc : tiểu tiện trong đục bất thường, có vẩn (filaments) ướt, đồ quí đầu, giắt thịt, mờ mắt, ù tai ; thân thể đau mỗi và còn nhiều bịnh vật nữa... dùng Tuyệt trùng số 12 và Bồ ngũ tạng số 22 của Lê-huy-Phách nhưt định tuyệt nọc, chắc như vậy.

và trừ tuyệt bịnh Bạch đái hạ cho phụ-nữ

Số 37, Đọa căn khí hư âm nguyên giá 1p.00, giá đặc-biệt 0p.80

Số 38, Tảo nhập khí hư trùng 0p.50, 0p.40

Đàn bà con gái có bịnh khí hư (trong Nam kêu là bạch-đái) bất luận là mới, lâu, nặng, nhẹ, ra khí hư, huyết bạch, tiểu tiện, đục, có gầy, có cận, chơn tay buồn mỗi, ít ăn, kém ngủ... dùng 2 thứ thuốc « Đọa căn khí hư âm » số 37 và « Tảo nhập khí hư trùng » số 38 của Lê-huy-Phách khôi hẳn bịnh bạch-đái, trăm người không sai một.

Cũng trong dịp này (từ 10 Avril đến 30 Juin 1939), quí ngài hoặc quí bà dùng mấy thứ thuốc trên (số 12, số 22, số 37, số 38), đều được hưởng giá đặc-biệt này. (Còn những thứ Cao, Đon, Hoàn, Tân khác của Lê-huy-Phách, khi mua đều phải trả như giá đã định, không có huê hồng chi cả). Dịp may ít có, xin chớ bỏ qua.

Nhà thuốc LÊ HUY PHÁCH

19, boulevard Gialong - Hanoi

Tổng phát hành toàn xứ Nam-ky (Bazar Xuân Nga 181 Boulevard de la Somme. Ở xa mua thuốc « lãnh hóa giao ngân » do nơi nhà thuốc chánh Hanoi.

95 thứ thuốc thần hiệu Lê-huy-Phách đã có trữ bán tại những đại-lý sau đây

(Saigon ; bán nhiều nhưt tại Bạch Loan 15, rue Amiral Courbet và dépôt Kim Tiến 191-193, rue Frère Louis, liên chợ Thái-binh. Téléphone : 21 486) Dương thị Huyền 109, rue d'Espagne. Bazar Văn Tân angle des rues Viénot et d'Espagne. Dakao : Đức Thắng 148, Bd Albert 1er. Saigon-Tandinh : Tân Y Quán n° 436 rue Paul Blanchy. Cholon : Bạch Loan 300, rue des Marins. Maison Hồng Đăng kinh nước mặn. Bentre : Maison Tân Thành Travinh : Maison Liên Hiệp, rue Texier, Maison Vĩnh Trường, Bd Krautheimer. Longxuyen : Trần văn Kế 142, rue de Commerce, Maison Thiên Hòa n° 51 rue de Commerce. Cùlaogiêng : Lê văn Bình Commerçant à Long-diên Chợ thủ. Thudaumot : Phúc hưng Thái. Cantho : Photo Hà đông. Librairie Bazar Tân Văn Quai de Commerce. Cairang : Bazar Thanh Yên. Camau : Nguyễn đạo Đức, Commerçant. Soctrang : Thanh-niên thơ-quán 72, Av. Đại Ngai. Mytho : Nam Cường thơ xá. Vinhlông : Maison Long Hồ 93 Bd Gialong. Tiểu cần : Phan tấn Triệu, dépôt des Pharmacies, Châu đốc : Thanh Huê 36, rue Lê công Thành Baclieu : Trang biểu Nghĩa 60, rue Lamotte de Carrier, Phong Thanh, Maison Thắng Nghĩa. Tinhbiên : Nguyễn ngọc Ân Commerçant. Sadec : Maison Quang Anh n° 2 rue du Théâtre. Maison Tân phước thành n° 3 Quai de Vinh-phước. Caolanh : Maison Hiệp Sanh Đường. Sadec : Phạm ngọc Xinh, dépôt en Pharmacie à Cái tàu thượng, Gocong : Photo à Gocong. Lapvo : Mon Kim Tuyền. Caimon : Nguyễn văn Ba. Canngan ; Dung văn Phúc bijoutier và nhiều nơi khác nữa.

QUẬN - CHÚA ĐI VÒNG NAM - KỲ

Nam-kỳ là một xứ nông-nghiệp, lâu nay chỉ sống về thóc gạo.

Ngoài những ruộng lúa phi-nhiều, dân Nam-kỳ ít nghĩ đến những phủ-nguyên nào khác nữa. Vì vậy những năm không xuất-cãng được lúa gạo, những năm gặp nạn thiên-tai, dân Nam-kỳ đã thường trải qua một cơn khổ-đốn.

Bao nhiêu năm khủng-hoảng đã cho chúng ta một bài học mắc giá; xứ Nam kỳ cần phải hành-trưởng sức hoạt-động ra ngoài phạm-vi của nông nghiệp, dân Nam-kỳ phải xoay xu hướng về công nghiệp mà bấy lâu nay chúng ta vẫn xao lãng.

Cải lương công-nghệ của xứ Bắc-kỳ còn đầy. Chúng ta hãy xét xem. Ở Bắc-kỳ, quan Thống-sứ Châtel đã rằng khuyến-khích nền công-nghệ trong đám nông-dân, nên sự sanh-hoạt của, dân quê xứ Bắc cũng bớt cực-khổ hơn trước. Mỗi gia-đình nông-nghiệp đều có thêm một tiền công-nghệ trong nhà, để làm một nghề phụ-thuộc cho nghề-nông đang cho dễ sống.

Ở xứ Nam-kỳ công-nghệ còn phôi thai. Mặc dầu chánh-phủ đã mở những lớp học nghề như lớp dạy may, dạy làm giày ở trường học Đạ-kao, song còn thiếu nhiều thứ công nghệ khác.

Một xứ muốn giàu, nếu chưa có hẳn một nền kỹ-nghệ cơ-khí, thì ít ra cũng phải có một nền công-nghệ khác, có thể giúp cho dân xứ ấy khỏi phải tiêu thụ sản vật ngoài.

Vì vậy chúng tôi mỗi khi nghĩ đến nền công - nghệ của xứ Nam-kỳ còn thua kém quá, còn ít ỏi quá, chúng tôi không tránh khỏi sự lo ngại.

Song chúng tôi cũng không đến nỗi phải hoàn toàn thất - vọng, vì chúng tôi thấy rằng mấy năm nay cũng có nhiều bạn thanh-niên đứng ra lo mở mang công nghệ cho xứ Nam-kỳ.

Như những hột xoàn mới mà mỗi năm xứ Nam-kỳ phải mua của người Ấn-độ và người Xiêm có tới bạc triệu, thì có tiệm «Quận-Chúa» đứng ra lo giữ cái mối lợi ấy cho xứ sở. Nhằm cái mục đích mở mang công nghệ, ông chủ tiệm ấy không những lo việc mài hột xoàn làm đồ nữ trang mà còn tính dạy cho trẻ em cái nghề của mình nữa. Ông có cái hoài bão rằng sau này bao nhiêu hột xoàn người trong nước dùng đều phải do tay người cùng nòi giống chế ra. Một món tiền không phải nhỏ sẽ giữ được trong nước, khỏi phải do tay bọn Ấn-độ, Xiêm-la chuyển về nước họ.

Nền công nghệ của xứ này tuy đã có người lưu ý đến, song tiếc thay! còn một cái tệ đoạn nó làm hại cho công nghệ không phải là ít. Ấy là sự giả dối. Chúng tôi lo rằng nếu một số nhà công nghệ ở xứ này nếu cứ dùng mảnh lối giả dối mà lường gạt người tiêu thụ thì nền công nghệ của ta mới phôi-thai sẽ mau chết yểu.

Vì dụ tôi chế ra một món hàng. Tôi vốn là nhà buôn hiệu tâm-lý người mua thường ưa thanh, chuộng lạ. Tôi liền nói là hàng của tôi tự bên Mỹ, bên Anh, buôn về. Tôi bán được giá rất cao, ăn lời thiệt nhiều. Thành ra người tiêu thụ món hàng ấy bị lường gạt, mất tiền mà mua phải đồ giả.

Một người bị lường gạt nói ra, rồi có trăm ngàn người biết. Như vậy sau này ai còn dám đến các nhà công-nghệ Annam nữa.

Tiệm Quận-chúa có lẽ cũng vì lo xa về cái tệ - đoạn ấy nên đã chẳng lo tốn công, tốn của, cho

một chiếc xe hơi đi lục-tỉnh từ bữa chúa nhật 16 Avril đăng cất nghĩa và thí-nghiệm những hột xoàn mới của tiệm ấy cho hết thảy mọi người thấy rõ.

Những người dùng hột xoàn sẽ được dịp thấy rõ thật, giả ra sao.

Cải sáng kiến của ông chủ tiệm Quận - Chúa thật đáng khen và cũng là một tấm gương cho hết thảy các nhà công-nghệ khác đáng soi chung.

Cây ngay không sợ gió lớn.

Người chơn-chánh không sợ gì phơi mình ra trước ánh-sáng. Nếu nhà công-nghệ nào cũng chịu đem nghề của mình ra cho công chúng xét đoán một cách chính đại quang minh thì sự giả dối sẽ bị tiêu diệt mà công nghệ xứ này có thể tiến được một bước dài.

Chúng tôi mới vừa tiếp dạng tin cuộc hành trình xe nữ-trang Quận Chúa đăng công chúng hoan nghinh. Quan chủ-tỉnh Tanan và phu-nhơn xem thử hột xoàn rồi ngài viết trong quyền sổ vàng Quận Chúa :

L'initiative de la maison Quận Chúa mé-rite le plus grand succès. Elle ouvre la voie à une industrie et un commerce qui doivent prospérer et faire bien des - Heures.

La démonstration au cercle franco-annamite de Tanan a suscité un vif et légitime intérêt de la part des dames Annamites et leurs époux toujours prêts à leur être agréables.

« Cải sáng kiến của nhà Quận-Chúa đăng thẳng lợi hết sức.

« Quận Chúa mở đường cho nền công-nghệ và thương-mại sẽ thịnh vượng, sau này làm cho nhiều phụ nữ được sung sướng.

« Cuộc thử hột xoàn mới ở nhà xét Pháp-Nam Tanan để khêu gợi lòng ham thích của phần-nhiều đàn bà Annam và các ông muốn làm vui lòng ái-phụ.

Quan chủ-tỉnh Gò-công viết : Rompant avec les vieilles pratiques du petit troc, dans une voie inexplorée, la maison Quận-chúa travaille, produit elle-même, mieux, montre comment elle s'y prend et permet de comparer aussitôt.

La formule est heureuse et doit profiter à son auteur ».

« Bỏ các phương pháp cổ - hủ trong cuộc thương mại, nhà hàng Quận-chúa đã bước vào con đường chưa ai đi tới và tự mình chế-tạo, hơn nữa, lại còn chỉ rõ dạng người ta có thể so sánh liền.

« Cải phương pháp này dạng tốt đẹp và chủ tiệm ấy dạng thành vương ».

Chúng tôi thành thật chúc cho cuộc hành trình của nhà Quận-chúa đăng kết quả.

NHỮNG PHÁP-LUẬT ĐIỀN CHỦ CẦN BIẾT

Sự cho mượn dài hạn

(Tiếp theo)

CHƯƠNG THỨ I QUYỀN-LỢI CỦA NGƯỜI MƯỢN DÀI HẠN

Người mượn nhà hay đất dài hạn có thể nhượng quyền của mình hay là đem nhà đất cho người khác mượn lại. Tuy nhiên, kỳ hạn cho mượn, bất cứ vào lúc nào, không được quá hơn hạn của mình mượn trước.

Trong thời-kỳ mượn dài hạn, người mượn được quyền phụ-thêm.

Người mượn dài hạn có thể thuê nhận những quyền địa-dịch chủ-động (servitudes actives) làm lợi cho nhà đất mượn, hay làm văn-tự chịu nhận những quyền địa-dịch thụ - động (servitudes passives) thuộc về nhà đất ấy phải chịu, nhưng chỉ làm trong thời-hạn mượn

PHÁP-LUẬT LUẬN-ĐÀM

của

PHAN-VAN-THIỆT

Luật-khoa Cử-nhơn

mà thôi và phải báo cho người sở hữu-chủ biết.

Người mượn dài hạn đối với người lãnh khai các hầm mỏ, cũng có quyền lợi như người ứng-dụng-thầu-lợi vậy.

Người mượn dài hạn không được thay đổi gì về nhà đất ấy để làm cho nó giảm mất giá trị nó đi.

Nếu có làm công việc gì cho tốt đẹp thêm hoặc xây đắp nhà cửa làm cho giá trị nhà đất ấy tăng lên, thì khi hết hạn mượn không được triệt phá đi, cũng không được đòi bồi thường.

CHƯƠNG THỨ II

NGHĨA VỤ CỦA NGƯỜI MƯỢN DÀI HẠN

Người mượn dài hạn không

được bỏ nhà đất mình mượn để tránh khỏi phiền lụy và khỏi phải thi-hành các điều khoản bắt buộc.

Người mượn dài hạn phải đảm đương mọi sự tu bổ thuộc về nhà cửa lúc mình nhận mượn đã sẵn có rồi, hay là chiếu theo kế-ước mới làm ra về sau.

Tuy nhiên, nếu có bằng cớ rằng vì sự ngẫu - nhiên, vì thế-bất-khả-dịch, hoặc vì những sự khuyết-điểm trong cách kiến-trúc đã có khi trước mà thành ra nhà cửa ấy hư đổ, thì mình không phải làm lại.

Người mượn dài hạn còn phải chịu các thuế vụ hàng năm cũng như người ứng-dụng-thầu-lợi.

TIẾT THỨ V

Địa-dịch

Địa-dịch (servitudes) là những sự phiền-lụy buộc vào một sở nhà đất nào, để lợi-dụng cho một sở nhà đất của người chủ khác : những sự phiền-lụy ấy hoặc là sự hạn-chế tự-do của chủ sở nhà đất thứ nhất trong sự thừa hành quyền lợi của va, hoặc là một sự hạn cho người chủ sở nhà đất thứ nhì có quyền được lợi dụng trên nhà đất của người chủ thứ nhất.

Địa-dịch là do ba duyên-cớ :

- 1' - Do địa-thể tự nhiên
- 2' - Do pháp-luật bắt buộc.
- 3' - Do các sở-bữ-chủ ước-định với nhau mà đặt ra, (Còn nữa)

Descours

et

Cabaud

Représentant
l'exclusif

SOIR DE PARIS

BOURJOIS

Hay tuyệt trần

Ông Đoàn-văn-Huân chủ tiệm Cao-Nghĩa ở tại Qui-nhơn có viết cho chúng tôi một bức thư, tôi xin đăng nguyên-văn như dưới đây :

Thưa ngài,

Tôi xin tin ngài rõ rằng thứ thuốc trị Bạch - đái và Tử-cung hiệu NHANH MAI của ngài, hay tuyệt trần, vì vợ tôi đau bệnh ấy đến nay hơn một năm, uống đủ thuốc mà không thấy lành, nay chỉ dùng 2 ve thuốc hiệu NHANH MAI đã thấy 10 phần giảm đến 9 ; nhưng tiếc vì hôm trước ngài chỉ gởi ra bán cho tôi có 2 ve, nên nay không có dùng tiếp. Vậy ngài làm ơn gởi ra gấp cho tôi 5 hộp Bạch-đái và Tử-cung, giá mỗi hộp 0p.40. Kính chúc ngài và quý quyến vạn an.

Một bà quả phụ
mập quá, muốn ốm

Lần thứ nhứt con
gái ra làm làng

XUống minh lâu nay đã các thứ thuốc ra đời, nhưng chắc chỉ còn thiếu thuốc này chưa thấy ai phát - minh : Làm cho người mập quá được ốm lại.

Trên Nam-vang, một bà quả-phụ Việt-nam, vốn nhà giàu có, năm nay ngoài 50 tuổi, mặc dầu gối chiếc tuổi cao, bà thấy đời mình phong lưu sung sướng không có điều gì phải mong mỏi hay ân hận nữa.

Chỉ có một điều ân hận, là sao bà thấy mình béo to phệ phịch, trong khoảng mấy năm sau đây, cứ ít tuần bà cân lại thấy nặng thêm một vài kilô, hiện bà được 102 kilô rồi mà chưa phải hết. Xứ Namvang ở gần nhiệt-đới hơn ta, tiết trời nóng bức như lúc này, cái kho thịt mỡ kia tất là khó chịu lắm.

Cho nên bà chỉ có một điều mong mỏi là sao cho ốm bớt đi.

Bà tới một ông lang khách-trú, cầu ông cho thuốc cách nào rút bớt thịt của bà ra. Ông lang coi mạch rồi đòi 20p. cam đoan rằng bà sẽ được như ý.

Không dè tiền mất tật mang ; sau khi uống thuốc ít ngày đi cân lại, thấy số thịt nặng thêm một hai kilô nữa.

Bà nổi dóa, đồng xuống Saigon mượn trang-sư kiện ông lang khách trú nọ về tội khi-biến.

Chuyện mới tới đó thôi.

VIỆT-BẢO mới đăng tin rằng cô Bùi-thị-Bào người Mường quán làng Quỳnh-lâm, huyện Thạch-thành, tỉnh Thanh-hóa, 22 tuổi và tốt nghiệp bằng Sơ học Yếu-lược.

Làng cô chỉ một mình cô biết chữ, nên làng thỏa thuận bầu cô làm chức hương-bà, trông coi các việc sổ sách giấy má của làng. Cô quyền hương-bà đã 7 năm trời nay, ông huyện Nguyễn-văn-Hiền đổi tới cho cô được thiết thọ và hôm cử lễ lạc-thành Đền Phố-Cát, nhân cô cùng các tông-lý tề tựu tại Đền để chào quan Công-sứ, quan Tổng-đốc đến chủ tọa. Ông huyện Thạch thành có xin hai vị chủ tỉnh cấp bằng cho cô về công việc mẫn cán của cô làm đã mấy năm nay. Lời yêu cầu của ông huyện đã được quan Công-sứ và quan Tổng-đốc chuẩn y và hứa để xin cấp bằng cho cô Bùi-thị-Bào.

Còn cô Bào, cứ chỉ lạnh lợi, nói năng hoạt bát, cô cho chúng tôi biết làng cô được 13 xuất đinh, 18 mẫu ruộng, và 20 mẫu đất. Trừ cô có biết chữ, còn thì thất học cả. Làng cô đương xin quan trên lập trường, vì đi học trường huyện thì xa quá. Chính người em gái của cô chỉ học được vài năm rồi thôi.

Nam-kỳ ta biết bao chị em học khá mà ở ruộng rầy, không ra làm hương-chức để lo công việc hữu ích cho làng xóm chẳng hơn.

Hiện ở tại Giadinh

Lương-y HUYNH-QUOI-NHON chủ nhà thuốc hiệu Chia Khóa Quoi-Nhon-Đường tại Giadinh.

Chuyên môn trị bệnh ho lao, ho ồm, suyễn, ra máu, bạch đờm, mạch lương và ung độc.

Một việc hữu ích không nên bỏ qua

Khi ông đã đến tuổi già, sức lực suy kém, mắt mờ, tai lảng, sự ăn ngủ giảm bớt, làm việc, hoặc đi đứng lâu sẽ thấy mệt mỏi vô cùng.

Dùng Sâm Nhung Bồ Thận hiệu ME CON của nhà thuốc PHỤC-ĐANG ông sẽ thấy mình mạnh và lần lần trẻ lại, ăn biết ngon miệng, ngủ yên giấc, sức làm việc không thua gì trai tráng. Người trung-niên dùng nó, những bệnh di-tinh, mộng tinh, đái đêm v.v. sẽ không còn ; nó còn làm cho sức lực mình thêm sung túc, sự giao hợp được lâu dài và không thấy mệt mỏi. Hàng phụ-nữ dùng nó máu huyết sẽ được tốt và đều, nước da hồng hào, sắc đẹp con mãi mãi. Học-sinh dùng nó, trí tuệ mở mang, học hành thêm tấn bộ.

Nói tóm lại thuốc Sâm Nhung Bồ Thận T.nh là một phương thuốc rất có ích cho tất cả hạng người. Nó đã được nhiều thư bạn khen và khuyến khích.

Mỗi ve 0p.60. Ngâm với 1 lít rượu trắng, mỗi lần ăn cơm uống chừng 1 ly nhỏ, nếu không biết uống rượu hãy dùng chừng một muỗng thuốc pha vào hai muỗng nước ấm ấm mà uống vào những bữa ăn.

Mua thuốc xin do :

Phục - Đang Phòng Dược

130, rue de Paris - Cholon

Muốn biết có thai thật chăng ?

Quý bà có thai chừng ba tháng, khí huyết suy kém, không đủ sức trợ giúp thai nhi, nên thai yếu không máy, chỉ thấy mất kinh mà lại sanh bình chổng mặt, bần thần, ăn uống ít, hay bợn dạ v.v. vân... không rõ thật phải chăng có thai không, vậy nên uống vài hộp Dưỡng thai số 1 hiệu Bạch-Quang trong tháng đó sẽ thấy hết bệnh, ăn ngon, ngủ dặng, thai máy, chừng đó quả thật là có thai thì mỗi tháng nên dùng chừng 2 hộp tới chừng sanh dặng an bõn dễ dàng, ít đau bụng, đứa trẻ sanh ra mạnh mẽ và ít bệnh. Mỗi hộp 1p. và có bán khắp nơi. Mua sĩ do nhà thuốc BẠCH-QUANG, 274 rue Paul Blanchy prolongée Pnhuan-Saigon - Téléphone : 20.842 và depôt Kim-Tiến tổng đại-lý, 191-193, rue Frère Louis - Saigon - Tél. : 21.486.

«MAI» N° 83 - 28 AVRIL 1939 - TRANG 17

THI TRƯỞNG TIN TỨC

GIÁ LÚA

Ngày 26 avril 1939 theo giá lúa ở các nhà máy Cholon bán nguyên bao 68 ki-lô,
Lúa thượng-hạng : 4.10—4.15
Lúa hạng nhứt : 3.95—4.00
Lúa hạng nhì 40% Japon 3.90—3.95
Lúa h. nhì 50/55% Java 3.60—3.65
Lúa thường dùng 3.56—3.57

GIÁ BẠC

Taux Officiel 107.00
Banque de l'Indochine 10. 00
Banque Franco-Chinoise 10. 00
Honkong et Shanghai 10. 00
Chartered Bank 10. 00

GIÁ ĐỒNG BẠC CŨ

Ngày 26 Avril 1939 1p.15 1/2

GIÁ GẠO

Ngày 26 Avril 1939 bán lôn bao 60 k. 700.

Gạo số 1, 25% tằm 5,97—6,00
Gạo số 2, 40% tằm 5,69—5,65
Gạo số 3, 50/55% tằm 5,35—5,40
Gạo lức 5% lúa 4,20—4,25
Tằm số 1, số 2 4,65—4,70
Tằm số 3 2,45—2,50
Cám trắng 1,15—1,20
Cám lức 1,15—1,20

HEO

Mỗi 100 ki-lô 35,00—36,00

GIÁ BẮP

Đỏ mỗi 100 ki-lô 9,75 9,80
Trắng (không định giá)

GIÁ DỪA KHÔ

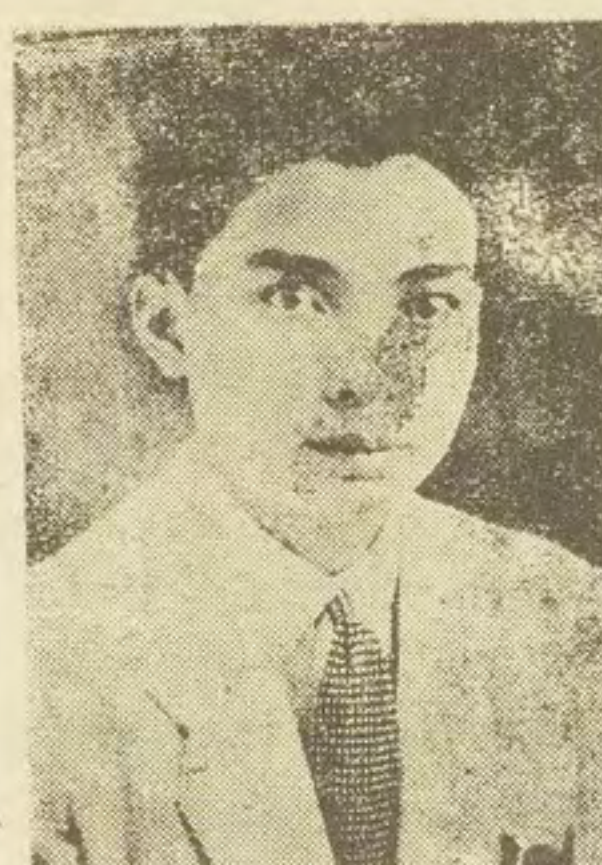
Dừa khô Saigon 100k. 13p.50—13,75

GIÁ ĐƯỜNG

Đường cát trắng 100 27,50

GIÁ CAO-SU

Saigon 26-4-39 1p.20 mỗi ki-lô
Paris 24-4-39 cpt. fr. 13,65 le k.
Londres 25-4-39 cpt. 7 d 15/16 p.a.
Londres 25-4-39 ter 8 d. 1/16p.a.
Singapoure 25-4-39 cpt. 0p.27 1/8
New-york 25-4-39 cpt. U.S. 15p.60

TÌNH DUYÊN TRẮC TRỞ !

SỰ NGHIỆP DỒ DANG !

GIA ĐẠO BẤT HÒA !

mà cầu đến giáo-sư Nguyễn-huy-Yến, ông sẽ chỉ rõ cách thức cho ta được kết-quả trong mọi việc. Muốn được phát đạt trong thương trường, các nhà buôn hãy dùng bùa chiền tài của ông. Trên đường tình ái, nếu các nam nữ thiếu-niên muốn tránh đau khổ của thất vọng, hãy đến tại phòng coi bói của ông. Ở xa chỉ cần gửi chữ ký, tên, tuổi và mandat 1p.00 hoặc 17 con có 0p.06. Trong 3 ngày sẽ có quí kỳ gởi tới nhà.

M. NGUYỄN-HUY-YẾN Professeur Astrologue
82 10 RUE MASSIGES - SAIGON

VAN VUI

Nhà nông tân-thời

Điểm tâm : tách nước, đĩa khoai Sầu tháng trôi đi cái mùa mưa, lang. Chàng đi du lịch khắp ruộng bờ, Ăn xong thay áo để ra đàng. Để coi chừng nước, giữ chuột họ, Quần,thứ culotte nhưng không túi, Thung dung như một « anh-dé-dưa » (ingénieur)

Chàng xách canne theo dõi lũ bò, Quanh nhà chàng có cái vườn hoa, Để ra đồng ruộng nhảy tango, Ở trong trồng đủ thứ rau cà, Đầu đội nón mode của gái mới, Khi chị đi chợ quên mua giấy, Chon mang s-ki đất phèn tô. Là anh có dịp hút xi-gà.

Mặt trời càng ngày càng lên cao, Nghe anh kể sướng mà mình ham, Mười một giờ trưa, trồng tan hầu Bối vậy có nhiều ông tây sang, Chàng cũng xách nón từ giá sở, Cũng ghét ở đất Pháp cực khổ, Để vẽ biệth thự, bên khóm lau. Sang qua làm ruộng bên Annam !

Những ngày rảnh rang, chàng ngâm thi,
Để đưa con ngựa, vợ làm bi,
Kẻo ngày mai này tài chánh hụt,
Bởi vì hôm rầy mua làm-lì.

Cần kíp cho ai mắc bệnh ho lao

Nguyên văn một bức thư
Monsieur Lê-văn-thành, đốc-phủ en retraite Phú-nhuan Saigon
à Monsieur Trịnh-văn-Hào, Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne Tân-dinh Saigon

Kính ông.-- Tôi có đứa con mắc bệnh lao lâu ngày uống đủ thuốc không hết, chỉ nhờ 3 hộp thuốc gia-truyền của Trịnh-nãi-Lou (nội tổ ông) mà hôm nay bệnh ho nó đã tuyệt. Thật rõ ràng là mọi phương thuốc hết sức hay. Tôi xin lấy danh dự mà đảm bảo và xin giới-thiệu cho ai mang bệnh nguy hiểm ấy nên mua dùng, khỏi lo tiền mất bệnh cho. LÊ-VĂN-THÀNH Secrétaire particulier du Gouverneur Général Pasquier đốc-phủ en retraite à Phú-nhuan Saigon.

Mỗi hộp giá 3p.50 (uống nhiều ngày). Ở xa gửi mandat mua thuốc cho ông đốc-học Trịnh-văn-Hào theo địa chỉ trên đây.

TIENG PHAP

học nói rất dễ, tấn phát mau lẹ, tại trường

La Conversation Française

tục kêu bằng

RAPID' PROGRESS

của ông PIERRE ROUSSEL 260, rue Richaud - Saigon
Có 2 lớp riêng cho phụ-nữ — Có gởi bài đến nhà

TRƯỜNG

ĐẠO THAO VY

ở đường ROLAND GARROS

là một trường tiểu-học tổ-chức hoàn toàn và dạy mau tân tới

NEO-TONIO

RƯỢU BỎ MÁU BỎ

Dưỡng thai và sau khi đẻ nên trường phục Néo-Toniq
Ăn ngon dễ ngủ, mau lệu, ngừa bệnh lao về sau. Rượu có nhiều chất bổ dưỡng cho máu.

Ông hiệu chắc chắn.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

DAILY Pharmacie **KIM-QUAN**

50, Bonard SAIGON — Tél. : 21 484

NGƯỜI DÀN-BÀ

NGƯỜI VIẾT: PUCHO

(Tiếp theo số 82)

Cô tư Thời nghe người của cô toan về đưa nương cũng đang cùng chung một cảnh như cô, cô ngơ ngẩn như người mất vía. Cô không để trong đời này lại có một người thứ nhì, lòng dạ độc ác như cậu hai Tịnh. Nghe chuyện người, cảm chuyện mình, hai hột nước mắt chảy ở khóe. Lấy chéo khăn chấm mắt, cô tư hỏi di hai Hựu:

— Di bây giờ ở đâu?

Di hai Hựu đáp:

— Tôi ở trên Bàn-cờ.

— Hồi đó tôi nghe nói di ở trên sở cao-su nào đó mà,

— Phải! hồi đó tôi ở trên Hà-hung trong vườn cao-su bà Ve, tôi mới dọn về Bàn-cờ ở mấy bữa rày.

— Di ở nhà hay ở phố?

— Tôi muốn một cái nhà là nhỏ, ban ngày con tôi đi bán trái cây tôi về đi bán chè hột khoai.

— Nhà di có ai ở nữa không? Còn con gái của di có chồng chưa?

— Nhà tôi chỉ có hai mẹ con mà thôi, con gái tôi cũng trọng rồi mà nó không chịu lấy chồng, nó nói ở vậy nuôi tôi.

Nghe nói, cô tư mỉm cười rồi lặng thinh đứng suy nghĩ một lát, cô nắm lấy cánh tay di hai Hựu, cô nói:

— Tôi bây giờ ở Saigon không có ai quen, trừ ra cô hai Tiên, mà bây giờ cô đi đâu thì tôi không biết, thôi di cho tôi về ở đậu mỗi tháng tôi trả tiền cơm cho di.

Di hai Hựu là người có sẵn lòng dạ như từ, lại nghe lại - lịch của cô tư Thời, di cũng hiểu biết được chút ít, di biết cô tư tánh tình khờ khạo thật thà nên di thành thật nói:

— Mẹ con tôi nghèo khổ, nhà cửa rách-xạc, ăn uống lười thôi. Tôi sợ ở ở chịu cực không nổi.

Cô tư lật dật chặn lời.

— Không sao đâu di, tôi bây giờ có còn trông mong chi nữa, tôi chỉ muốn cho có một chỗ dung thân yên trí lo buôn bán nuôi miệng. Nghề buôn thì tôi không thạo, có di dạy biểu thì may mắn lắm, tôi còn mừng, còn vui thêm nữa.

— Cô nói vậy cũng đáng. Thôi cô đứng đây đợi tôi một chút.

Nói rồi di hai Hựu ngang lộ, chạy qua phía bên kia lẽ, vô tiệm bùng rồ đồ, trở ra kêu một cái xe thô-mô chở va-li của cô tư rồi hai người lên xe về Bàn-cờ.

Bàn-cờ.

Các ngài, ắt hẳn cũng có nhiều người chưa từng nghe đến hoặc chưa có dịp viếng qua. Chính là một cái ở của dân nghèo, cái xóm của các hạ lưu.

Bốn năm năm về trước Bàn-cờ là một chỗ ghê tởm, sầm uất. Ban đêm di ngang qua không khéo cũng bị quân gian làm hờn. Nhưng hiện giờ những lẽ tồi tệ hốc lột cũng giảm mất nhiều vì mấy năm kinh tế khó khăn thiên hạ kéo nhau vào vườn đất cắt nhà ở đông đúc.

Người thì đông mà nhà cắt không thứ tự, nên đường ra vô trong xóm không khác một bản cờ, người xa lạ vô ra phải ngơ ngác.

Nhà của di hai Hựu không phải là một cái nhà đẹp như trong xóm nhưng cũng không đứng vào một hạng xấu lắm. Nhà của di một căn một chái cửa sập bằng lá. Phía trước có một cái sân nhỏ rào chung quanh bằng chà tre. Hai cây bông lồng đèn đỏ ở cách khoảng chừng một thước làm cái cửa ngõ đi vô. Nhờ có nhánh dài, nên di hai Hựu nhánh này qua nhánh nọ làm cái cửa vòng nguyệt coi cũng ngộ đến. Nửa tấm dạp giường cũ làm cái cửa ngõ. Qua khỏi cửa giữa sân có một cây đu đủ còn nhỏ cao chừng một thước rưỡi, dưới gốc có để một cái khay nước, một cái chậu và hai cái bình nhỏ. Sân đất sét nhiều mà có trồng rau, bông nhưng bộ không đủ nước tưới, nên coi củi hết. Cái chái nhà phía mặt là chỗ nấu ăn mà không có cửa, nên dóm vô thấy sông chén, hờn lò, nồi ơ, trách trả. Nhà trên, đằng trước lót một bộ ván đầu có lẽ lâu năm và nặng lau chùi nên coi củi mà lảng mướt, dựa vách ngăn buồng một cái bàn thờ trên có treo một tấm liễn đồ có một chữ Phước to tướng, lơ, chơn đèn, kỷ trà đều bằng cây trắc. Đồ tấm mành đồ lên thấy một cái buồng nhỏ để một cái giường tre trên có treo một cái mùng cũ, dựa vách một cái tủ nhỏ. Vách hai bên và phía sau đều bằng lá. Nhà coi sơ sai mà sạch sẽ vén khéo. Thấy cái nhà cô tư ưng bụng. Tuy hẹp nhưng không ai dụng, ba người chung chạ cũng vừa, lại có hơi vắng vẻ thanh tịnh cô thích lắm.

Di hai Hựu chờ cho cô tư cất đồ và thay quần áo, rồi di xuống bếp nhúm lửa nấu cơm.

Đương ngồi vo gạo dưới góc cây đu đủ, di hai Hựu trực thấy con gái của di đi bán về. Di để ý ngó trong gianh thấy trái cây thì còn nhiều mà lại về sớm nên hỏi:

— Bữa nay đồ bán chưa hết mà sao con về sớm dữ vậy?

Trong nhà, cô tư Thời đương thay áo, nghe tiếng di hai Hựu cô con của di hai Hựu, tuổi trạc chừng 19 hai mươi, mặt mày đen dứa mà có duyên, cặp mắt lạnh mà sáng suốt. Cô bán một bộ đồ vải đen

— Trời ơi, tiền góp với tiền chờ mỗi ngày dư lại lối chừng bảy tám xu, rồi tiền đầu mà ăn, tiền đầu mà để dành đóng ba - tăng!

— Thì cũng rán tiền tặng chó biết sao cô!

Câu chuyện đến đây, di hai vừa bụng nổi gạo đi vô. Nghe hai chị em «mới» nói chuyện di cũng xen vô, di nói:

— Đồi càng ngày càng khổ, mà thuế vụ nặng nề quá đi cô. Không buôn bán thì làm sao!

Cô hai Trừ nẫu đồ ăn rồi lau chén dĩa dọn trên một cái mâm cây. Thường bữa, hai mẹ con, hề nấu ăn rồi thì dọn tại nhà bếp, dưới đất, ăn xong dọn dẹp gọn gàng. Bữa nay cô cô tư nên dọn lên nhà

cụt, đầu đội nón xắm vành lớn khu nhon.

Vừa xô cánh cửa vạt tre bước vô, cô gái ấy miệng cười ngẩn ngẩn trả lời câu hỏi của di hai:

— Bán gì được! Bữa nay tôi chạy gần chết, còn một chút nữa thì bị đổ hết gánh.

Di hai tự nhiên hỏi:

— Cái gì dữ vậy?

— Bữa nay nó xét ba - tăng hội, tôi đi mới tới đầu đường Ech-banh gặp con tư Lùng gánh gánh chạy, nó nói tôi mới hay, chạy về theo nó một muốn đuổi hơi.

Rồi cô cười như chuyện thường tình chứ không phải là một chuyện đáng buồn đáng sợ. Lúc ấy cô tư vừa bận xong chiếc áo cụt, cô bước ra. Di hai chỉ con mình mà giới thiệu với cô tư.

— Đây, cô tư con nầy là con gái của tôi đó. Cô tư mỉm cười.

— Chỉ đây là con của di?

— Cô đừng kêu nó bằng chị. Nó nhỏ hơn cô. Có kêu nó bằng em thì phải hơn! Nó tên con Trừ.

Rồi xoay lại nói với con..

— Cô Tư đây, quen với má, hồi má còn ở với cô hai Tiên, cô bây giờ ở đậu với má. Thôi con đem giống gánh cắt đi rồi vô bổ thêm củi vô bếp lửa mà vo gạo rồi sẽ nấu cơm ăn.

Cô hai Trừ đem giống gánh để dựa vách, mành cái nón lên đầu gánh rồi vô bếp. Cô tư muốn làm quen nên đi theo và hỏi:

— Cô hai, hồi này tôi nghe cô nói gì mà xét ba tăng hội?

Cô hai Trừ cười rồi nói:

— Ở Saigon này có không biết sao? hè đến mùa giã thuốc thân thì lối tháng bảy tháng tám tây hết thảy lính mấy bộ, ngày nào họ nhứt định ra đón xét mấy ngõ đường, chặn cửa chợ rồi xét giấy thuế thân, ai có thì thôi không có thì bắt. Còn tại tôi đây, buôn gánh bán bưng cũng vậy, hề lâu lâu bị xét một lần, ai không có ba-tăng thì biện nó lấy hết giống gánh đem bỏ phủ-de, chừng nào có tiền lại chuộc mà phải chạy tiền đóng ba-tăng thì thôi sặc, còn phải bị phạt nữa!

— Phạt cái gì?

— Phạt tội không có ba-tăng đó!

— Sao cô không đóng ba-tăng đi?

— Muốn đóng hông chết chờ ai muốn trốn chi, mà ngặt vì không tiền. Hôm trước dư được ít đồng tôi tính đóng, kể mà tôi bệnh ở nhà mấy bữa, lớp chạy thuốc, lớp chạy ăn, nên không còn đồng nào. Chừng mà tôi mạnh, tôi đi vay hai đồng làm vốn, tính để bán lâu lâu có dư rồi cũng đóng ba-tăng cho rồi.

— Cô vay tiền như vậy rồi trả làm sao nó!

— Tôi góp mỗi ngày một cái, góp ba mươi ngày.

— Dữ hơn! hai đồng mà góp thành ba, sao mà mắc dữ vậy?

— Ở đất này thì vậy đó cô! mà còn rẻ a, có chỗ họ còn «dùm» mắc hơn nữa.

— Cô bán mỗi ngày lời bao nhiêu?

— Có khi hai cái, có khi ba cái hông chừng, mà bị tiền chờ hết chín xu rồi.

— Trời ơi, tiền góp với tiền chờ mỗi ngày dư lại lối chừng bảy tám xu, rồi tiền đầu mà ăn, tiền đầu mà để dành đóng ba - tăng!

— Thì cũng rán tiền tặng chó biết sao cô!

Câu chuyện đến đây, di hai vừa bụng nổi gạo đi vô. Nghe hai chị em «mới» nói chuyện di cũng xen vô, di nói:

— Đồi càng ngày càng khổ, mà thuế vụ nặng nề quá đi cô. Không buôn bán thì làm sao!

Cô hai Trừ nẫu đồ ăn rồi lau chén dĩa dọn trên một cái mâm cây. Thường bữa, hai mẹ con, hề nấu ăn rồi thì dọn tại nhà bếp, dưới đất, ăn xong dọn dẹp gọn gàng. Bữa nay cô cô tư nên dọn lên nhà

trên. Chừng vậy lại ăn, cô tư nói:

— Di hai, không nói đầu chi di, tôi về đây ở thấy tình cảnh của di nghèo tôi cũng thương, lại cách buôn bán của cô hai đây cực khổ tôi còn đây được ít chực để tôi đưa cho cô hai ít đồng đóng ba - tăng để đừng buồn bán cho dễ. Còn tôi không lẽ ở không ăn hoài, để ít ngày tôi dò coi có thể buôn bán món chi đừng tôi cũng đi bán, chứ nếu không lo, còn mấy đồng tiền ăn hết rồi làm sao?

Di hai Hựu nói:

— Cô nói tôi cũng cảm ơn, sợ lấy tiền của cô rồi làm sao tôi trả chỗ nời.

— Không sao đâu di. Cũng như tôi trả tiền cơm trước cho di, mà di cũng đừng ngại, di hãy coi tôi như con cháu. Bề nào tôi cũng phải nhờ nơi di chỉ dẫn.

Cô Trừ nghe nói bụng cũng mừng, lại thấy cô tư thiệt tình nên cô nói với di hai.

— Được, không sao đâu má. Hề có ba-tăng tôi đi bán không trốn

trên. Chừng vậy lại ăn, cô tư nói:

— Di hai, không nói đầu chi di, tôi về đây ở thấy tình cảnh của di nghèo tôi cũng thương, lại cách buôn bán của cô hai đây cực khổ

tôi còn đây được ít chực để tôi đưa cho cô hai ít đồng đóng ba - tăng để đừng buồn bán cho dễ. Còn tôi không lẽ ở không ăn hoài, để ít ngày tôi dò coi có thể buôn bán

món chi đừng tôi cũng đi bán, chứ nếu không lo, còn mấy đồng tiền ăn hết rồi làm sao?

Di hai Hựu nói:

— Cô nói tôi cũng cảm ơn, sợ lấy tiền của cô rồi làm sao tôi trả chỗ nời.

— Không sao đâu di. Cũng như tôi trả tiền cơm trước cho di, mà di cũng đừng ngại, di hãy coi tôi như con cháu. Bề nào tôi cũng phải nhờ nơi di chỉ dẫn.

Cô Trừ nghe nói bụng cũng mừng, lại thấy cô tư thiệt tình nên cô nói với di hai.

— Được, không sao đâu má. Hề có ba-tăng tôi đi bán không trốn

trên. Chừng vậy lại ăn, cô tư nói:

— Di hai, không nói đầu chi di, tôi về đây ở thấy tình cảnh của di nghèo tôi cũng thương, lại cách buôn bán của cô hai đây cực khổ

tôi còn đây được ít chực để tôi đưa cho cô hai ít đồng đóng ba - tăng để đừng buồn bán cho dễ. Còn tôi không lẽ ở không ăn hoài, để ít ngày tôi dò coi có thể buôn bán

món chi đừng tôi cũng đi bán, chứ nếu không lo, còn mấy đồng tiền ăn hết rồi làm sao?

Di hai Hựu nói:

— Cô nói tôi cũng cảm ơn, sợ lấy tiền của cô rồi làm sao tôi trả chỗ nời.

— Không sao đâu di. Cũng như tôi trả tiền cơm trước cho di, mà di cũng đừng ngại, di hãy coi tôi như con cháu. Bề nào tôi cũng phải nhờ nơi di chỉ dẫn.

Cô Trừ nghe nói bụng cũng mừng, lại thấy cô tư thiệt tình nên cô nói với di hai.

— Được, không sao đâu má. Hề có ba-tăng tôi đi bán không trốn

trên. Chừng vậy lại ăn, cô tư nói:

— Di hai, không nói đầu chi di, tôi về đây ở thấy tình cảnh của di nghèo tôi cũng thương, lại cách buôn bán của cô hai đây cực khổ

tôi còn đây được ít chực để tôi đưa cho cô hai ít đồng đóng ba - tăng để đừng buồn bán cho dễ. Còn tôi không lẽ ở không ăn hoài, để ít ngày tôi dò coi có thể buôn bán

món chi đừng tôi cũng đi bán, chứ nếu không lo, còn mấy đồng tiền ăn hết rồi làm sao?

Di hai Hựu nói:

— Cô nói tôi cũng cảm ơn, sợ lấy tiền của cô rồi làm sao tôi trả chỗ nời.

— Không sao đâu di. Cũng như tôi trả tiền cơm trước cho di, mà di cũng đừng ngại, di hãy coi tôi như con cháu. Bề nào tôi cũng phải nhờ nơi di chỉ dẫn.

Cô Trừ nghe nói bụng cũng mừng, lại thấy cô tư thiệt tình nên cô nói với di hai.

— Được, không sao đâu má. Hề có ba-tăng tôi đi bán không trốn

trên. Chừng vậy lại ăn, cô tư nói:

— Di hai, không nói đầu chi di, tôi về đây ở thấy tình cảnh của di nghèo tôi cũng thương, lại cách buôn bán của cô hai đây cực khổ

tôi còn đây được ít chực để tôi đưa cho cô hai ít đồng đóng ba - tăng để đừng buồn bán cho dễ. Còn tôi không lẽ ở không ăn hoài, để ít ngày tôi dò coi có thể buôn bán

món chi đừng tôi cũng đi bán, chứ nếu không lo, còn mấy đồng tiền ăn hết rồi làm sao?

Di hai Hựu nói:

— Cô nói tôi cũng cảm ơn, sợ lấy tiền của cô rồi làm sao tôi trả chỗ nời.

— Không sao đâu di. Cũng như tôi trả tiền cơm trước cho di, mà di cũng đừng ngại, di hãy coi tôi như con cháu. Bề nào tôi cũng phải nhờ nơi di chỉ dẫn.

Cô Trừ nghe nói bụng cũng mừng, lại thấy cô tư thiệt tình nên cô nói với di hai.

— Được, không sao đâu má. Hề có ba-tăng tôi đi bán không trốn

trên. Chừng vậy lại ăn, cô tư nói:

tránh ai hết, cô lẽ khá lắm rồi

thùng thỉnh góp nhóp trả cho chị tư, chứ có sao!

Day qua ngó cô tư, cô hai Trừ nói:

— Nè chị, chị muốn buôn bán tôi chỉ cho. Nghề này tôi ao ước lắm, ngặt không có vốn, chứ buôn bán khối đang nằng dăm mưa mà không sợ thiêu thúi.

— Có nói bán giống gì đó? Có tư hỏi.

— Chị mua hàng Bắc về bán. Hàng đó rẻ lắm, dễ bán, thiên hạ bây giờ bán đều trời.

Di hai xen vô phụ lời:

— Phải đa cô tư. Bán thứ đó tiện lắm. Sớm mới chở ra, chiều chở về, nhẹ nhàn lại ít số hội, bây giờ xe thô-mô chở ăn rẽ rẽ.

Cô tư nghe nói coi bộ như vừa ý lắm nên gương mặt lộ vẻ hân hoan, cô nói:

— Tôi đã tính buôn bán thì bán cái chi cũng được, đặc ể tôi từ nơi thời vận mà thôi.

(Còn nữa)

Thảo tìm lại những ngày

TRẺ TRUNG HỮU

Trị ngay bệnh DI-TÍNH

Thường nói rằng bệnh phong-tinh tàn phá rất ghê gớm, bạn có ngờ đâu bệnh Di-tính tàn phá nào lại kém gì.

Mới có bệnh, đêm nằm ngủ mơ màng thấy giao-hợp với đàn bà, tỉnh vừa ra thì giật mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng-tinh. Trường hợp này không lấy gì làm nặng. Đau lưng một ít thôi. Các khớp xương hơi rêm mồi, nhứt là xương sống và hai chũ vai. Bạn cho là thường và chưa chịu uống thuốc.

Một tháng qua. Bạn không còn thấy giao hợp nữa, mà sáng dậy tỉnh ra lúc nào không hay. Người bạn bạc nhược hơn lên, mất máu. Hai mí mắt có quầng đen. Đau lưng nhức mồi. Đêm không ngủ được, thao thức trắng trọc suốt canh.

Vừa chớp mắt là giật mình thức giấc. Ăn uống rất thất thường, trong bụng đầy hơi, lâu tiêu, người bôn uất.

Làm việc rất ư ể oải chần chờ. Không còn thấy lòng hăng hái và chí phấn đấu của tuổi trẻ tiêu tan. Ấy là bệnh mới ở thời kỳ Di-tính.

Bệnh càng ngày càng thêm đến Huột-tinh. Tỉnh ra lúc nào cũng được. Thường ra sau khi tiểu tiện. Tinh loãng gần như nước tiểu. Người bệnh Huột-tinh tuyệt-tự, rất gầy yếu và không khéo trị có thể đi lần đến bệnh lao.

Những người có bệnh Mộng-tinh, Di-tính, Huột-tinh theo 3 thời-kỳ trên đây hãy trị ngay bằng thuốc Cổ-Tinh Ich-thọ-hoàn của hiệu PHỤC-HƯNG Y-QUAN Cholon bào chế thì chắc chắn sẽ khỏi ngay.

Bệnh nhẹ 1, 2 năm, uống 2 hộp là thật mạnh. Nặng hơn đến 5, 7 năm uống nhiều lắm 5 hộp thì không còn bao giờ tái trở lại.

Bạn sẽ thấy trong người dễ chịu, thơ thới hơn lên, ngay 1 giờ sau khi dùng hoàn Cổ-Tinh Ich-thọ đầu. Trong 2 ngày sau là thấy bớt đau lưng. Các khớp xương bớt mồi, ngủ yên, không còn giật mình thức giấc nữa. Tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người thấy khoẻ nhiều rồi, làm việc hăng hái trở lại. Ăn uống ngon, lần lần sức lực phục hồi. Một hộp 6 hoàn giá 1p.00.

Nên để ý. — Có nhiều thứ thuốc cũng trị bệnh Di-tính, nhưng chỉ trị đỡ tạm thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Cái đặc-biệt của thuốc Cổ-Tinh Ich-Thọ hiệu PHỤC-HƯNG là ở chỗ bệnh không bao giờ tái trở lại.

TRƯ BAN TẠI

Nhà thuốc VÔ-DÌNH-DÂN

323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON

4, rue Ohier PHNOMPENH — 8, rue des Cantonnais HANOI

(Gửi contre remboursement khởi cước phí từ 2 hộp).

TRU TUYỆT

GÀO - CHÍ - TRÚNG TÓC

HỒI NƠI

PHARMACIE DU PORT

góc đường Boulevard de la Somme và G. Guynemer

do NGUYỄN-VĂN-THẠNH chủ-trương, bào chế rất công hiệu

N° 2

TAM-TINH-HAI CÂU BÔ - THẬN - HOÀN

MUỐN cho thân thể được tráng kiện, trừ ra biết cách vệ-sinh, cần phải giữ ngũ-tạng là : Tâm, Can, Tỳ, Phế, Thận, và Tam-bảo là : Tinh, Khí, Thần cho điều hòa.

Đây nói về Tinh là một món báu nhất trong Tam-bảo là tinh khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại.

Hiện thời nước Việt-nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về tinh khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tánh mạng ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh.

I. — Năm chiêm bao thấy giao cầu cùng đàn bà rồi tinh khí xuất ra, là Mộng-tinh. Ví như bình đầy nước mà tràn ra là bệnh nhẹ.

II. — Lúc đang ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình hẳn thần, tay chơn nhức mỏi là Di-tinh. Ví như bình nước nghiêng mà chảy ra là bệnh nặng.

III. — Bất luận ngày đêm tinh khí cũng xuất ra là Huột-tinh. Hoặc thấy gái động lòng dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh khí cũng xuất ra, hoặc khi đại, tiểu tiện rịn mạnh tinh khí cũng rỉ ra là Huột-tinh. Ví như bình nước thủng đáy, ấy là bệnh rất hiểm nghèo và khó trị.

Nguyên nhân ba chứng tôi kể trên có 3 điều :

a) Bởi thọ bẩm thiên-nhiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghĩ tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa động tương hỏa tùy mà sanh ra.

b) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thả dâm » làm cho ngọc quan lớn mà sanh ra.

c) Bởi người bị bệnh lậu độc, uống thuốc công kích, sát phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc quan lớn mà sanh ra.

Người mắc phải ba chứng bệnh trên đây thì thường đau thất ngang, nước tiểu vàng, từ chỉ hải hoải, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, bình vóc tiểu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm.

Nếu không điều trị cho dứt, để lâu ngày thấy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hơi hộp và rang tức trong ngực, mà sanh ra ho, ho lâu ngày động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo.

Vì vậy bấy lâu nay, tôi hết sức tôn tâm khảo cứu nhờ sự lịch trị, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là **Tam-Tinh Hai-câu bô-thận-hoàn**, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây :

1°) Người mắc bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lực lại.

2°) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tinh dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận bồi tinh, tráng ngọc quan, cứu chiến bất quỵ, tiến tinh trực xạ tử cung mới có thể kết tử nhâm thân sanh con nối hậu.

3°) Người bởi tửu sắc quá độ, hao tổn tinh thần, thận suy, tinh kiệt, dương hoải, kiến sắc diệp hoa, uống thuốc này thì bổ thận, tráng dương, điều tinh, ích chí.

4°) Người bởi lao tâm, thận suy đau thất ngang lưng, tay chơn nhức mỏi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt ám đen ừ tai, mắt không tỏ, tối tăm mây mắt, chân rang sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở lên tươi tốt.

Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

Lưu ý. — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần.

VÔ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG
Thudaumot

Chi-cuộc Hanoi : 86, rue du Coton — Haiphong : 75, Paul Doumer — Hadong : 27, Bd de la République — Saigon : 229, rue d'Espagne

LAIT
LE PATRE

OVOMALTINE

RMONTESIER-SAIGON

**Giúp người
làm phước**

Thuốc gia-truyền của danh-y, chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bệnh ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, ho khức khặc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây Nam không hết, mau viết thư kèm mandat cho M. TRINH-VĂN-TU, Ancien Instituteur à Hiệp-dức Mytho sẽ có thuốc uống lành bệnh.
Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

HÀNG DỪNG THỬ
SAVON

Carle

BÌNH PHONG-TINH HUỆ-LIỀU

Lậu, dương mai, hạch-xoài

Thuốc Sưu Độc Bá Ưng Hoàn
ÔNG TIÊN, trị tận gốc tuyệt nọc, khỏi căn trừ căn, không hại sanh dục, không hành bệnh nhờn (chắc như vậy)

CHỈ **ÔNG-TIÊN**
CUỘC 228, rue d'Espagne Saigon — Tél. 21.858

CÁI ĐỒNG-HỒ CỦA MỖI NGƯỜI

MÉLODIA
104 - LA GRANDIERE - SAIGON

XƯỞNG LÀM XE CHẠY BẰNG HƠI THẬN CUI

CỦA **TRINH-HUNG-NGAU**

95, rue d'Espagne - Saigon — Tél. 20.425

**Đã làm 15 cái
xe đồ, nhà,
hàng hóa
và tracteur**

**Làm nội một
tuần rồi**

CITROEN	Chạy tốt, mau và có được
RENAULT	phần thưởng của chánh-phủ
UNIC	Khởi phát xoáy CYLINDRE
DELAHAYE	Đổi PISTONS vân... vân...
BUICK	
BERLIET	CƠ BẢO KIẾT và phần hạng
CORMICK	trả tiền

VIÊN-ĐÔNG LẬP-BỒN

Hội Đông-pháp sang lập bởi hội Lập-bồn
to nhất hoàn cầu: Hội **SÉQUANAISE** lập bồn

Quản-ly ở Saigon 68, đường Charner - Tel. 21.835

Chính-Phủ Đông-Pháp

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG - PHÁP

KỶ THỨ NHỨT 1939

800.000 đồng bạc chia ra làm bốn bộ 200.000 vé, mỗi vé 1 p

Bộ thứ nhất		Bộ thứ nhì	
Từ số 000.000		Từ số 200.000	
đến 199.999 có 4.705 số trúng		đến 399.999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hà Nội ngày 4-2-39		Xổ tại Hà Nội ngày 4-3-39	
1 lot de	4.000 p.	1 lot de	4.000
8 lots de	1.000	8 lots de	1.000
16 lots de	500	16 lots de	500
80 lots de	100	80 lots de	100
200 lots de	50	200 lots de	50
400 lots de	25	400 lots de	25
4.000 lots de	10	4.000 lots de	10

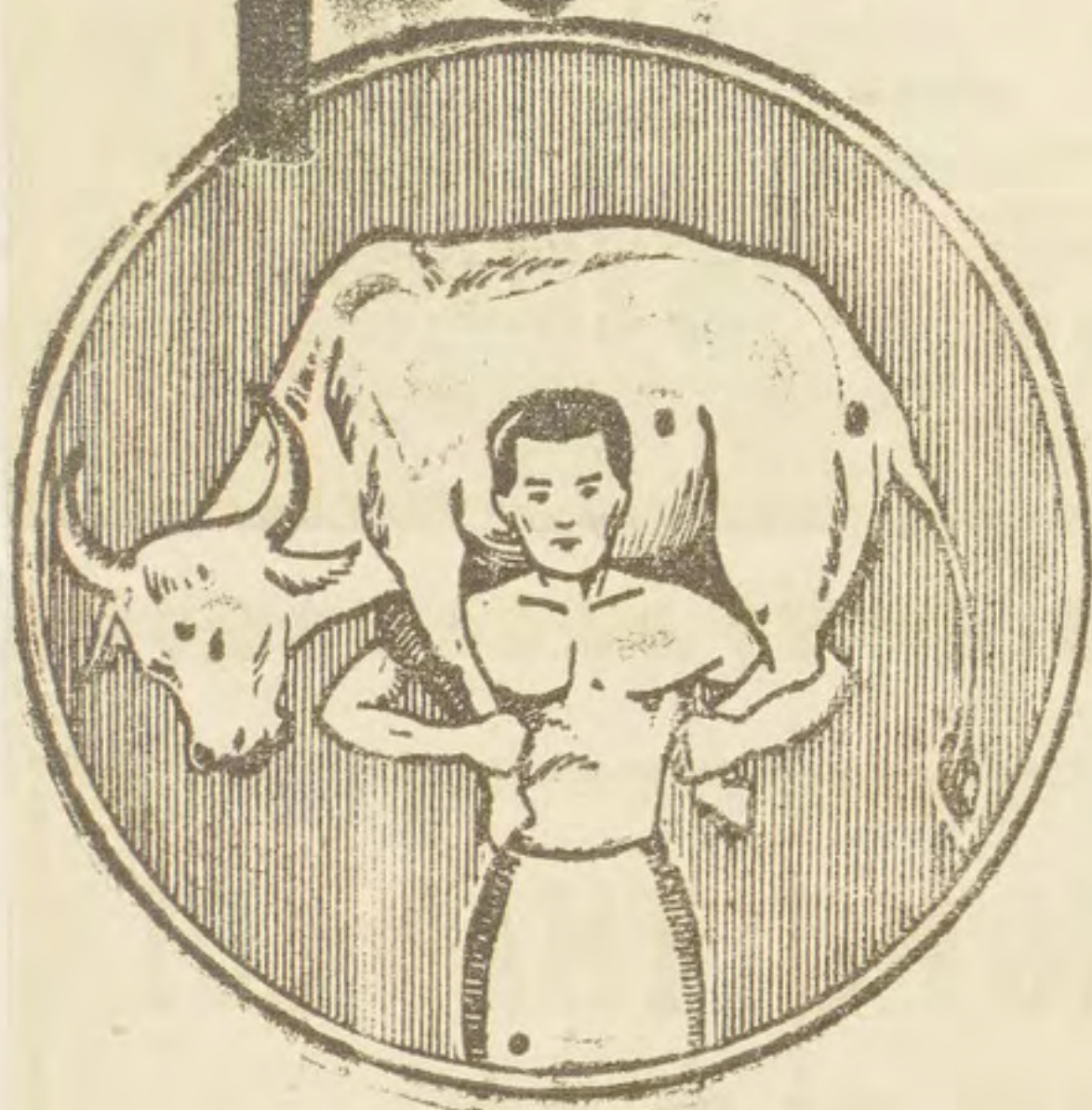
Bộ thứ ba		Bộ thứ tư	
Từ số 400.000		Từ số 600.000	
đến 599.999 có 4.705 số trúng		đến 799.999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hà Nội ngày 1-4-39		Xổ tại Hà Nội ngày 6-5-39	
1 lot de	4.000 p.	1 lot de	4.000 p.
8 lots de	1.000	8 lots de	1.000
16 lots de	500	16 lots de	500
80 lots de	100	80 lots de	100
200 lots de	50	200 lots de	50
400 lots de	25	400 lots de	25
4.000 lots de	10	4.000 lots de	10

BON SO LON và 52 số an ủi 500 p. chung cho cả 4 bộ
XỔ TẠI HANOI
Ngày 6 tháng 5 năm 1939

52 số an ủi 500 p. để cho những vé chỉ sai vé trúng lô độc đắc một con số, còn các con số khác đều phải y nguyên và đúng thứ tự. Thí dụ số 275.506 trúng lô độc đắc, những số 375.506, 205.506, 275.508, v.v... đều được lô an ủi 500p.

Những vé hoặc trúng hay không trúng về bốn kỳ xổ của bốn bộ đều được dự vào cuộc xổ chung lấy 4 lô lớn và lô an ủi.

FORTONIC

RƯỢU BÒ
MÁU BÒ
CỦA BÁC-
SĨ VÉCET
- PARIS -

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dặng nở nang, trí hóa lú-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nghinh và công nhận rằng thuốc **FORTONIC** trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rét, ban và bệnh lao. Hay nhất là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-ly trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyên - van - Cao

Docteur en Pharmacie

122-124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

MỚI PHÁT MINH DÒI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-TOÀN Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bình phong đơn cù.

HỒI-HOÀ-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bình nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy dòi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỒ-HUYẾT: Trị tuyệt bình: đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tề đó, mặt mày tay chơn nó lành như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không dặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mét, đầu hay chân vằng, ngồi làm việc thân hư, hề uống vô thì thấy khỏe và công hiệu liền.

DÒI S C NGƯỜI: Thuốc **NGUYỄN-ĐỨC** bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bồ, không phá không hành, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quý ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bồ: mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bồ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

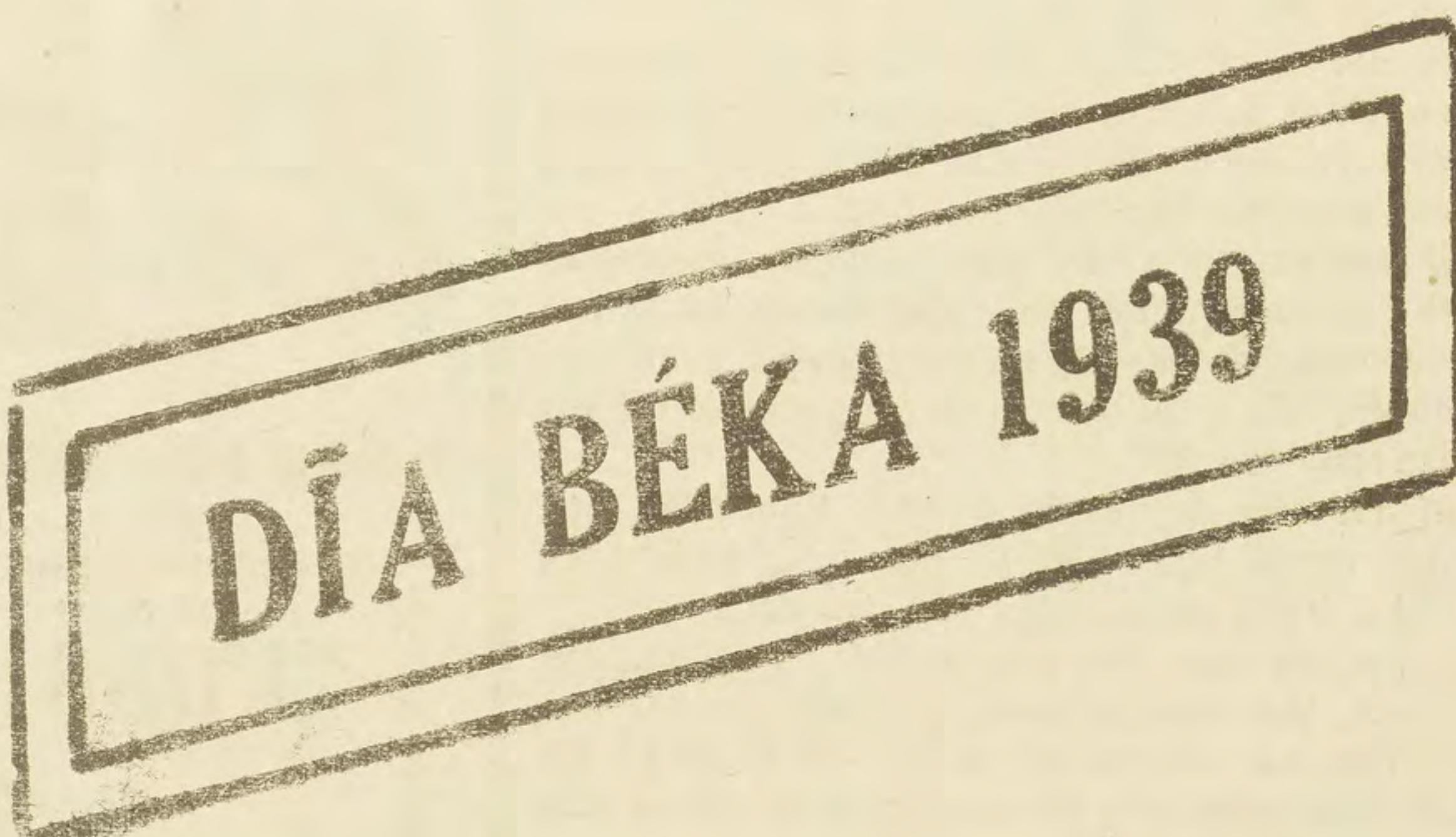
Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIỀN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VANG BẢO-CHẾ

Kỳ toi "MAI" ra 24 trương

Mới lại

J. KELLER
72, rue Mac-Mahon
SAIGON

HỘI QUÝ VI NÔNG - GIA HỘI QUÝ ÔNG ĐIỀN-CHỦ

Mỗi năm quý ngài muốn cho ruộng được tốt, lúa
trúng thì hãy nài cho được phân tro tây hiệu :

“CON CÁ”

(PHOSPHATES DU TONKIN)

Dùng phân hiệu « **CON CÁ** » là thức phân rất hợp đất bòn xừ, là
thức phân tốt nhất giá lại rẻ. Quý ngài mau đến hỏi ngay nhà ông

NGÔ - TÂN - BỬU

Đại-lý của hàng :

« **Société Nouvelle des Phosphates du Tonkin** »
N° 158 Quai de la Marne — SAIGON

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới đỡ, xanh xao,
yếu đuối, ban rét, yếu phổi,
kinh nguyệt không đều, đang
kỳ thai nghén, và sau khi
sinh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bò huyết, thơm
khải vị, tiêu thực, được
nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRƯỞNG TẠI :

Pharmacie Vương-hữu-Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)
ở xa gọi theo cách lãnh hóa giao ngân

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM
để chữa

BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trặc có
ba thần hiệu đã thí nghiệm
về Bệnh Giang-Mai, thuốc
SIGMARGYL này chữa ngay
ở máu và ở các nơi bệnh
chứng tổn-thương, cả các thời-
kỳ của bệnh Giang-Mai. Không
quan-ngại gì, không tổn-hại
gì đến tí vị, thuốc này là một
thứ thuốc trặc hay, có các tay
thầy thuốc chuyên-môn chứng-
thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại

LABORATOIRE CHIMIOThÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các
hàng bảo-chế tây ở thuốc-địa.

Hiệu đồng hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRU' C

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7, Amiral Courbet - SAIGON

Lành sửa ăn hiệu đồng hồ,
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v.v.

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng có
hy-vọng trúng một số vốn lớn đây là vé mới cách thức P mà

HỘI VAN QUOC TIET KIEM

Hội tư-bồn chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916
vốn đã đóng tất : 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán : 7, Đại-lộ Edouard VII & THƯỢNG-HẢI
Hàng chánh ở Đông-dương : 26 đường Chaigneau - SAIGON
Chi-ánh Hanoi, phố Tràng-thị, có đại-lý khắp cõi Đông-Pháp
Sở thương-mại Saigon 29

Giúp cho quý ngài đăng gây ra số vốn

500p	mỗi tháng đóng	1 p.25	5.000p.	mỗi tháng đóng	22p.50
1.000	—	2, 50	6.000	—	15, 00
1.500	—	3, 75	8.000	—	20, 00
2.000	—	5, 00	10.000	—	25, 00

Vé này đăng lãnh vốn mục đích (từ 400 p. tới 10.000 p.)
bởi cuộc xổ số hằng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu
vé không đăng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé Tiết-Kiệm cách thức P đăng dự xổ số hằng tháng
từ tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua vé, chẳng
những chắc chắn sẽ đăng lập nên một số vốn, mà lại có hy-
vọng đăng lập tức một số lợi to (400 lần số tiền tháng đã
góp nếu vé trúng ra trong tháng đầu).

PHÂN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT - KIEM

của HỘI VAN QUOC TIET KIEM

ĐÔI CHỦ DỄ DÀNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hết. — CÓ GIÁ
CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm. — ĐĂNG VAY 90 %
số giá chuộc vé. — ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trễ và
tiền lời hay là gia kỳ hạn. — ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỢI CỦA
HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bảo kiết. —
ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỄ MỘT THÁNG.

Số tiền trả cho chủ trúng vé số hoặc bán lại (tới 31 dec. 1938)	2.329.214.17 \$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-pháp tới ngày 31 Décembre 1938	24.601.40 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIEM

của HỘI VAN QUOC TIET KIEM

Số tiền dự trữ. (Hội cam đoan với chủ vé tới ngày 31 Dec. 1938)	2.317.813.00
Số tiền để bảo đảm số cam đoan trên đây. (Tài sản, cho vay có thể chứng, động sản v.v.v.)	2.457.608.07
Tổng là quá số tiền cam đoan được.	139.794.11

◆ PHU - LƯU ◆

PHẠM-VĂN-VIÊN (Propriétaire)

Hàng chế tạo quốc hiệu Phú-Lưu; đại-lý giầy tân thời
Hanoi và bóp dăm của các vị hoa-khôi — Bán đủ các thứ
hàng tạp hóa — Bắc-kỳ — Valises — Cartables — Thuốc Lào

Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lục-tỉnh

BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quý ngài,

Vì lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bôn tiệm
đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu lâu, bôn
tiệm rất cảm ơn, nay bôn tiệm xin báo cáo để quý thân chủ
đặng rõ là bôn tiệm đã khai trương thêm một chi ngành ở
tại Cần-thơ. Vậy quý ngài ở miệt hậu giang muốn mua chi
xin thương lượng với người quản-lý của bôn tiệm ở tại
Cần-thơ hay là viết thư thẳng cho hàng chánh, chúng tôi ở
Saigon cũng vậy.

Nay kính cáo.

26, rue Marché - CANTHO — 106-111, rue Lagrandière - SAIGON

THUỐC NGUYỄN-AN-CỬ

Bảo an số 10

Thuốc trị các chứng bệnh cho trẻ em nóng nhiệt, có gốc ban trái, lâu lớn.

Mỗi hộp 0p.50

Bình tân hoàn số 15

Thuốc bổ cho trẻ em.

Mỗi hộp : 0p.60

Thuốc rượu số 39

Chữ trị tê bại, phong, ngứa, trừ độc, bổ huyết. Hay như thuốc thánh ngâm một lít rượu uống 15 ngày.

Mỗi hộp : 1p.00

Thiên kim bảo thai số 28

Dưỡng thai và trị các chứng bệnh cho đàn bà trong lúc có thai.

Mỗi hộp 6 hoàn giá 1p.00

Tứ quý hoàn số 36

Trị các chứng ho phong, ho gió.

Mỗi hộp giá 0p.50

Các nhà Đại-lý ở các tỉnh các quận

Chaudoc : Nguyễn-thành-Lợi

Rachgia : Nguyễn-ngọc-Thái

Travinh : Librairie Liên Hiệp

Sadec : Quang Anh

Bentre : Tân Thanh

Longxuyen : Crème Nippone

Tanan : Huỳnh-duy-Thinh

Soctrang : Hồng Điều

Bienhoa : Huỳnh-công-Chép

Mytho : Nam Thành

Baria : Lưu-xiêu-Ninh

Dakao : Đức Thắng

Chợ Saigon : Nguyễn-thị-Kính.

Cailay : Hồng Hiệp

Cái tàu thượng : Phạm-ngọc-Xinh

Camau : Nguyễn-dạo-Đức

Cầu-ngân : Phan-văn-Lý

Tiểu cần : Phan-tấn-Triều

Lấp vò : Trần-kim-Tuyền

Mộc hóa : Đặng-văn-Đặng

Ngã năm : Trần-phùng-Kiệt

Phong thanh : Cao-tài-Hóa

Cholon : Bạch Loan

Vinhlong : Nguyễn-văn-Nghiêm

Gocong : Gocong Photo

Cantho : Au Petit Gain

Baclieu : Trương-hữu-Thành

Namvàng : Huỳnh Tri

Battambang : Sangkè Bazar

Phanthiet : Minh Nguyệt

Phanri : Ung-văn-Cánh

Huê : Tổng đại-lý : Khuynh Diệp

Kratié : Tân Tân

Tandinh : Tân-dịnh thư xá

Thotnot : Trần-vĩnh-Tường

Traon : Phan-dăng-Chúc

Vàm cồng : Nguyễn-ngọc-Tỷ

Giadinh : Trương Văn

Bãi xau : Vương thị Sáy

Cao lãnh : Lê-văn-Trực

Tân châu : Đức Hòa Đường

Phủ nỗ : Lâm-thành-Gia

Bazar Vạn Tân Saigon

Điều kinh bổ huyết số 26

Sửa đường kinh cho đều, bổ huyết, trừ các chứng bệnh cho quý bà, quý cô. Thiết là một phương thuốc rất quý báu cho phụ-nữ.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.00

Thuốc trừ ho lao số 35

Trị tuyệt bệnh ho lao, thổ huyết, lạc huyết. Hay vô cùng, bệnh lao mà không gặp thuốc này thì rất vô phước.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.20

Khâm ly bổ thận tinh số 34

Bổ khí huyết cho những người sức yếu kém. Trị đau thận, di tinh, mộng tinh, huột tinh.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.00

Tề sanh hoàn số 40

Trị tuyệt bệnh hôn uất, trầm bệnh trị lạnh một trăm, người ta thường tặng là Vua thuốc bốn.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 0p.50

PHÒNG KHÁN BỆNH

Nº 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) -- Saigon

DOCTEUR TRẦN VĂN-CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie

de la Faculté de Médecine de Montpellier

Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain

Diplôme d'Hygiène Médicale Coloniale de l'Université de Paris

Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie

du Littoral Méditerranéen

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

bao tử, ruột, gan, mật, nội tạng, ruột đại đường, nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG TUYẾN (Rayon X)

rọi và chụp hình bao tử ruột, v.v.v

GIỜ KHÁM BỆNH : Sớm mai 8 tới 12 giờ. Chiều 3 giờ tới 7 giờ

Madame

Trương Văn-Huân

200, rue d'Espagne. - SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHI LAINE (Gửi contre remboursement)

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CÓ CẤP BẢNG VỆ-SANH VÀ VI-TRUNG-HỌC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat

hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère

Téléphone n° 21.163

(Sau vườn Bồ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat

và Larègnère chừng 20 thước) - SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH :

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA : lác, ghẻ, lở, loét, phong, lơn, ung độc, thẹo, mụn, bết, mưng mủ v.v... BỆNH MÁU : PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi căng, trĩ, mạch lương, hạch, rét, kiết v.v... BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỞ LẬU, ống đài teo, bọng đài, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chòm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đớn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chưa nhựt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vai cái phòng để cho bệnh nhơn nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

AI tin

QUAN TRÊN PHÂN ƯU VỚI LÃNG

Ông Nguyễn-tấn-Nê, tuổi ngoài năm mươi, làm Chánh-lục-Bộ tại làng Thạnh-trị (Sóc-trăng) hơn ba chục năm nay, trong dân làng ai cũng cảm phục.

Mới đây ông qua đời, được quan chánh Chủ - tỉnh quan phủ Chủ-quận châu - thành (Sóc-trăng) gửi một phong thơ phân ưu với làng Thạnh-trị ngõ lời thương tiếc ông Nguyễn-tấn-Nê. Tang gia và hương chức đều cảm động vì cái cử chỉ của hai vị thượng quan.

TRONG-VẠNG-KÝ

Hương-trưởng Châu-hưng (Sóc - trắng)

TIN MỪNG

Tiếp được hồng thiệp của ông bà Triệu-Chí-cử Ban-trưởng (Tiêu-cần) cho hay : ngày 9 tháng 3 an-nam, nhằm 28 Avril 1939, ông bà làm lễ thành hôn cho con trai út là Mr Triệu-quan-Liêu sánh duyên cùng cô Nguyễn-thị-Trí, ái-nữ của ông bà Nguyễn-hữu-Thời cựu giáo-viên làng Trường-thành (Cần-tho). Tôi xin thành thật chúc mừng cho đôi tân-nhơn được loan phượng hòa minh sắc cầm hảo hiệp

HOÀNG-KIM-THINH

Bùa hộ mạng trẻ con

Tổn trăm ngàn đồng rồi mà trẻ cũng không mập ? Tại sao?? Những trẻ con gầy ốm mãi, ăn thì nhiều bụng thì lớn, mỗi lần nóng là nôn mửa, hay khóc đêm ẻo-ot, cho ăn bao nhiêu cũng vẫn đói, đầu cổ tay chơn nhỏ bé bụng lại bình rình...

Ấy là bệnh CAM-TÍCH bụng chứa đầy sên lãi... Quý bà nên mua ngay bánh Cam-Tích hiệu con « ONG » của nhà thuốc « GIA-BƯU-ĐƯỜNG » cho trẻ ăn vào, tức nhiên sên lãi ra hết, trở nên ngoan ngoãn, mập, mạnh mẽ thương. Đứa không bệnh ăn vào dỏ da thắm thịt, chơi giỡn suốt ngày. Trăm ngàn bà mẹ đều công nhận là môn thuốc thần (hình viên bánh như cục bòn bon tây ngọt và thơm, trẻ con rất ưa thích).

Nhìn kỹ hiệu con « ONG ». Có bán các tiệm thuốc bắc.

Pha thành : GIA-BƯU-ĐƯỜNG
90, Boulevard Tổng-dộc-Phu-ong -- CHOLON.

PENDENTIF KIỂU MỚI

Một cuộc trưng-cầu ý-kiến kiểu PENDENTIF mới chế kiểu 1939 nhận 3 hột ngọc-thạch thử thiết xanh đậm và bảo-kiết 40 hột xoàn mới

giá: 130 \$ 000

Có giấy chuyên luận và fermoir nhận 2 hột xoàn mới. Kiết trên đây chỉ còn 3 miếng. Các bà nhớ ngày xe đồ nữ-trang QUẬN-CHỦA đến Mytho, Gocong và mấy hai khác.

QUẬN-CHỦA

21, Rue Amiral Courbet -- SAIGON